

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΕΤΟΣ 4Α' (91) - ΤΕΥΧΟΣ 4 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 4,
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	244
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
<i>Τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,</i> <i>Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπί τῷ Ἁγίῳ Πάσχα</i>	245
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Περί Τεκτονισμοῦ	248
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου,</i> <i>Ἐνθρονιστήριος Λόγος</i>	249
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Τοῦ Πρωτ. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακμάνη,</i> <i>Ἄγαμοι καί Ἐγγαμοὶ στή βίωση τῆς πνευματικῆς ζωῆς</i>	255
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	261
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	302
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	303

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Ἀπριλίου 2014 τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὴν Πατριαρχικὴ ἀπόδειξη ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τὴν πρόσφατη Ἐγκύκλιο τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ Τεκτονισμοῦ.

Στὴ στήλη τὴν ὁμιλιῶν θὰ διαβάσετε τὸν Ἐνθρονιστήριον Λόγον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου.

Στὰ Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα δημοσιεύουμε τὴν εἰσήγησιν τοῦ Πρωτοπρ. Βασιλείου Καλλιακμάνη, Καθηγητοῦ τοῦ Α.Θ.Π., μὲ τίτλον: «Ἄγαμοι καὶ Ἐγγαμοὶ στὴ βίωσιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς».

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρῶνεται μὲ τὰ ὑπηρεσιακὰ κείμενα τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρύξεων, καθὼς καὶ μὲ τὴν εἰδησεογραφικὴν στήλην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

Χριστός Ἀνέστη!

«Δεῦτε», ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ, «λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός» τοῦ Φαναρίου, τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῶν Ὁρθοδόξων, καί δοξάσωμεν ὅλοι ὁμοῦ καί ἀπό κοινοῦ «Χριστόν τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν».

Ζοφερά ἦτο ἡ ψυχική κατάστασις τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μετά τήν Σταύρωσιν Αὐτοῦ, διότι διά τῆς δι' αὐτῆς θανατώσεως τοῦ Κυρίου διελύθησαν αἱ ἐλπίδες τῶν μαθητῶν Του περὶ ἐπικρατήσεως Αὐτοῦ καί αὐτῶν ὡς πολιτικῆς ἐξουσίας. Εἶχον ἐκλάβει τήν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μετά τήν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου καί τήν θαυματουργικὴν τροφοδοσίαν πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν, πλέον γυναικῶν καί παιδίων, διὰ πέντε ἄρτων καί δύο ἰχθύων, ὡς προανάκρουσμα τῆς κατακτήσεως ὑπ' αὐτῶν κοσμικῆς ἐξουσίας. Ἡ μήτηρ δύο ἐξ αὐτῶν ὑπέβαλε μάλιστα τὸ αἶτημα ὅπως οἱ υἱοὶ αὐτῆς καθήσουν εἷς ἐκ δεξιῶν καί εἷς ἐξ εὐωνύμων τοῦ Κυρίου, ὅταν Οὗτος ἀναλάβῃ τήν ἐξουσίαν. Ὅλα αὐτὰ διελύθησαν ὡς παιδικαὶ φαντασίαι λόγῳ τοῦ φοβεροῦ πλήγματος τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὴν πρωίαν, ὅμως, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων αἱ μυροφόροι εὔρον τόν τάφον κενόν καί ἤκουσαν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Μετ' ὀλίγον δέ εἶδον Αὐτόν εἰς ἄλλοίαν κατάστασιν, μὴ ἐπιτρέπουσαν εἰς τὰς Μυροφόρους νά Τόν ἀγγίξουν. Ἡ τοιαύτη ἀπροσδόκητος ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων προεκάλεσε τὴν ἀπορίαν τῶν περὶ τόν Ἰησοῦν περὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν γεγονότων. Ἡ ἀπάντησις δέν ἐδόθη εἰς αὐτούς ἀμέσως. Εἰδοποιήθησαν νά ἀναμένουν μὲ ὑπομονήν καί καρτερίαν μέχρις ὅτου ἐνδυθοῦν

δύναμιν ἐξ ὕψους. Πειθαρχήσαντες δέ εἰς τὴν ἐντολήν, ἀνέμενον μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, ὅτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐπελθόν, ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτούς, ἐν πληρότητι, τὴν νέαν ἀποστολήν των. Αὕτη δέν συνίστατο εἰς τὴν ἀπλευθέρωσιν ἑνός ἔθνους ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεως εἰς ἄλλο ἔθνος, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεως εἰς τόν ἄρχοντα τοῦ κακοῦ καί εἰς τὸ κακόν ἐν γένει. Μία ἄλλη μεγάλη ἀποστολή διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὁποίαν ὠνειρεύοντο.

Ἡ ἀσύλληπτος ἐντολή τῆς διαδόσεως τοῦ κηρύγματος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ θανάτου ἐξέπληξεν αὐτούς, ἀλλ' ἀνελήφθη μετὰ ζήλου καί ἐκηρύχθη πανταχοῦ καί ἔσωσε καί σώζει πολλοὺς ἀπὸ τοῦ θανάτου. Ὑπάρχει ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος προσφέρει εἰς ὅλους τὴν δυνατότητα τῆς ἀναστάσεως καί τῆς αἰωνίου ζωῆς, μιᾶς ζωῆς ἢ ὁποῖα δέν ὑπόκειται πλέον εἰς τὴν φθοράν, διότι ἐν τῇ ἀναστάσει οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ καί φέρουν σῶμα πνευματικόν ἀντὶ τοῦ σαρκικοῦ.

Πρόγευσιν αὐτῆς τῆς μακαρίας ἀναστασίμου καταστάσεως βιοῦμεν ἀπὸ τώρα, ὅταν φέρωμεν τὸ σάρκινον ἔνδυμά μας εἰς τρόπον ὥστε νά μὴ γευώμεθα τὴν οὐσίαν τοῦ θανάτου, δηλαδή τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νά αισθανώμεθα ὅτι μετέβημεν ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ σαρκίνου σώματος εἰς τὴν ἀνωτέραν ζωὴν τοῦ πνευματικοῦ τοιοῦτου διὰ τῆς μετ' ἀγάπης γνώσεως τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου, ἢ ὁποῖα γνῶσις ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Δέν προσδοκῶμεν, λοιπόν, ἀπλῶς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ὡς ἐν γεγονός τοῦ ἀπωτάτου μέλλοντος ἀλλὰ μετέχομεν αὐτῆς ἀπὸ τοῦδε, ὥστε νά

κραυγάζωμεν ἐνθουσιωδῶς μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου: «*Ποῦ σοῦ, θάνατε, τό κέντρον; ποῦ σοῦ, Ἄδη, τό νίκος;*». Συνανέστημεν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ζῶμεν τά ἔσχατα ὡς παρόντα καί τά παρόντα ὡς ἔσχατα. Ἡ ἀνάστασις διαποτίζει τήν ὑπαρξιν ἡμῶν καί πληροῖ χαρᾶς αὐτήν. Ὡς ἐπλήσθη χαρᾶς τό στόμα τῶν μαθητῶν ἐν τῷ λέγειν ἀνέστη ὁ Κύριος.

Συνεχίζομεν τό ἔργον τῶν Ἀποστόλων. Μεταδίδομεν εἰς τόν κόσμον τό μήνυμα τῆς ἀναστάσεως. Κηρύσσομεν ἐν ἐπιγνώσει, ὅτι ὁ θάνατος δέν πρέπει νά ἔχη θέσιν εἰς τήν ζωήν μας, οὐδεμίαν ὠφέλειαν προσφέρει εἰς τήν ἀνθρωπότητα. Οἱ ἐπιδιώκοντες νά βελτιώσουν τήν κοινωνικήν ζωήν διά τοῦ θανάτου συνανθρώπων τινῶν αὐτῶν, δέν προσφέρουν ἀγαθήν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἐπιζῶντας. Ὑπηρετοῦν τήν ἐπέκτασιν τοῦ θανάτου καί προετοιμάζουν τήν ὑπ' αὐτοῦ καταβρόχθισιν ἑαυτῶν.

Εἰς τās ἡμέρας μας τά τύμπανα τοῦ θανάτου καί τοῦ σκότους ἤχοῦν μανιωδῶς. Μερικοὶ συνάνθρωποι μας πιστεύουν ὅτι ἡ ἐξόντωσις ἄλλων συνανθρώπων μας εἶναι πρᾶξις ἐπαινετή καί ὠφέλιμος, ἀλλά πλανῶνται οἰκτρῶς. Δυστυχῶς, ἡ ἐξουδένωσις καί καταπίεσις τῶν ἀσθενεστέρων ὑπό τῶν ἰσχυροτέρων ἐπικρατεῖ εἰς τήν κοσμικήν πυραμίδα τοῦ γίγνεσθαι. Συχνάκις ἐκπλήσσει ἡ σκληρότης καί ἔλλειψις εὐσπλαγχίας τῶν κρατούντων τά ἡνία τοῦ κόσμου καί τῶν νομιζόντων ἐξουσιάζειν αὐτοῦ.

Ὁ Χριστός, ὁμοῦ, διά τοῦ σταυρικοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀντέστρεψε τήν κοσμικήν πυραμίδα καί εἰς τήν κορυφήν εὐρίσκειται ὁ Ἰδιος, ἐπειδή αὐτός ἔπαθε πλεῖον πάντων τῶν ἀνθρώπων. Δέν ὑπῆρξεν ἄνθρωπος εἰς τόν κόσμον ὁ ὁποῖος ὑπέφερεν ὅσα ὑπέφερεν ὁ Θεάνθρωπος Χριστός: «*Σχήματι εὐρέθεις ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γεγόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ*». Διά τοῦτο ὁ Θεός Πατήρ «*ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων*» (Φίλιπ. β' 8-11).

Συχνάκις εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος βλέπομεν νά κυριαρχῇ τό σκότος τοῦ θανάτου, τό ἄδικον ἀντί τῆς δικαιοσύνης, τό μῖσος καί ὁ φθόνος ἀντί τῆς ἀγάπης, καί τοὺς ἀνθρώπους νά προ-

τιμοῦν τό καταχθόνιον μῖσος ἀντί τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως. Παρά τήν φαινομενικήν τεχνολογικήν πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, παρά τās διακηρύξεις περὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, τό ἔθνοφυλετικόν καί θρησκευτικόν μῖσος διογκοῦνται παγκοσμίως καί προκαλοῦν ἐπικινδύνους ἐντάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιτείνουν τήν κυριαρχίαν τοῦ βασιλείου τοῦ θανάτου, τοῦ Ἄδου, τῶν καταχθονίων. Οἱ ἄνθρωποι ἀτυχῶς δέν ἠμποροῦν νά ἀνεχθοῦν τήν διαφορετικότητα εἰς τόν συνάνθρωπόν των. Δέν ἠμποροῦν νά δεχθοῦν τήν διαφορετικὴν φυλετικὴν καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου, τās διαφορετικὰς ἀντιλήψεις καί πεποιθήσεις του, πολιτικὰς, θρησκευτικὰς, κοινωνικὰς.

Ἡ ἱστορία, ὁμοῦ, ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἀληθινὴ πρόοδος δέν δύναται νά ὑπάρξῃ χωρὶς Θεόν. Οὐδεμία κοινωνία δύναται νά εἶναι ἀληθῶς προοδευτικὴ καί εὐδαίμων, ἐάν δέν ὑπάρχῃ ἐλευθερία. Ἀλλὰ ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία ἀποκτᾶται μόνον μετὰ τήν παραμονὴν πλησίον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἱστορία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἐπιβεβαίωσι τραγικῶς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀνθρωπότης ἐγνώρισε τήν ἐκ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης πηγάσασαν φρίκην μετὰ τὰ ἑκατομύρια θυμάτων τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καί τῶν ρατσιστικῶν διωγμῶν. Ταυτοχρόνως ὁμοῦ ἔζησε καί τὴν φρίκην τῶν δυνάμεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι, ὀνομάζουσαι ἑαυτὰς προοδευτικὰς, διέπραξαν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας ἀναλόγου μεγέθους καί σκληρότητος ἐγκλήματα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Οὕτω, λοιπόν, ὁ ὀλοκληρωτισμός δέν γνωρίζει πολιτικὰς παρατάξεις, ὡς ἀπότοκος ἐνός ἀνθρωπισμοῦ ἀνεῦ Χριστοῦ, μετὰ φυσικὴν ἀπόληξιν τόν ὄλεθρον καί τόν θάνατον. Πάντα ταῦτα βεβαιοῦν ὅτι πᾶσα προοπάθεια διά ἀληθινὴν ἐλευθερίαν ἀνεῦ Θεοῦ εἶναι καταδικασμένη εἰς τραγῳδίαν.

Εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτὴν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾷ μετὰ τὴν χάριν καί τὴν δύναμιν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτόν τās ἀσθενείας καί τὰ παθήματα ἐκάστου ἀνθρώπου, παρέχει εἰς τόν κόσμον διά τῆς Ἀναστάσεώς Του καί τὴν βεβαιότητα ὅτι «*νενίκηται ὁ θάνατος*».

Ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωὴ εἶναι δῶρον καί φῶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον «*φαίνει πᾶσιν*». Ἄς

τιμήσωμεν ὅλοι τό δῶρον. Ἄς εὐχαριστήσωμεν οἱ πάντες τόν Δωρητήν, τόν «ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διά σαρκός λάμπαντα τῷ κόσμῳ καί τό φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντα». Δεῦτε, λοιπόν, λάβωμεν φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός τῆς Ζωῆς. Δεῦτε, ἀποδεχθῶμεν καί ὑποδεχθῶμεν τήν δωρεάν τῆς ἀναστάσεως καί ἀναφωνήσωμεν ἐκ καρδίας μεγαλοφώνως:

Χριστός Ἄνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος! Χαίρετε λαοί καί ἀγαλλιᾶσθε!

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα βιδ΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάνα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Περί Τεκτονισμού

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1395
Αριθμ. Διεκπ. 691
Αθήνησι 28η Φεβρουαρίου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2950

Πρός
τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος

Θέμα: «Περί Τεκτονισμού»

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 19ης Μηνός Μαρτίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς καί κατόπιν προτάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, ἐπαναδιακηρύσσει διὰ τῆς παρουσίας τῆν ἐκπεφρασμένην θέσιν Αὐτῆς κατά τοῦ Τεκτονισμοῦ, ἐπικαλουμένη τήν ἀπό 12.10.1933 Πρᾶξιν καί τήν ἀπό 4.10.1996 Διακήρυξιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὡς καί τὰς ἀπό 17.5.1970 καί 29.11.1972 Ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, αἱ ὁποῖαι καταδικάζουν τόν Τεκτονισμόν καί θεωροῦν ἀσυμβίβαστον τήν ιδιότητα τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ πρὸς αὐτήν τοῦ Τεκτονος.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐμμένει ἀπολύτως εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Ἀποφάσεων Αὐτῆς ὀριζόμενα. Διακηρύσσει καί αὖθις ὅτι ὁ Τεκτονισμός συνιστᾷ συγκρητιστικόν μυσταγωγικόν θρησκευτικόν σύστημα ἀσυμβίβαστον πρὸς τήν Ἐκκλησίαν, ὅπως διάφορον, κειχωρισμένον καί ἀλλότριον Αὐτῆς. Διαδηλοῖ κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ ιδιότης τοῦ Τεκτονος ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τήν ιδιότητα τοῦ Χριστιανοῦ ὡς μέλους τοῦ

Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Εἰδικῶς, ἐν τῇ ὡς ἄνω Πράξει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὁ Τεκτονισμός στηλιτεύεται ὡς σύστημα συγκρητιστικῶν δοξασιῶν, τοῦ ὁποῦ ἡ σκοτία φύσις εἶναι ἄκρως ἀντίθετος πρὸς τήν ἐν πλήρει φωτὶ χριστιανικὴν ἀλήθειαν.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀνανεοῖ τήν διαβεβαίωσιν Αὐτῆς πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα καί πληροφορορεῖ ὑπευθύνως αὐτό ὅτι οὐδεὶς ἀπολύτως τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τυγχάνει μέλος Τεκτονικῆς Στοᾶς οὐδέ διατηρεῖ οἰανδήποτε σχέσιν πρὸς τόν Τεκτονισμόν. Ἀποκρούομεν πᾶσαν τυχόν περί τοῦ ἐναντίου διάδοσιν ὡς τελείως ἀνυπόστατον καί ψευδῆ, στόχον ἔχουσαν τήν πρόκλησιν συγχύσεως μεταξύ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος καί τήν φθοράν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ κύρους τῶν Ποιμεναρχῶν Αὐτῆς.

Καταδικάζοντες ἐκ νέου τόν Τεκτονισμόν μετὰ πολλῆς εὐθύνης, καλοῦμεν ὅπως ἐπιστρέψωσιν οἱ πεπλανημένοι εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας διὰ τῆς ἀπείρου Χάριτος καί τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καί Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ
- † Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς Προκόπιος
- † Ὁ Θεσσαλονίκης Ἀνθίμος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου Τίτος
- † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
- † Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος
- † Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου Ἰάκωβος
- † Ὁ Θηβῶν καί Λεβαδείας Γεώργιος
- † Ὁ Παροναξίας Καλλίνικος
- † Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
- † Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ Κύριλλος

Ὁ Ἀρχιεραματεὺς
Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἐνθρονηστήριος Λόγος

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης
καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου

(Ἐκφωνήθηκε στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Θείας Ἀναλήψεως Κατερίνης,
Σάββατο, 29 Μαρτίου 2014)

«Οὐ γάρ ζητῶ τά ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς»¹.

Ἀδελφοί μου κληρικοί καί πνευματικά μου παιδιά, ὅλοι σεῖς πού ἀποτελεῖτε τό πλήρωμα τῆς τοπικῆς αὐτῆς ἐκκλησίας στήν ἀρχέγονη γῆ τῆς Πιερίας,

Ἡ Χάρις τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ πρόκρισις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί ἡ ὁμόθυμη ψῆφος τῶν Σεβασμιωτάτων Μελῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ κάλεσαν στή διαποιίμανση τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας, ἡ ὁποία εἶχε τή δαψιλῆ εὐλογία νά ἀγιασθεῖ ἀπό τή διέλευση καί τή διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου.

Καί ἤδη, ἀφοῦ τελέστηκε, πρὶν ἀπό ἓνα μῆνα κατά τήν ἐκκλησιαστική τάξη, ἡ ἐπισκοπική χειροτονία μου καί ἔδωσα τή νενομισμένη διαβεβαίωσή μου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κατά τούς νόμους τῆς Πολιτείας, καί ἀφοῦ τέλεσα σήμερα τό πρωί τό μυστήριο τῆς θείας εὐχαριστίας στήν ἐπί εἴκοσι ἔτη Ἑνορία μου, τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Βεροίας, ἔφθασα ἐδῶ, στήν Κατερίνη, προκειμένου νά ἐνθρονησῶ ὡς Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης σας.

Ζητῶ ταπεινά τήν κατανόηση τῶν συνοδῶν μου, διότι δέν ἐπέλεξα τήν ἀνεση καί τή συντομία τῆς Ἑγνατίας καί τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ. Προτίμησα νά φθάσω κοντά σας, ἀκολουθώντας τήν «Καρβυνόστρατα» τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων καί τή «Βεροιοόστρατα» τῶν βυζαντινῶν περιηγητῶν, πού σχεδόν συμπίπτουν μέ τή σημερινή ἐπαρχιακή ὁδὸ Ἡμαθίας-Πιερίας. Τήν ἴδια, δηλαδή, ὁδὸ πού βᾶδισε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προερχόμενος ἀπό τή Βέροια «ἐπὶ τήν θάλασσαν»². Καί ὅπως Ἐκεῖνος,

συνοδευόμενος ἀπό τόν μαθητή του Σωσίπατρο καί ἄλλους εὐγενεῖς Βεροιεῖς καί ἀφοῦ κήρυξε τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ στοὺς Κολινδρινούς, πορεύθηκε, μέσω Μεθώνης, πρὸς τό ἀρχαῖο λιμάνι τῆς Πύδνας, ἔτσι κι ἐγώ. Ἐπέλεξα τήν ἴδια διαδρομὴ ὄχι κινούμενος ἀπὸ τὴν αἴσθησις ἑνὸς ἱεροῦ ρομαντισμοῦ ἢ ἀπὸ τὴ διάθεσις ἀναζήτησις πνευματικῶν συμβολισμῶν. Συνοδευόμενος κι ἐγώ ἀπὸ τοὺς ἀγαπητοὺς μου Βεροιεῖς, ἐνορίτες, πνευματικά παιδιὰ καί φίλους, ἔφθασα κοντά σας, προκειμένου, νά δηλώσω τὴν προσήλωσή μου στήν Παύλεια ἀποστολή καί νά ἐπαναλάβω τόν λόγο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου: ἀδελφοί, «οὐ γάρ ζητῶ τά ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς»³. Αὐτὴ τὴν Καινὴ Διαθήκη, Διδαχὴ καί Διαδοχὴ βιώνουμε σήμερα μέσα στό μυστήριο τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας⁴.

Μακαριώτατε Προκαθήμενε
τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας,

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,

Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐντιμώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν,

Ἐλλογιμώτατοι καθηγητές καί ἀγαπητοὶ μου

φοιτητές,

Σεβαστοὶ πατέρες καί ἀδελφοί μου,

Ἀνέρχομαι σήμερα στόν ἀρχιερατικό αὐτό θρόνο, προκειμένου νά διακονήσω τόν εὐσεβῆ λαὸ τῆς Πιερίας καί ὄχι γιὰ νά ἀπολαύσω ὅσα συνεπάγεται ἡ ιδιότητα τοῦ Μητροπολίτη. Ἐρχομαι σήμερα ὡς ποιμένας τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς, ὑπακούοντας πρόθυμα στήν ἀνεξιχνίαστη βουλή τοῦ Θεοῦ καί στήν ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας. Ἀρχίζω σήμερα τὴν ποιμαντορία μου, χωρὶς νά στηρίζομαι σὲ προσωπικὲς ἰκανότητες ἢ ἐπιστημονικὲς γνώσεις, σὲ κοσμικὰ προσόντα ἢ στή διοικητικὴ ἐμπειρία

πού απέκτησα κατά την προηγηθείσα ἐκκλησιαστική διακονία μου. Αὐτά εἶναι στοιχεῖα πού συνήθως προσμετρᾶ καί στά ὁποῖα στηρίζεται ἡ κοσμική ἀντίληψη τῆς ζωῆς. Μπορεῖ, βεβαίως, νά συμβάλουν σέ μιά ἐξωτερική, στή λεγόμενη καλή, μαρτυρία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποιμένων, ἀλλά δέν ἀποτελοῦν οὐσιαστικά προσόντα, ὅσο σημαντικά καί ἂν εἶναι. Δέν διαθέτω τίποτε ἄλλο παρά μόνον ἀπορία, δέος καί ἀνάγκη⁵. Τή φοβερή καί μεγάλη ἀνάγκη τοῦ Θεοῦ καί τή βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος «λαοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τά χαρίσματα»⁶.

Ἄπευθύνομαι σέ ὅλους σᾶς, πού σπεύσατε σήμερα νά ἐκδηλώσετε ἐνθουσιωδῶς τά καλά αἰσθηματά σας πρὸς τόν νέο Ἐπίσκοπο. Εὐχηθεῖτε νά ποιμάνω τό ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ μέ ἀγάπη καί δικαιοσύνη. Εὐχηθεῖτε, ἀκόμη, νά μὴν συνεπαρθῶ ἀπό τήν ἔκφραση τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐνθουσιασμοῦ σας. Ἐλπίζω νά ἀνταποδώσω τήν ἀγάπη καί τόν σεβασμό πού δείχνετε πρὸς τό πρόσωπό μου μέ τή δική μου ἀγάπη. Ὅχι, βέβαια, μέ τήν ἀγάπη, ἡ συχνή ἀναφορά τῆς ὁποίας διευκολύνει τίς σκοπιμότητες τῆς διαπραγματευτικῆς ζωῆς, ἀλλά μέ τήν πατρική καί ἀδελφική ἀγάπη, πού πηγάζει ἀπό τή χριστιανική ζωή καί κρύβει μέσα της τή διάσταση τῆς αἰωνιότητας. Μακάρι ἡ ἀγάπη πρὸς τό ποίμνιό μου νά γίνῃ μιά ἐσωτερική θυσία εὐάρεστη στόν Θεό καί ὄχι μιά βολική ἐξαγγελία ἀπό

ὑποχρέωση πρὸς τή σημερινή πληθωρική παρουσία σας⁷.

Δηλώνω, κατά τήν ἱερή αὐτή στιγμή, ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὅτι τό ποίμνιό μου θά εἶναι πλέον ὁ πυρήνας τῆς ζωῆς μου καί τό ἐπίκεντρο τῶν ἐνδιαφερόντων μου, τό ἀντικείμενο τῶν προσευχῶν μου καί τό κριτήριο τῶν ἐπιλογῶν μου, τό πλαίσιο τῶν ἐπιδιώξεών μου καί τό περιγύρισμα τῆς εὐθύνης μου. Τό ἱερό αὐτό ἔργο, στό ὁποῖο κλήθηκα ἀπό τόν Θεό διά τῆς φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι νά διακονήσω τίς κοινές πνευματικές ἀνάγκες καί τά προβλήματα τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μητροπόλεως, ἀλλά καί τοῦ κάθε πιστοῦ ἰδιαίτερος. Θά προσπαθῶ νά ἐκπληρώσω τή διακονία αὐτή εὐρισκόμενος πάντοτε σέ ἐπαφή μέ τό κοινό αἶσθημα τῶν πιστῶν καί τά γενικότερα αἰτήματα τῶν καιρῶν. Κατανοῶ ὅτι γιά νά τό πετύχω αὐτό πρέπει νά προβῶ στήν ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου τῆς σκέψέως μου καί στή μεταμόρφωση τῆς ζωῆς μου. Ἐπιπλέον δέ νά ἐπανακαθορίσω προτεραιότητες καί νά ἐπαναπροσδιορίσω στόχους. Ἡ παρουσία, ἡ προσευχή καί ἡ ἀγάπη ὅλων σας μεταμορφώνουν τήν ἀμηχανία σέ ἐνθουσιασμό, τή συστολή σέ ἐλπίδα, τόν φόβο σέ πίστη. Γι' αὐτό καί ὁμολογῶ ὅτι μιά ἀπερίγραπτη χαρά κατακλύζει τόν ἐσωτερικό μου κόσμο, διότι καλοῦμαι νά ἀναλώσω τόν ἑαυτό μου καί νά προσφέρω κάθε ἰκμάδα, κάθε σκέψη, κάθε ὄραμα, κάθε στοιχεῖο τῆς ὑποστάσε-



Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, ὁ τοποτηρητής Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος καί ὁ νέος Μητροπολίτης Κίτρους κ. Γεώργιος κατά τήν ὑποδοχή στήν πόλη τῆς Κατερίνης.

ώς μου στόν Θεό καί στίς εικόνες Του, στά παιδιά Του.

Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ἡ νέα διακονία μου ξεκινᾷ σέ μιά περίοδο κρίσιμη γιά τήν Ἐκκλησία, τήν πατρίδα μας καί ὁλόκληρο τόν κόσμο. Αὐτονόητα πλέον δέν ὑπάρχουν. Ἡ κοινωνία μας ἀλλάζει ραγδαῖα. Οἱ ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων πληθαίνουν. Αὐξάνουν καί οἱ προσδοκίες τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος ἀπό τούς πνευματικούς πατέρες. Κατανοῶ ὅτι δέν ἀρκεῖ νά καταστῶ ἀπλῶς λειτουργός καί τελεστής τῶν θαυμασίων τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι χρέος μου νά ἔλθω κοντά σέ ἀνθρώπους, γιά νά τούς ποιμάνω. Δηλαδή νά διακονήσω μέ ὑπευθυνότητα τό ποιμνιο τοῦ Κυρίου σέ καιρούς δυσχείμερους, πλὴν ὅμως μέ εὐοίωνα σημεῖα καί προσδοκίες γιά τό αὐριο. Ἀναλογίζομαι τό μεγαλεῖο τῆς ταπεινώσεως τοῦ Κυρίου μας, τό ὕψος τῆς θείας διακονίας, ὅπως μᾶς τό διδάσκει ἡ λειτουργική περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς πού διανύουμε. Ἡ κατεύθυνση καί ὁ στόχος τῆς πορείας τῆς Ἐκκλησίας διαμέσου τοῦ δράματος τῆς ἱστορίας, εἶναι ἡ Ἀνάσταση. Ἀλλά γνωρίζουμε ὅτι φῶς καί ἀγαλλίαση Ἀναστάσεως δέν ὑπάρχουν χωρίς Σταυρό καί Γολγοθᾶ. Ὁ Ἐσταυρωμένος Θεός διάκονος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐπισκοπική διακονία μου λειτουργία τοῦ Θεοῦ⁸. Μαζί μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο, ὁμολογῶ: «*Χάριν ἔχω τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν μέ ἠγήσατο, θέμενος εἰς τήν διακονίαν αὐτήν*»⁹.

Ἀναγνωρίζω πόσο λεπτό καί δύσκολο εἶναι τό ἔργο, τό ὁποῖο ἀναλαμβάνω σήμερα. Γνωρίζω καλά τήν ἀνεκτίμητη ἀξία, πού ἔχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ ψυχή ἔστω κι ἐνός ἀνθρώπου. Συνεπῶς, ἔχω ἀπόλυτη ἐπίγνωση ὅτι γιά τόν κάθε χριστιανό τῆς Ἐπαρχίας μου θά ἀποδώσω λόγο στόν Ἀρχιεπίσκοπο Κύριο. Φιλοδοξία μου εἶναι μετά ἀπό λίγα ἢ πολλά χρόνια, ὅσα μοῦ δώσει ὁ Θεός, οἱ κάτοικοι τῆς Πιερίας νά μέ θυμοῦνται ὄχι γι' αὐτό πού ἔκανα, ἀλλά γι' αὐτό πού ἤμουν. Ἄν καί κατά πόσο θά μέ τιμήσουν, ὅμως, οἱ ἀνθρώποι, αὐτό εἶναι καί ἄγνωστο καί ἀβέβαιο. Τό μόνο βέβαιο εἶναι ὅτι, ἐάν διακονήσω μέ πιστότητα καί αὐταπάρνηση τόν Χριστό καί τήν εἰκόνα Του, τόν ἀνθρώπο, τότε θά μέ τιμήσει ὁ Ἐπουράνιος Πατέρας, κατά τόν ἀδιάψευστο λόγο τοῦ Κυρίου: «*ἐάν τις ἐμοί διακονῇ, τιμήσει αὐτόν ὁ Πατήρ*»¹⁰. Αὐτή θά εἶναι ἡ

βέβαιη καί ὀριστική δικαίωση τῆς διακονίας μου κατά τή φοβερή ἡμέρα τῆς κρίσεως¹¹.

Αἰσθάνομαι εὐτυχής, διότι καλοῦμαι νά διακονήσω γνωστούς ἀνθρώπους. Κατά τά εἴκοσι πέντε χρόνια τῆς ἱερατικῆς μου διακονίας, στήν πλησιόχωρη Θεσσαλονίκη καί τή γειτονική Ἡμαθία, εἶχα τή δυνατότητα νά γνωρίσω τή φιλοτιμία καί τήν εὐσέβεια τῶν κατοίκων τῆς Πιερίας. Στήν εὐσέβεια καί στίς πολλές ἀρετές τῶν μελῶν τῆς τοπικῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ἔρχομαι νά προσθέσω τήν προθυμία μου, ὥστε νά καλλιεργήσουμε καί νά ἀναπτύξουμε ἀπό κοινού τήν ἀφοσίωσή μας πρός τήν Ἐκκλησία, τίς ἱερές παραδόσεις καί τά ἐκκλησιαστικά θέσμινα, ὡς θησαυρό τῆς Ὁρθόδοξης πίστεώς μας. Κι αὐτός ὁ θησαυρός δέν ἔχει στατική ἀξία, ἀλλά θεία ἀξία, πνευματική δυναμική, περιέχοντας λόγο ζωῆς καί μεταμορφώσεως. Ὁφείλουμε, λοιπόν, ὅλοι μαζί:

- νά ἐργασθοῦμε γιά νά βιώσουμε τήν αὐθεντικότητα τῆς πίστεως καί τῶν τιμίων παραδόσεων τοῦ Γένους μας·
- νά δηλώσουμε τήν εὐεργετική παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στή σύγχρονη κοινωνία·
- νά δώσουμε μιά θετική ἀπάντηση στά ἐπείγοντα αἰτήματα τῆς ἐποχῆς μας·
- νά κρατήσουμε ψηλά τά λάβαρα τῶν ἱερῶν ιδεῶν μας,

προσφέροντας ἔτσι μιά γνήσια μαρτυρία στοῦς γύρω μας. Ἰδιαιτέρα στοῦς χιλιάδες τουρίστες, ὁμόδοξους ἢ ἀλλόδοξους, οἱ ὁποῖοι κάθε χρόνο κατακλύζουν τόσο τίς Ὀλύμπιες βουνοκορφές ὅσο καί τίς πανέμορφες ἀκτές τῆς Πιερίας. Ὅλοι αὐτοί ἔρχονται καί συμβάλλουν στήν οἰκονομική ἀνθηση τοῦ τόπου. Γιά μᾶς ἀποτελοῦν μιά πρόκληση, καθώς ὀφείλουμε νά τούς καταστήσουμε κοινωνούς τοῦ θησαυροῦ τῆς πίστεώς μας, τῆς δισχιλιετοῦς χριστιανικῆς ἱστορίας τοῦ γένους μας καί τῆς τιμαλφοῦς παρακαταθήκης τῶν πατέρων μας. Διατηρῶ τήν ἐλπίδα ἢ μάλλον τή βεβαιότητα ὅτι βαδίζοντας αὐτόν τόν δρόμο τῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας, στοῦς ἐγγύς καί στοῦς μακράν, θά αἰσθανόμαστε πάντοτε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Ἐπιπλέον δέ ψυχική γαλήνη καί ἐσωτερική πληρότητα.

Ἐλπίζω ὅτι στό ποιμαντορικό ἔργο μου θά ἔχω τήν αὐτονόητη συμπαράσταση τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Κυρίως τῶν νέων κληρικῶν καί ὄσων χρημάτισαν φοιτητές μου. Ἀκολουθώντας τή λειτουργική παράδοση τῆς πίστεώς μας θά συνεχίσουμε, ἀσφαλῶς, νά φροντίζουμε γιά τήν εὐπρέπεια τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῆς τελετουργικῆς ἀμφιέσεώς μας, χωρὶς ὅμως νά προσηλωνόμαστε στή λαμπρότητά τους. Αὐτή δέν εἶναι δική μας. Εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Δικό μας εἶναι μόνο τό μαῦρο λέντιο τῆς ἱερατικῆς διακονίας. Καί μόνο ἀπό τήν εὐορκη, ἀκριβῶς, βίωση τῆς ἱερωσύνης κνοφορεῖται ἡ πνευματική λαμπρότητα καί ἐκφαίνεται στόν κόσμο ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτό καί δέν θά σταματήσουμε νά ρίχνουμε τά δίχτυα τῶν προσπαθειῶν μας στό πέλαγος τοῦ ἱερατικοῦ καθήκοντος. Κι ὅταν τά δίχτυα εἶναι ἄδεια καί οἱ προσπάθειές μας δέν ἀποδίδουν, δέν θά ἀπογοητευόμαστε. Γνωρίζουμε ὅτι, πέρα ἀπό τή δική μας προσπάθεια, ὑπάρχει ἡ παρουσία καί ἡ ἐπέμβαση τοῦ μεγάλου Ἀλιέως Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος στέκεται ἄγρυπνα στήν παραλία τῆς ποιμαντικῆς μας εὐθύνης. Καί ὅσο κι ἂν κουραζόμαστε, θά ἐπαναλαμβάνουμε τίς προσπάθειες καί θά ἀναπτύσσουμε πρωτοβουλίες μέ πίστη καί ὑπομονή, ὑπακούοντας στόν λόγο τοῦ Κυρίου: *«χαλάσατε τά δίχτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν»*¹². Οὐδέποτε πάντως θά παραιτούμαστε, διότι παραιτοῦνται μόνον οἱ ἄπιστοι, οἱ δειλοί καί οἱ φυγόπονοι. Κι αὐτοί δέν ἔχουν θέση στήν Ἐκκλησία¹³. Διαβεβαιῶ κατηγορηματικά

τούς ἱερεῖς, τούς μοναχούς καί τίς μοναχές ὅτι στόν νέο ἐπίσκοπό τους θά ἀναγνωρίσουν τόν στοργικό πατέρα καί τόν πρόθυμο σύμβουλο. Ἐπιπλέον, τόν συνεπῆ τηρητή τῆς ἱεροπρέπειας καί τόν ἄγρυπνο ἐπόπτη τῆς εὐορκῆς ἐπληρώσεως τῶν ἱερῶν καθηκόντων μας πρὸς τούς χριστιανούς.

Δοξολογία καρδιακή ἀναπέμπω, τήν ἱερή αὐτή στιγμή, πρὸς τόν Πανάγαθο Θεό, καθ' ὅτι ἐευλόγησε τήν παιδική μου κλήση πρὸς τήν ἱερωσύνη. Ἄξιώθηκα πρὸ 25ετίας νά εἰσέλθω σίς τάξεις τοῦ ἱ. Κλήρου καί σήμερα καθίσταμαι ποιμένας τῆς ἀγιωτάτης αὐτῆς Μητροπόλεως. Συνεπῶς, τήν πρώτη καί μεγαλύτερη εὐχαριστία καί προσκύνηση ἀναπέμπω χρεωστικῶς πρὸς τόν ἐν Τριάδι Θεό, καθὼς εὐδόκησε νά μέ ἐπισκιάσει διὰ τοῦ ἐλέους Του, νά ἐπιβλέψει σέ μένα τόν ἐλάχιστο καί νά μέ καλέσει στό ποιμαντορικό αὐτό ἔργο.

Ἀφοσίωση εἰλικρινῆ ὁμολογῶ καθηκόντως πρὸς τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί πρὸς τά Σεβασμιώτατα Μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρίζοντας τήν ἀγάπη καί τήν ἐμπιστοσύνη τους, ἀλλά καί τόν κόπο τῆς ἐδῶ ὑψηλῆς καί ἐξαιρετικά τιμητικῆς παρουσίας τους.

Σεβασμό υἱικό ἀπευθύνω πρὸς τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο. Ἀσπάστηκα τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας τήν πα-



Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμώνος κ. Γεώργιος ἐκφωνεῖ τόν Ἐνθρονιστήριο λόγο του.

τριαρχική του δεξιά και σήμερα δηλώνω προσήλωσή μου στα θέσμιμα της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκτίμηση εὐλαβῆ αἰσθάνομαι πρὸς τοὺς Μακαριωτάτους Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Πατριάρχες καὶ Ἀρχιεπισκόπους, πού εὐλόγησαν τὴ συμμετοχὴ στὴν ἐνθρονησιῖα αὐτῆς τελετῆ σεβασμιῶν καὶ φίλων Ἀρχιερέων καὶ ἄλλων κληρικῶν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Ἀφρική, τὴ Συρία καὶ τὸν Λίβανο, τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν Οὐκρανία, τὴ Σερβία καὶ τὰ Σκόπια, τὴ Ρουμανία, τὴ Βουλγαρία, τὴν Κύπρο καὶ τὴν Πολωνία.

Εὐγνωμοσύνη βαθειά κατακλύζει τὴν καρδιά μου γιὰ τὸν Γέροντά μου, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονα, ὁ ὁποῖος μὲ περιέβαλλε ἀνέκαθεν μὲ τὸ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον του. Κοντὰ του διδάχθηκα ὅτι τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἐπισκόπου δὲν εἶναι νὰ προσαγορεύεται δεσπότης, ἀλλὰ νὰ μὴν αἰσθάνεται καὶ νὰ μὴν ἐνεργεῖ ὡς δεσπότης. Ἔμαθα ὅτι ὁ ἐπίσκοπος εἶναι δεσπότης, ὅταν αἰσθάνεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς στοργικὸς πατέρας, ὡς ἀπλὸς καὶ καλὸς ἄνθρωπος καὶ ὡς διάκονος τῶν πιστῶν, κατὰ τὴν καθημερινὴ ἀσκηση τῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων του¹⁴.

Εὐχαριστίες ἀδελφικῆς ἐκφράζω πρὸς τοὺς κληρικούς τῆς Ἱερῶς καὶ Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Βεροῖας, Ναούσης καὶ Καμπαρίας, μὲ τοὺς ὁποίους συνεργάστηκα ἐπὶ δύο δεκαετίες. Ζητῶ ταπεινά συγγνώμη, ἐάν κάποιον παρεπίκρανα κατὰ τὴν ἀσκηση τῶν διοικητικῶν καθηκόντων μου. Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, καὶ τοὺς συνεργάτες καὶ ἐνορίτες μου σὲ Θεσσαλονίκη καὶ Βέροια. Κοντὰ τοὺς εἶδα καὶ ἔζησα ἀμέτρητες φορές πόσο οἱ ἄνθρωποι λαχταροῦν τὸ γνήσιο, τὸ σεμνὸ, τὸ μελιχιο, τὸ αὐθεντικό. Πόσο ἐνθουσιάζονται, χαίρονται, συγκινοῦνται καὶ οἰκοδομοῦνται κάθε φορά πού ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ χαρίσματα αὐτά. Μοῦ ἔμαθαν ὅτι τὸ στημένο ὕψος ποτέ δὲν συγκινεῖ οὔτε ἀναπαύει τίς ψυχές, ὅση ἐπιτηδειότητα κι ἂν διαθέτει, ὅσο πλήρες κι ἂν εἶναι τὸ μυαλό πού τὸ διαμορφώνει καὶ τὸ ἐλέγχει¹⁵.

Χάριτες ἀξιόχρεες ὀφείλω πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιο, διότι ἐπέδειξε ζηλευτὴ ἀκρίβεια, πατρικὴ μέριμνα καὶ ἀξιωματικὴ σοβαρότητα,

κατὰ τὴν ὀλιγόμηνη τοποτηρητεία. Ἀναφέρω καθηκόντως καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες του, διότι μὲ τὴν ἀφοσιωμένη προθυμία τους συνέβαλαν τόσο στὴν καλὴ λειτουργία τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως ὅσο καὶ στὴν προετοιμασία τῆς ἐνθρονησιῖας αὐτῆς τελετῆς.

Αἰσθήματα τιμῆς τρέφω πρὸς τὸν κ. Ὑπουργό, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Κυβερνητικῶν, Αὐτοδιοικητικῶν, Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν, τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν Προεδρείων τῶν Μορφωτικῶν Συνδέσμων, τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Φορέων, τῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων καὶ τῶν Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων. Τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τίς θεομῆς εὐχές, τοὺς ἀγαθοὺς λόγους καὶ τὴν ἔκφραση τῆς πολύτιμης φιλίας τους. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι μὲ τὴν ἀγαθὴ συνεργασία μας, θὰ ὑπηρετήσουμε ἀπὸ κοινοῦ καὶ μὲ ἀποτελεσματικότητα τίς ἀνάγκες τῆς τοπικῆς κοινωνίας, μέσα σὲ πνεῦμα ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ ἀνιδιοτελείας.

Ἐκτίμηση ἐγκάρδια δηλώνω πρὸς τοὺς συναδέλφους καθηγητές, τὸ διοικητικὸ προσωπικὸ καὶ τοὺς φοιτητὲς μου στὴν Ἀνώτατη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Θεσσαλονίκης. Κατὰ τὴν εἰκοσαετὴ καθηγεσία μου ἀποτέλεσαν μιά μεγάλη οἰκογένεια, μέσα στὴν ὁποία ἔπαθα καὶ ἔμαθα πολλά. Δίδαξα ἀλλὰ καὶ διδάχθηκα ὅτι μὲ ὑπομονὴ καὶ πραότητα ἀντιμετωπίζεται στὴ ζωὴ ἡ ἀδοξία καὶ ἡ δόξα, ἡ ὑποτίμηση καὶ ἡ τιμὴ, ἡ χλεύη καὶ ὁ κατὰ συνθήκην ἔπαινος. Ὡς καθηγητῆς ἔμαθα κοντὰ στοὺς φοιτητὲς μου ὅτι ἡ σύνεση μπορεῖ νὰ εἶναι ἀθέατη στοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ εὐεργετικὴ γιὰ ὅλους. Ἴσως παρεξηγήσιμη στοὺς πολλοὺς, ὅμως θεατὴ, νοητὴ καὶ ἀρεστὴ στὸν Θεό. «Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ», ὁρίζει ἡ Ἁγία Γραφή¹⁶.

Ὑποχρέωση ἀνυπόκριτη μὲ διακατέχει πρὸς τοὺς Ἁγιορεῖτες Πατέρες καὶ πρὸς ὅλους ὅσοι ἤλθατε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴ Θεσσαλονίκη, τὴ Βέροια καὶ ἀπὸ ὅπουδήποτε ἄλλοῦ, γιὰ νὰ συγχαρεῖτε μαζί μου, νὰ εὐχηθεῖτε γιὰ τὴ νέα διακονία μου καὶ νὰ συμμετάσχετε μὲ ἐνθουσιασμό στὴν ἐνθρονησιῖα μου.

Ἐπιθυμία μου θὰ ἦταν, ἀσφαλῶς, νὰ βρίσκονταν σήμερα κοντὰ μου, συμπροσευχόμενοι καὶ συμμετέχοντες στὴν προσωπικὴ μου χαρὰ, οἱ ἀείμνηστοι οἰκογενεῖς μου, οἱ γονεῖς μου Χαράλαμπος καὶ

Ειρήνη και ὁ ἀδελφός μου Ἰωάννης. Θεωρῶ αὐτόνοητο χρέος μου τῆ δια βίου μνήμη τους, τὴν προσευχητικὴ ἀνταπόδοση τῶν θυσιῶν τους, τὴ μίμηση τῶν καλῶν πράξεών τους. Τούς μνημονεύω δημόσια βαθειά συγκινημένος, μέ τῆ χριστιανικὴ πεποίθηση τῆς νοερῆς παρουσίας τους. Παρακαλῶ τίς Βεροιώτισες ἐνορίτισσές μου νά συνεχίσουν νά ἀνάβουν τό καντήλι στόν τάφο τῆς μητέρας μου.

Μετάνοια εὐλαβῆ ὑποβάλλω πρός τόν προκάτοχό μου, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Ἀγαθόνικο, τόν πραγματικά ἀγαθό, τόν λαοφιλή καί ἄξιο ποιμένα. Τό παράδειγμα καί ἡ εὐχή του ἄς φωτίζουν τὴν ἀρχιερατεία μου.

Διατηρῶ τὴν ἐλπίδα, ἢ μᾶλλον τὴν πεποίθηση, ὅτι ἡ ποιμαντορία μου θά ἐνισχύεται ὑποστηρικτικά ἀπό τίς προσευχές ὄλων τῶν παρισταμένων,

τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰερωνύμου καί τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, τῶν σεβαστῶν πατέρων, τῶν συγγενῶν καί φίλων, τῶν ἐνοριτῶν καί πνευματικῶν παιδιῶν μου, τῶν συναδέλφων καί φοιτητῶν μου. Θά εἶμαι εὐτυχής, ἐάν τουλάχιστον σεῖς, πού γεμίσατε ἀσφυκτικά τόν Καθεδρικό αὐτό Ναό καί τούς γύρω χώρους, καθὼς καί ὅσοι συμμετέχετε διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν, τηλεοπτικῶν καί διαδικτυακῶν συχνότητων, οἱ μέν κληρικοί μέ μνημονεύετε στήν προσκομιδὴ κάθε φορὰ πού λειτουργεῖτε, οἱ ὑπόλοιποι δέ μέ θυμᾶστε στίς προσευχές σας.

Ἀδελφοί,

«*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν*»¹⁷.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Β΄ Κορ. 12,14.
2. Πράξεις Ἀποστόλων 17,14.
3. Β΄ Κορ. 12,14.
4. Χαλκηδόνια. *Μνήμη Μελίτωνος Χατζῆ, Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος 1913-1989*. Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀθήναις Μεγαλοσχιολιτῶν, Ἀθήνα 1999, σ. 95.
5. Χαλκηδόνια, ὁ.π., 34.
6. 3^ο ἰδιόμελο αἰνῶν Πεντηκοστῆς.
7. Δημητρίου Κοματᾶ, Μητροπολίτου Σεβαστείας, *Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος ἐν μνήμῃ*, Θεσσαλονίκη 2013, σσ. 21-28.
8. Χαλκηδόνια, ὁ.π., σσ. 51 καί 105.
9. Α΄ Τιμ. 1,12.
10. Ἰω. 12,26.
11. Χαλκηδόνια, ὁ.π., σ. 52.
12. Λουκ. 5,5.
13. Βλ. Χαλκηδόνια, ὁ.π., σσ. 105-107
14. Δημητρίου (Κοματᾶ), Μητροπολίτου Σεβαστείας, ὁ.π., σ. 7.
15. Δημητρίου (Κοματᾶ), Μητροπολίτου Σεβαστείας, ὁ.π., σ. 12.
16. Παροιμ. 15,24.
17. Β΄ Κορ. 13,13. Βλ. καί στήν Ἁγία Ἀναφορὰ τῆς Θείας Λειτουργίας.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἄγαμοι καί Ἐγγαμοί
στή βίωση τῆς πνευματικῆς ζωῆς

Τοῦ Πρωτ. Βασιλείου Ἰ. Καλλιακμάνη,
Καθηγητοῦ Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ.

(Εἰσήγηση στήν Ἡμερίδα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας
καί Ποιμαντικοῦ Ἔργου, Πεντέλη 16.6.2011)

1. Εἰσαγωγικά

Θά ἀναπτύξω τήν εἰσήγησή μου σέ ἑπτὰ σύντομες ἐνότητες, διανθίζοντας τό κείμενο μέ βιβλικές καί πατερικές ἀναφορές. Τήν ὄγδοη θά ἀφήσω νά συνθέσει ἐσωτερικά ὁ καθένας ἀπό σᾶς γιά δύο λόγους: Πρῶτον, ὅλοι μετέχουμε καί παράλληλα ὑπηρετοῦμε μέ ἐπίγνωση τῆ ζωῆ τοῦ Πνεύματος, ἀφοῦ μεταδίδουμε τή χάρη μέ τά ἅγια μυστήρια, εὐαγγελιζόμαστε τήν ἀγάπη καί αἴρουμε τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου. Ἀκόμη σέ ὄλων τήν καρδιά μιλάει διαφοροτρόπως, «ὁ Ποιητής τῶν νεφῶν καί τῶν κυμάτων πού κοιμᾶται μέσα μας» κατά τόν ποιητή¹. Ὄποτε, ὑπάρχει ὀξυδέρκεια, νοῦς καί γνώση, ὥστε ὁ καθένας μπορεῖ νά σκέφτεται, νά ἐκφράζεται καί νά κάνει σοφότερες ἀναγωγές ἀπό τόν ὁμιλοῦντα. Καί δεύτερον, ἡ ὄγδοη γνώση, γιά ὅσους διακονοῦν τή θεολογία, ζοῦν ἐντός τῆς ἐκκλησίας καί τελεσιουργοῦν τά μυστήρια, ἀνήκει στό μέλλοντα αἰῶνα, ὁ ὁποῖος λαμπρύνει καί φωτίζει τό παρόν. Τώρα ὁμιλοῦμε γιά ὀνόματα καί πράγματα ἐκ μέρους, «δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δέ πρόσωπον πρός πρόσωπον»². Σέ κάθε περίπτωση θά ἀποφευχθοῦν οἱ σχολαστικές ἀναλύσεις καί οἱ περιπτώσιολογικές ἐρμηνεῖες. Θά σχεδιαστεῖ ὅμως τό θεολογικό καί ποιμαντικό πλαίσιο μέ βάση τό ὅποιο μπορεῖ ὁ καθένας νά χαράξει τή δική του πνευματική πορεία εἴτε ἄγαμος εἴτε ἔγγαμος.

2. Ἦθος καί δόγμα

Στήν ἐκκλησιαστική παράδοση ἡ πνευματική ζωῆ στηρίζεται στό ὀρθό δόγμα, στήν ὀρθή πίστη. Καί τό δόγμα συνδέεται ἀναπόσπαστα μέ τό ἦθος τῶν χριστιανῶν. Ἄν αὐτονομηθεῖ τό ἓνα ἀπό τό

ἄλλο, φαλκιδεύεται καί ἀκυρώνεται ἡ πνευματική ζωῆ. Γράφει σχετικά ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων: «Ὁ γάρ τῆς θεοσεβείας τρόπος ἐκ δύο τούτων συνέστηκε, δογμάτων εὐσεβῶν καί πράξεων ἀγαθῶν. Καί οὔτε τά δόγματα χωρίς ἔργων εὐπρόσδεκτα τῷ Θεῷ, οὔτε τά μή μετ' εὐσεβῶν δογμάτων ἔργα τελούμενα προσδέχεται ὁ Θεός. Τί γάρ ὄφελος εἰδέναι μέν τά περὶ Θεοῦ δόγματα καλῶς, καί πορνεύειν αἰσχροῶς; Τί δ' αὖ πάλιν ὄφελος σωφρονεῖν μέν καλῶς, καί βλασφημεῖν ἀσεβῶς»³.

Στή νηπτική παράδοση διακρίνονται δύο εἴδη πίστεως. Ἡ πρώτη παρέχεται στόν χριστιανό μέ τό βάπτισμα, ἐνῶ ἡ δεύτερη στηρίζεται στήν πνευματική γνώση καί μέθεξη τῆς θεότητας. Ἡ πρώτη εἶναι κοινή σέ ὅλους τοὺς χριστιανούς. Ἡ δεύτερη εἶναι καρπός ἐμπειρίας τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ὄποτε ἡ ὀρθοδοξία, ὡς ὀρθή πίστη, χρειάζεται νά συνοδεύεται ἀπό ὀρθοπραξία καί θεῖο φωτισμό. Ἡ πίστη αὐτή δέν περιορίζει, ἀλλά διευρύνει τοὺς πνευματικούς ὀρίζοντες τοῦ χριστιανοῦ. Διώχνει ἀμφιβολίες, ἀποβάλλει τήν «παγκάκιστον φιλατίαν» καί ἀνοίγει τό δρόμο στήν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη. Μέ διαρκῆ ἄσκηση καί μετοχή στά μυστήρια δημιουργεῖται ὀρθόδοξη δογματική συνείδηση, ἡ ὁποία δέ στηρίζεται σέ κάποια κοσμική δύναμη, ἀλλά στή δύναμη τῆς σταυρικῆς ἀγάπης. Καί τό ἄθλημα τῆς σταυρικῆς ἀγάπης ἔχει ἀξία, ὅταν εἶναι ἐκούσιο, ὅπως τό πάθος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος τό χριστιανικό ἦθος δέν εἶναι ἀπόρροια νομικοῦ πειθαναγκασμοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ φρονηματισμοῦ, ἀλλά φυσικός καρπός ἐγκεντριζομένου⁴ στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία. Μπορεῖ ὁ Χριστός νά εἶναι ἓνας, χριστοειδεῖς

ὅμως γίνονται ὅλοι, ὅσοι μετέχουν ἔκουσίως στή ζωή Του διά τῶν μυστηρίων.

3. Ἡ Μυστηριακή διάσταση τῆς πνευματικῆς ζωῆς

Ἡ ἐνότητα ἡθους καί δόγματος διασώζεται στήν θεία Εὐχαριστία, ἀλλά καί τά ἄλλα μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Τά μυστήρια μέ κέντρο τή θεία Εὐχαριστία ἔχουν θεραπευτικό, μυσταγωγικό καί ἐκκλησιολογικό χαρακτήρα. Ἡ θεία Εὐχαριστία ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς θείας λατρείας καί μέ αὐτή συνδέονταν στήν ἐκκλησιαστική παράδοση καί ὅλα τά ἄλλα μυστήρια. Στίς μέρες μας ἡ σύνδεση αὐτή ἔχει κάπως διασπασθεῖ καί τά μυστήρια, ἐξ αἰτίας τῆς ἐκκοσμίκευσης, κινδυνεύουν νά θεωρηθοῦν ἀτομικές ἢ ἰδιωτικές τελετές. Ἡ ἐκκοσμίκευση φαίνεται πιό καθαρά κυρίως στό βάπτισμα καί τό γάμο.

Κατά τόν ἅγιο Νικόλαο Καβάσιλα, τό βάπτισμα μᾶς δίδει τήν ὑπαρξη καί γενικά τήν κατά Χριστόν ὑπόσταση. Μᾶς παραλαμβάνει νεκρωμένους καί διεφθαρμένους ἀπό τήν ἁμαρτία καί μᾶς εἰσάγει γιά πρώτη φορά στήν πνευματική ζωή. Τό χρίσμα καθιστᾷ τέλειο τόν ἀναγεννημένο ἄνθρωπο ἐνσταλάζοντας μέσα του ἐνέργεια κατάλληλη γιά μία τέτοια ζωή. Τέλος, ἡ θεία Εὐχαριστία συντηρεῖ καί διατηρεῖ αὐτή τήν ζωή καί τήν υἰεῖα⁵. Ἐπομένως, διά τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ λαμπρότητα τῆς μέλλουσας ζωῆς ἐγκαθίσταται στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί νικά τό σαρκικό φρόνημα, ὑπερβαίνοντας μέ τή λάμψη τῆς τό κάλλος αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Αὐτή εἶναι ἡ ἐν Πνεύματι ζωή⁶.

Ὁ ἁγιασμός τῶν πιστῶν, ὡς μετοχή στήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἐνεργεῖται ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Καί κεντρικό πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ταυτίζεται σέ ὀρισμένα βιβλικά καί πατερικά κείμενα μέ τή θεία Εὐχαριστία, εἶναι ὁ Χριστός. Τό ἔργο του συνεχίζονται καί διασώζουν μυστηριακά μέσα στήν ἱστορία κατ' ἀρχήν οἱ ἀπόστολοι καί ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπίσκοποι καί οἱ πρεσβύτεροι ὡς ποιμένες τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ χειροτονία τῶν κληρικῶν συνδέεται ἄμεσα μέ τήν ὑπαρξη συγκεκριμένου ποιμνίου, δηλαδή λαϊκῶν μελῶν. Ὅσοι ἴστανται «εἰς τύπον Χριστοῦ», καλοῦνται νά μιμηθοῦν τόν Χριστό καί νά σηκώσουν τό βάρος τῆς διακονίας καί τῆς θυσίας. Τό χάρισμα καί ἡ διακονία τους δέν αὐτονομοῦνται. Δοκιμάζονται καί ἐνεργο-

ποιοῦνται στό πλαίσιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας καί σέ σχέση μέ τά χαρίσματα τοῦ πληρώματος.

4. Τήρηση τῶν ἐντολῶν

Ἡ νεώτερη θεολογική σκέψη εἶναι μᾶλλον ἐπιφυλακτική, ἂν ὄχι ἀρνητική, ἀπέναντι στό αἴτημα τῆς τήρησης τῶν ἐντολῶν. Τή συνδέει μέ τόν ἠθικισμό. Καί πράγματι, ἐάν περιοριστεῖ ἡ πνευματική ζωή στήν ἐξωτερική τήρηση κάποιων κανόνων καί ἐντολῶν, κινδυνεύει νά μεταβληθεῖ σέ καθηκοντολογία χωρίς τήν αὔρα τοῦ Πνεύματος. Ἀλλά ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν δέν εἶναι ἀτομικό ἄθλημα πού ἐπιβεβαιώνει τήν ἐξωτερική θρησκευτικότητα καί τήν ἀτομική συνείδηση. Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν καί ἡ οἰκείωση τῶν ἀρετῶν δέν ἀποσκοποῦν στήν προαγωγή κάποιας ἀτομικῆς ἠθικῆς. Ἀποκαλύπτουν τήν ἀγάπη τῶν μελῶν πρὸς τήν κεφαλή. «Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με»⁷, λέγει ὁ Χριστός. Παράλληλα καλλιεργεῖται ἡ φιλαδελφία καί ἡ «οὐ ζητοῦσα τά ἑαυτῆς ἀγάπη»⁸.

Ὅταν ρωτήθηκε ὁ Χριστός ποιά εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἐντολή, ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Νά ἀγαπᾷς Κύριο τόν Θεό σου μ' ὅλη τήν καρδιά σου καί μ' ὅλη τήν ψυχή σου καί μ' ὅλο τό νοῦ σου. Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη καί μεγάλη ἐντολή. Καί δεύτερη, τό ἴδιο σπουδαία μέ αὐτή: νά ἀγαπᾷς τόν πλησίον σου ὅπως τόν ἑαυτό σου»⁹. Ἡ ἀγάπη πρὸς τό Θεό δέν εἶναι ἀόριστη καί ἀφρημένη καί δέν εἶναι διαφορετική γιά τοὺς ἀγάμους καί ἄλλη γιά τοὺς ἐγγάμους. Ἐχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά καί ἀπευθύνεται σέ συγκεκριμένο πρόσωπο. Ὁ Θεός τοῦ νόμου καί τῶν προφητῶν ἀποκαλύπτεται στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως ὁ Θεός τῶν χριστιανῶν δέν εἶναι μία ἀνώτερη δύναμη, ὅπως λέγεται συνήθως, δέν εἶναι ἀνθρώπινο εἶδωλο ἢ ἐφεύρημα τῆς φαντασίας. Εἶναι Θεός προσωπικός, πού συνδέεται ἄμεσα μέ τόν ἄνθρωπο καί τόν κόσμο, ἀφοῦ προσέλαβε καί θέωσε τήν ἀνθρώπινη φύση.

Καί ἡ ἀγάπη πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ δέν ἐπιβάλλεται ὡς ἐντολή, ἀλλά ἐμπνέεται ἀπό τό φῶς πού ἐκεῖνος ἐκπέμπει, καί ἐκφράζεται μέ διάφορους τρόπους. Οἱ καλαισθητοί ναοί, οἱ θεσπέσιοι ὕμνοι, τά ἁγιοπνευματικά κείμενα, ἡ θυσια-

στική ζωή τῶν μαρτύρων, τῶν ἀσκητῶν καί τῶν ἀπλῶν χριστιανῶν εἶναι δείγματα αὐτῆς τῆς ἀγάπης. Καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά ἐπιβάλει ὅλα αὐτά. Ἀποτελοῦν τεκμήρια αὐτοπροαίρετης καί ἐλευθερῆς ἀγάπης. Καί ὅποιος ἀγαπᾷ τό Θεό, τιμᾷ καί ἀγαπᾷ καί τόν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασμένο ἄνθρωπο. Τόν σέβεται ὡς πρόσωπο ἱερό καί μοναδικό.

Ὅμως, ἐντολές τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μόνο ἐκεῖνες πού ἀναφέρονται σέ ἠθικά θέματα, ἔχουν παλαιοδιαθηκική ἀφετηρία καί συμπληρώθηκαν ἀπό τόν Χριστό στήν ἐπί τοῦ Ὁροῦς Ὁμιλία. Ἐντολές τοῦ Χριστοῦ εἶναι καί ἐκεῖνες, πού ἀφοροῦν στήν τέλεση τῶν μυστηρίων καί μάλιστα τοῦ Βαπτίσματος καί τῆς Εὐχαριστίας. «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν*»¹⁰, διδάσκει ὁ Χριστός. Ἐπομένως, δέν μπορεῖ νά γίνεται ἐπιλεκτική τήρηση τῶν ἐντολῶν του, διότι ἔτσι φαλκιδεύεται ἡ εὐαγγελική διδασκαλία καί ὀδηγοῦμαστε σέ «ἠθική αἵρεση».

5. Πνευματικός ἄνθρωπος

Ὁ πνευματικός ἄνθρωπος ἀποτελεῖται ἀπό σῶμα χοϊκό, ψυχὴ λογική καί Ἅγιο Πνεῦμα διδάσκει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς¹¹. Καί πνευματικός ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος στόν ὁποῖο ἀναπαύεται τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἴτε ἔγγαμος εἴτε ἄγαμος. Ἐκεῖνος πού ἐκουσίως καί συνεργιακά ἀποδέχεται τίς ἐνέργειές του διά τῶν μυστηρίων καί τῆς τήρησης τῶν ἐντολῶν. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος¹² ἀναφέρει, ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔχει πλῆθος ὀνομάτων δηλωτικῶν τῶν ἐνεργειῶν του. Ἀποκαλεῖται Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα Χριστοῦ, νοῦς Χριστοῦ, Πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐλευθερίας καί ἀληθείας. Κι ἀκόμη σύμφωνα μέ τόν προφήτη Ἡσαΐα¹³ πνεῦμα σοφίας, συνέσεως, βουλῆς, ἰσχύος, γνώσεως, εὐσεβείας καί φόβου Θεοῦ.

Συμβολίζεται ἀκόμη τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ πῦρ καί ὕδωρ. Ἡ ἐπιφοίτησή του «ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν» στούς μαθητές, φανερώνει τήν «κολαστική καί φωτιστική ἐνέργεια» τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος. Τό ἀποστολικό κήρυγμα ἀφ' ἐνός κατακαίει τή δύναμη τῆς κακίας, τῆς ἀδικίας καί τῆς

διαφθοράς, καί ἀφ' ἐτέρου ἐμπνέει καί φωτίζει τήν ὁδὸ τῆς ἀρετῆς. Ἀναφέρθηκε, ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀποκαλεῖται καί συμβολίζεται μέ ὕδωρ. Τό νερό ἀρδεύει τή φύση καί κάθε ζωικός ἢ φυτικός ὄργανισμός, χωρὶς νά ἀποβάλλει τήν ιδιότητά του, συντηρεῖται, ἀναπτύσσεται καί καρποφορεῖ. Κατά ἀνάλογο ὁμως τρόπο ἐνεργεῖ καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους. Κάθε πρόσωπο διατηρεῖ τά δικά του χαρακτηριστικά, δεχόμενο ὁμως τόν θεῖο φωτισμό παράγει διαφορετικούς πνευματικούς καρπούς. Αὐτό γίνεται εὐδιάκριτο στή ζωή τῶν ἁγίων, πού μπορεῖ νά ὁμοιάζουν ἀλλά εἶναι καί διαφορετικοί. Ἀκόμη σέ κάθε ἐποχὴ τῆς ἱστορικῆς πορείας τῆς Ἐκκλησίας προκρίνονται καί προβάλλονται διαφορετικές ἐκδοχές χριστιανικοῦ βίου. Ἄλλοτε ἀναπτύσσεται καί τονίζεται ἡ ἱεραποστολή, ἄλλοτε τό μαρτύριο, ἄλλοτε ὁ μοναχισμός μέ τίς διάφορες μορφές του καί ἄλλοτε ἡ ἀνάληψη κοινωνικοῦ ἔργου καί ἡ κοινωνική προσφορά· πάντοτε ὁμως, ἡ οἰκογενειακὴ θυσιαστικὴ ἀγάπη. Κάθε μία ἀπό τίς παραπάνω ὄψεις χριστιανικοῦ βίου δέν μπορεῖ νά αὐτονομεῖται καί νά λειτουργεῖ ἀπορριπτικά γιά τίς ἄλλες, διότι στό βάθος ἀποτελοῦν ἐκφράσεις τοῦ ἰδίου Πνεύματος, πού δρᾷ στήν Ἐκκλησία καί διαποτίζει τίς καρδιές τῶν πιστευόντων.

6. Πνευματικές μεθελικιώσεις καί περιπτωπικές καταστάσεις

Στήν πορεία γιά τήν κατά Χριστόν τελείωση ὁ χριστιανός διέρχεται ἀπό ὀρισμένα στάδια καί ὑφίσταται πνευματικές μεθελικιώσεις, προκειμένου νά φθάσει στήν πνευματικὴ ὀριμότητα. Οἱ Πατέρες δέν παρουσιάζουν πάντοτε αὐστηρὰ καθορισμένο ἀριθμὸ σταδίων. Συνηθίζεται γενικά ἡ διάκριση τῶν τριῶν: τῆς κάθαρσης, τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς θέωσης, ἢ δύο, τοῦ σταδίου τοῦ πρακτικοῦ καί τοῦ θεωρητικοῦ βίου. Ἐπίσης ὁ ὅσιος Πέτρος Δαμασκηνός κάνει λόγο γιά ὀκτώ θεωρίες. Οἱ ἑπτὰ ἀφοροῦν στήν παρούσα ζωή, ἐνῶ ἡ ὄγδοη στήν μέλλουσα¹⁴. Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης ἀναφέρει περίπου τριάντα διαδοχικά στάδια ἀρετῶν, πού καταλήγουν στήν πίστη, τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγάπη¹⁵.

Εἶναι ἐπίσης ἀξιοπρόσεκτο, ὅτι τόσο στά βιβλικά ὅσο καί στά ἁγιοπατερικά κείμενα διακρίνεται

περιπτωτική αντιμετώπιση διαφόρων ποιμαντικών προβλημάτων. Λ.χ. όταν ο Χριστός προτάσσει τό ανθρώπινο πρόσωπο σέ σχέση μέ τόν άπρόσωπο θεσμό λέγοντας ότι: «*Τό σάββατον διά τόν άνθρωπον έγένετο, ούχ ό άνθρωπος διά τό σάββατον*»¹⁶, δέν καταργεί τήν άργία του Σαββάτου αλλά τήν υπερβαίνει, για νά σωθει ό άνθρωπος. Έδω στηρίζεται και ή ποιμαντική άρχή τής οικονομίας.

Έπίσης άνάλογη ποιμαντική μεθοδολογία άπαντά στόν βίο και οι έπιστολές του Άπ. Παύλου. Στην Α΄ Κορινθίους μιλώντας για τήν πορνεία, αλλά και άπαντώντας έν συνεχεία στα θέματα τής αγαμίας και τών συζυγικών σχέσεων καταλήγει: «*καλόν άνθρωπω γυναικός μή άπτεσθαι· διά δέ τάς πορνείας έκαστος τήν έαυτου γυναικα έχέτω, και εκάστη τόν ίδιον άνδρα έχέτω*»¹⁷.

Η έπιφανειακή άνάγνωση του κειμένου, έξω από τή συνάφειά του, οδηγεί στην έντύπωση ότι ή νόμιμη σύζυγος και κατ' έπέκταση ό γάμος είναι άπλώς καταφύγιο για τήν άποφυγή τής πορνείας¹⁸. Μία πιό προσεκτική όμως μελέτη πού θά λάβει ύπ' όψη, πρώτον τό έρώτημα στό όποιο άπαντά, δεύτερον τό κοινωνικό πλαίσιο και τρίτον τίς ποιμαντικές άνάγκες τής εκκλησιαστικής κοινότητας τής Κορίνθου, θά οδηγήσει στίς ακόλουθες διαπιστώσεις. α) Ό Άπ. Παύλος έδω δέν άναπτύσσει τή θεολογία του γάμου, πράγμα πού γίνεται σέ άλλα σημεία τών έπιστολών του πιό άναλυτικά, όπως στην Έφεσίους¹⁹. β) Δέν ύποτιμά τόν γάμο, αλλά ένδιαφέρεται για τούς τρόπους άποφυγής τής πορνείας. γ) Πέρα από τίς εκκλησιολογικές άναφορές πού κάνει πιό πάνω²⁰, και οι όποίες άφορούν σέ πιό ώριμους πνευματικά χριστιανούς, άναφέρει και ένα πρακτικότερο τρόπο αντιμετώπισης τής πορνείας, πού είναι ό τίμιος γάμος. δ) Άσκει στό σημείο αυτό κάποιο είδος ποιμαντικής ήθικής μέ σκοπό τή σωφροσύνη. Αυτό όμως είναι ένα εισαγωγικό στάδιο τής πνευματικής ζωής.

Η συζυγική ένότητα έχει μυστηριακό χαρακτήρα και έμφανίζεται ως σύμβολο τής ένωσης Χριστού και Έκκλησίας. Έτσι μεταφέρεται ή αγάπη τών συζύγων από τό κοινωνικό στό όντολογικό επίπεδο. Άλλά και τό μυστήριο του γάμου πού συναρθρωνόταν έξ άρχής μέ τή θεία Ευχαριστία δέν άποτελεί άπλό καθαγιασμό κάποιου βιολογικού φαινομένου, αλλά και υπέρβασή του μέσα

στήν προοπτική τής βασιλείας του Θεού²¹. Αυτό γίνεται κατανοητό άν ληφθούν ύπόψη, α) ή «εύχή επί λύσιν στεφάνων τή όγδόη ήμέρα», πού παρέμπει στην αιωνιότητα, και β) ή τελευταία εύχή του γάμου, στην όποία ό Άρχιερέας ή ό ιερέας άπευθυνόμενος στόν Κύριο λέγει: «*Ανάλαβε τούς στεφάνους αυτών έν τή Βασιλεία σου, άσπίλους και άμώμους και άνεπιβουλεύτους διατηρών εις τούς αιώνας τών αιώνων*». Στο σημείο αυτό γίνεται έμφανής τόσο ή έσχατολογική άναφορά τής ένωσης τών συζύγων, όσο και ό άδιάλυτος χαρακτήρας του γάμου²².

Η βίωση τής αγάπης στην πληρότητά της οδηγεί στην υπέρβαση τών διαφορών και άνάγει στην ένότητα τής κοινής ανθρώπινης φύσης. Γράφει χαρακτηριστικά ό άγιος Μάξιμος: «*Ό τέλειος έν αγάπη, και εις άκρον άπαθείας έλθών, ούκ έπίσταται διαφοράν ίδιου και άλλοτρίου, ή ίδιας και άλλοτριάς, ή πιστού και άπίστου, ή δούλου και έλευθέρου, ή όλως άρσενος και θηλείας· άλλ' άνώτερος τής τών παθών τυρανίδος γενόμενος, και εις τήν μίαν φύσιν τών ανθρώπων άποβλεπόμενος, πάντα έξ ίσου θεωρεί, και πρός πάντα ίσως διάκειται*»²³.

7. Η διπλή μεθοδολογία

Υπάρχουν άναλογίες άνάμεσα στην πνευματική ζωή τών έγγάμων και τών αγάμων αλλά ταυτόχρονα διακρίνεται και διαφορετική μεθοδολογία κατά τήν άσκησή της. Λ.χ. κατά τόν άγιο Γρηγόριο Παλαμά οι μοναχικές άρετές τής ύπακοής, άκτημοσύνης και παρθενίας άναλογικά μπορούν νά εφαρμοστούν και από τούς έγγάμους χριστιανούς. Η πρώτη ως ύπακοή τών παιδιών στους γονείς, αλλά και ως ύπακοή μεταξύ τών συζύγων, ή δεύτερη ως άποφυγή του πλούτου και τής εγκόσμιας δόξας και ή τρίτη ως σωφροσύνη και άποφυγή τής τρυφλής ζωής²⁴.

Όπως έπισημαίνει ό καθηγητής Γ. Μαντζαρίδης: «*Η κοινωνική ζωή τών μοναχών εκδιπλώνεται βασικά σέ επίπεδο προσωπικών σχέσεων μέ άμεση άναφορά πρός τόν πνευματικό πατέρα, ό όποιος μπορεί νά έρωτάται και νά συμβουλεύει και για τίς λεπτομέρειες τής καθημερινής ζωής. Όταν όμως αυτό μεταφέρεται στή ζωή τών κοσμικών, μπορεί εύκολα νά καλλιεργήσει άτολμία,*

ἐξάρτηση, ἀνελευθερία καὶ κοινωνική φοβία. Δέν εἶναι σωστό ἢ μεθοδολογία τοῦ μοναχισμοῦ νά μεταφέρεται στήν οἰκογένεια πού ζεῖ στόν κόσμο. Ἐδῶ ἡ ὑπακοή πρὸς τόν πνευματικό πατέρα πρέπει νά ἐναρμονίζεται μέ τήν ὑπακοή τῶν παιδιῶν στούς γονεῖς, τῶν συζύγων μεταξύ τους κ.τ.λ. Καί ἀπό τήν ἄλλη ὁμως πλευρά δέν εἶναι σωστό ἢ μεθοδολογία τῶν κοσμικῶν νά μεταφέρεται στά μοναστήρια, γιατί εἶναι φυσικό νά προκαλεῖ χαλάρωση ἢ ἀναταραχή. Ἡ σύγχυση τῶν δύο αὐτῶν μεθοδολογιῶν εἶναι ἐπικίνδυνη καί πρέπει μέ κάθε τρόπο νά ἀποφεύγεται»²⁵.

8. Περί ποιμαντικῆς κλίμακας

Ἀναφέρθηκαν πιά πάνω τά διάφορα στάδια τῆς πνευματικῆς μεθελικιώσεως, πού ὀδηγοῦν ἀνοδικά στήν κατά Χριστόν τελείωση. Ὑπάρχει ὁμως καί ἡ ἀντίστροφη πορεία, ἀφοῦ κάθε χριστιανός εἶναι διαφορετικός. Διδάσκει σχετικά ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός²⁶, ὅτι ἡ τελεία ἀγάπη εἶναι νά πουληθεῖ κάποιος σκλάβος καί νά πουλήσει ὅλα του τά ὑπάρχοντα, γιά νά σώσει τούς συναθρώπους του. Καί ἐρωτᾷ: «Εὐρίσκειται κανένας νά ἔχει αὐτήν τήν ἀγάπην...; Βαρύ σέ φαίνεται. Δέν ἠμπορεῖς νά τό κάμεις αὐτό, κάμε ἄλλο: μή πουληθῆς σκλάβος, μόνον πούλησε τά πράγματά σου, δῶσε τα ὅλα ἐλεημοσύνην, τό κάμνεις; Ἀκόμη βαρύ σέ φαίνεται καί αὐτό. Ἄς ἔλθωμεν παρακάτω. Δέν ἠμπορεῖς νά δώσης ὅλα σου τά πράγματα, δῶσε ἀπό τά μισά, δῶσε ἀπό τά τρίτα ἕνα, δῶσε ἀπό τά πέντε ἕνα. Ἀκόμη βαρύ σέ φαίνεται; Κάμε ἄλλο, δῶσε ἀπό τό ὀκτώ, δῶσε ἀπό τά δέκα ἕνα, τό κάμνεις; Ἀκόμη βαρύ σέ φαίνεται. Κάμε ἄλλο, μή κάμης ἐλεημοσύνην, μήν πουληθῆς σκλάβος, ἄς ἔλθωμεν παρακάτω: μή πάρης τό ψωμί τοῦ ἀδελφοῦ σου, μή πάρης τό ἐξωφόρι του, μή τόν κατατρέχης, μή τόν τρώς μέ τήν γλώσσαν σου. Μήτε καί αὐτό τό κάμνεις; Ἄς ἔλθωμεν παρακάτω, κάμε ἄλλο: τόν εὔρηκες τόν ἀδελφόν σου μέσα εἰς τήν λάσπην καί δέν θέλεις νά τόν ἐβγάλης. Καλά, δέν θέλεις νά τοῦ κάμης καλό, μή τοῦ κάμης κακόν, ἄφησέ τονε.

Πῶς θέλωμεν νά σωθοῦμεν, ἀδελφοί μου; Τό ἕνα μᾶς φαίνεται βαρύ, τό ἄλλο βαρύ. Ποῦ νά πᾶμε παρακάτω, δέν ἔχομεν νά κατεβοῦμεν. Ὁ Θεός εἶναι εὐσπλαχνος, ναι, μά εἶναι καί δίκαιος, ἔχει καί ράβδον σιδηρᾶν». Καθένας λοιπόν, εἴτε ἔγγαμος εἴτε ἄγαμος, μπορεῖ νά ἀξιοποιήσει τίς θείες δωρεές πού ἔλαβε ἐντασσόμενος στήν Ἐκκλησία καθὼς καί τά φυσικά του χαρίσματα, νά βρεῖ τό δικό του σκαλοπάτι καί νά ἀγωνισθεῖ φιλότιμα γιά τήν ἀνάβασή του στήν κορυφή τῆς κλίμακας. Ἡ ἀνάβαση αὐτή εἶναι σταυρική καί κοπιώδης, γίνεται ὁμως πηγὴ χαρᾶς γιά τό χριστιανό, ὁ ὁποῖος συμπορεύεται «σύν τοῖς ἁγίοις πᾶσι»²⁷.

9. Συμπερασματικά

Βάση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τόσο τῶν ἐγγάμων ὅσο καί τῶν ἀγάμων ἀποτελεῖ τό ὀρθό δόγμα καί τό κατά Χριστόν ἦθος. Διά τῶν μυστηρίων ἐκχέεται ἡ χάρη στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν καλλιεργεῖται καί ἀναπτύσσεται. Ἔτσι ὁ χριστιανός ὑψίσταται πνευματικές μεθελικιώσεις καί σκοπός εἶναι νά φθάσει «εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ»²⁸. Ὁ πνευματικός ἄνθρωπος ἀποτελεῖται ἀπό σῶμα χοϊκό, ψυχὴ λογική καί Ἅγιο Πνεῦμα, καί πνευματικός ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος στόν ὁποῖο ἀναπαύεται τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἴτε ἔγγαμος εἴτε ἄγαμος. Ἐκεῖνος πού ἐκουσίως καί συνεργιακά ἀποδέχεται τή χάρη διά τῶν μυστηρίων καί τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Ὑπάρχουν ἀναλογίες ἀνάμεσα στήν πνευματικὴ ζωὴ τῶν ἐγγάμων καί τῶν ἀγάμων ἀλλὰ ταυτόχρονα διακρίνεται καί διαφορετικὴ μεθοδολογία κατά τήν ἄσκησή της. Ἡ ἀνοδικὴ πορεία εἶναι κοινὴ καί χρειάζεται διαρκῆ ἐγρήγορηση καί πνευματικὴ ἐτοιμότητα, ἀφοῦ «ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν, καί οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μή ἔχοντες ὄσι, καί οἱ κλαίοντες ὡς μή κλαίοντες, καί οἱ χαίροντες ὡς μή χαίροντες, καί οἱ ἀγοράζοντες ὡς μή κατέχοντες, καί οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μή καταχρώμενοι παράγει γάρ τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου»²⁹.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ὁδ. Ἐλύτης, Ἄξιόν Ἔστι. Ἀνάγνωσμα Δεύτερο, Στ'.
2. Α' Κορ. 13,12.
3. Κατηχήσεις, ΒΕΠΕΣ τόμ. 39, ἐκδ. Ἄπ. Διακονίας, , σ. 66-67.

4. Βλ. *Ρωμ.* 11,24.
5. *Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς*, 1, 12 ΕΠΕ, Θεσσαλονίκη 1979, Π. Χρήστου, τόμ. 22, σ. 278.
6. *Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς*, 1, 14 ὅ.π., σ. 280.
7. *Ἰωάν.* 14,21.
8. Βλ. *Α΄ Κορ.* 13,5.
9. *Ματθ.* 22, 37-39
10. *Ματθ.* 28,19-20.
11. Γρηγ. Παλαμᾶ, *Ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζόντων* 1,3,43, ἔκδ. Π. Χρήστου τόμ. Α΄, σ. 454.
12. Λόγος 31 (θεολογικός 5) 29, PG 36, 164 BC.
13. *Ἦσ.* 11,3.
14. *Περί τῶν ὀκτώ νοητῶν θεωριῶν, Φιλοκαλία Γ΄*, σ. 32.
15. Βλ. *Κλίμαξ*, ἔκδ. Ἱ.Μ. Παρακλήτου, Ὠρωπός Ἀττικῆς, ἔκδ. ²¹2004, σ. 408 κ.έ.
16. *Μάρκ.* 2,27.
17. *Α΄ Κορ.* 7,2.
18. Βλ. Γ. Ἱ. Μαντζαρίδη, *Χριστιανική ἠθική II*, ἔκδ. Πουρναρᾶ, Θεσσαλονίκη 2009, σ. 390.
19. Βλ. *Ἐφεσ.* 5,32.
20. *Α΄ Κορ.* 6,15.
21. Γ. Μαντζαρίδη, *Χριστιανική ἠθική II*, σ. 373.
22. Βλ. περισσότερο Γ. Ν. Φίλια, *Ἡ ἔννοια τῆς «ὀγδόης ἡμέρας» στή λατρεία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας*, ἔκδ. Γρηγόρη, Ἀθήνα 2001, σ. 124 κ.έ.
23. *Κεφάλαια περὶ ἀγάπης, ἑκατοντάς β΄*, 30, PG 90,993B.
24. Βλ. Γ. Ἱ. Μαντζαρίδη, *Παλαμικά*, σ. 57.
25. Γ. Ι. Μαντζαρίδη, *Χριστιανική ἠθική II*, σ. 209-210.
26. Ἱ. Μενούνου, *Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ Διδαχές (καί βιογραφία)*, σ. 264-265.
27. Βλ. *Β΄ Κορ.* 1,1.
28. *Ἐφεσ.* 4,13.
29. *Α΄ Κορ.* 7, 29-31.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἐσωτερικός Κανονισμός
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ

Πράξις 9η

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, σήμερον ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τρίτη τῇ 16ῃ τοῦ μηνός Ἀπριλίου 2013, συνήλθε το Ἡγουμενοσυμβούλιο τῆς Ἱ. Μονῆς, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Καθηγουμένης Εἰρήνης Ντώντου μοναχῆς, μέ σκοπό τήν ἔγκρισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅπως συντάχθηκε καί ὑπεγράφη ἀπό τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς παρατίθεται κάτωθι:

Ἱερά Μητρόπολις Κηφισίας, Ἀμαρουσίου
καί Ὁρωποῦ Ἱερά Μονή Ἁγίου Θεοδοσίου
τοῦ Κοινοβιάρχου εἰς Ἅγιον Στέφανον Ἀττικῆς
Ἐσωτερικός Κανονισμός

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς, καί Ὁμοουσίου καί Ζωοποιοῦ καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος. Ἀμήν.

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, εἰς Ἅγιον Στέφανον Ἀττικῆς προβαίνει, εἰς τήν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, διέποντος τά τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καί προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου αὐτῆς, συμφώνως πρός τήν ἀποστολικήν φωνήν τήν διακελεύουσαν, ὅπως «πάντα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν γινέσθω» (Α΄ Κορ. 15' 40), τοῦς θείους καί Ἱερούς Κανόνας, τās μοναχικās παραδόσεις καί τοῦς Νόμους τοῦ Κράτους, κατ' ἐπιταγήν δέ τῶν διατάξεων α) τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», β) τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων» καί γ) τοῦ Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ. 42/15.9.1858).

Ἄρθρον 1

Ἰδρυσις καί Χαρακτήρ τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἱερά Μονή «Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου», ὑπαγομένη εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κηφισίας, Ἀμα-

ρουσίου καί Ὁρωποῦ, ἰδρυθεῖσα ἐπισήμως, τῇ φιλοπόνῳ μέν διαθέσει ψυχῆς, τοῖς ἀόκνοις νόνοις καί τοῖς ἀκαμάτοις μόχθοις τῆς ἀειμνήστου Κιτορίσσης, μακαριστῆς Θεοδοσίας Μοναχῆς, τοῦπικλήν Κατραμάδου καί τῆς πρώτης Καθηγουμένης αὐτῆς Γερωντίσσης Εἰρήνης Μοναχῆς, τοῦπικλήν Ντώντου, καί τῆς σὺν αὐτῇ Ἀδελφότητος, δυνάμει τοῦ Π.Δ. 389/30.4.1982 (Φ.Ε.Κ. 60 Α 19.5.1982), λειτουργεῖ συμφώνως πρός τοῦς Ἱερούς Μοναχικοῦς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Κοινοβιακῆς Παραδόσεως, κατὰ δέ τās νομικās αὐτῆς σχέσεις ἐπέχει θέσιν ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ὡς διαλαμβάνεται εἰς τήν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», θεωρεῖται δέ ὑφισταμένη καί λειτουργοῦσα κᾶν ἀκόμη ἀπομείνη ἐν αὐτῇ μία Μοναχή. Ἐν αὐτῇ τῇ περιπτώσει, ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καί τά καθήκοντα τά ἀναγραφόμενα εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν, συγκεντροῦνται εἰς τό πρόσωπον αὐτῆς, αὐτῇ δέ ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱεράν Μονήν εἰς πάσας τās πρός τρίτους σχέσεις, συναλλαγās, συνεργασίας, διαχειριστικās πράξεις κ.τ.λ., καθ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον τό Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 2

Σκοπός

Σκοπός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

1. α) ἡ ἐν ὁμοφροσύνῃ καί ἐνότητι συμβίωσις, κατὰ τά πρότυπα τῶν Ὁρθοδόξων Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, ἡ διπνεκῆς μελέτη τῶν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί ἡ μίμναις τῆς ἐν σαρκί Πολιτείας τοῦ Θεανθρώπου καί Λυτρωτοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

β) ἡ κατὰ Θεόν ἀσκσις καί ἐν ἀγίαις διακονίαις νέκρωσις τῶν παθῶν,

γ) ὁ ἀγιασμός καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις καί σωτηρία τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καί δοξολογίας τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, διὰ τοῦ μεγίστου τῶν Μυστηρίων, τῆς Θείας Εὐχαριστίας, καί κατ' ἴδιαν προσευχῶν, ἡ ἐπίτευξις πλήρως συντονισμένης πνευματικῆς ἐργασίας, «ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ», μεταξύ τῶν μελῶν καί πραγματώσεως τῶν ἱερῶν μοναχικῶν ἀρετῶν, ἧτοι τῆς ὑπακοῆς, τῆς παρθενίας, τῆς ἀκτμοσύνης καί ἐν γένει τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν περὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Μοναχικῶν Παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατο-

λικής Ἐκκλησίας, κατά τό υπόδειγμα τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀγίων καί Θεοφόρων Πατέρων καί τῆς ὁσίας βιωτῆς αὐτῶν,

δ) ἡ προβολή τοῦ Ὁρθοδόξου μοναχικοῦ πνεύματος καί

ε) ἡ ποικίλη συμπαράσταση πρὸς πάντας τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἀδελφούς, ὡς καί ἡ ἔμπρακτος ἔκφρασις τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντας.

2. Ὑπαγωγή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ ἐτέραν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν, καθ' οἰασδήποτε καί καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας καί δι' οἰονδήποτε λόγον ἀποκλείεται.

ἄρθρον 3

Δικαιοδοσίαι Ἐπισκόπου

1. Ἡ Ἱερά Μονή, ὑπαγομένη εἰς τὴν Ἱεράν Μητροπολιν Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ, τελεῖ ὑπὸ τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου.

2. Ὁ Ἐπίσκοπος, τό ὁρατόν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης ἀποδίδει τὴν πρὸς τό ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμοζουσαν τιμὴν καί τὸν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει, συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καί τῷ Καταστατικῷ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως τῇ κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει.

β) Ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς τελετῆς χειροθεσίας τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν Καθηγουμένην.

γ) Διορίζει, τὸν ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Πνευματικόν τῆς Μονῆς, ὡς καί τὸν Ἐφημέριον.

δ) Ἐγκρίνει τὴν περὶ ρασοφορίας ἢ κουρᾶς Ἀδελφῆς τινος ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἀσκεῖ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν, ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί παρακολουθεῖ τὴν ὁμαλίην καί κατὰ τοὺς Θεῖους καί Ἱεροῦς Κανόνας ὡς καί τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίαν αὐτῆς, διὰ τὸν ἀπρόσκοπτον πνευματικόν βίον τῶν Μοναχῶν κατὰ τὰ Ὁρθόδοξα Ἀνατολικά πρότυπα καί παραδόσεις.

στ) Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως ταῖς ἐπιταγαῖς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί ταῖς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (βλ. καί ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, § 3).

ζ) Ἀσκεῖ ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 39 παρ. 6 τοῦ Ν. 590/1977.

η) Θεωρεῖ τὰ τηρούμενα ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Διαπέμπει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν.

ι) Ἐγκρίνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ τὴν μετάπεμψιν Ἀδελφῆς τινος εἰς ἐτέραν Ἱεράν Μονήν καί διὰ τὴν ἐγκαταβίωσιν Ἀδελφῆς ἐτέρας Μονῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν.

ἄρθρον 4

Διοικήσεις Ἱερᾶς Μονῆς.

1. Τὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι τὰ ἑξῆς: ἡ Καθηγουμένη, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

2. Ἐάν ἡ δύναμις τῆς Ἀδελφότητος μειωθῇ καί εἰς μίαν ἀκόμη ἀδελφὴν, πᾶσαι αἱ διοικητικαὶ ἐξουσίαι καί ἀρμοδιότητες μεταβιβάζονται εἰς αὐτήν, συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικόν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ν. 590/1977 ἄρθρον 39 § 4, καί τὸν Κανονισμόν 39/1972 «Περὶ τῶν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν Ἡσυχαστηρίων».

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπομείνῃ οὐδεμία ἐγγεγραμμένη Ἀδελφὴ, ἡ Μονὴ λογιζέται τελοῦσα «ἐν διακοπαῖς» καί ἡ προστασία αὐτῆς μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκείαν Μητροπολιτικὴν ἀρχήν, μέχρι τῆς ἐκ νέου ἐπανδρώσεως αὐτῆς, διατηρούσα πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἥτοι Ἱερά Λείψανα, Βιβλιοθήκην, Ἱερά Σκεύη καί Κειμήλια (περίπουστε εἰκόνες, χειρόγραφα κ.λπ.) καί τὴν ἐν γένει πνευματικὴν καί ὑλικὴν κληρονομίαν αὐτῆς.

ἄρθρον 5

Ἡ Καθηγουμένη.

1. Ἡ Καθηγουμένη ἀποτελεῖ τὴν πνευματικὴν Μητέρα τῆς Ἀδελφότητος, τὴν κεφαλὴν τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου καί κατὰ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας ὀφείλεται αὐτῇ ἢ κατὰ Θεόν ὑπακοή παρά πασῶν τῶν ἐνασκουμένων ἐν αὐτῷ Ἀδελφῶν, καθὼς ὀφείλει, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, νὰ ἐπαγρυπνῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐμπειστημένων αὐτῇ παρά τοῦ Θεοῦ πνευματικῶν θυγατέρων, ὡς λόγον ἀποδώσουσα Αὐτῷ περὶ αὐτῶν. Ἡ Καθηγουμένη ἐκφράζει τό ὀρθόδοξον ἥθος καί δόγμα καί τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τὰ μοναχικά θέσμια καί Παραδόσεις, θύουσα δι' αὐτὰς καί τὴν ζωὴν τῆς. Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἐφαρμόζει τὴν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν προτροπήν: «*Ἐλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον*» (Β' Τιμ. δ' 2).

2. Ὄφειλε νὰ εἶναι τό ἀρχέτυπον τῶν Ἀδελφῶν. Δέον οὖν ὅπως συγκεντρώνῃ τὰς θεμελιώδεις ἀρετάς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καί τῆς χριστομιμῆτου ταπεινώσεως, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ δυναθῇ νὰ ἀναπαύσῃ τὰς καρδίας καί τὰς ψυχὰς τῶν ὑποτακτικῶν τῆς καί νὰ βαστάξῃ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων. Τό ἔργον αὐτῆς τυγχάνει λίαν ἐπίπονον καί εὐθυνοφόρον: «*Μὴ νομιζέτωσαν ἀνέσεως καί ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τό πρᾶγμα, πάντων γάρ ἐπιπονώτερον τό ἄρχειν ψυχῶν...*» (Ἀγ. Νεΐλου Λ. Ἀσκητικὸς).

ἄρθρον 6

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι Καθηγουμένων

1. Ἐχουσα βαθυτάτην συναίσθησιν ὅτι εὐρίσκεται ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων» (Μεγ. Βασιλείου, Ὅροι κατ' ἐπιτομήν) ἐργάζεται ἀόκνως διὰ τὴν μὀρφωσιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μελῶν ὁλης τῆς Ἀδελφότητος. Τοιοῦτοτρόπως:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις.

β) Προΐσταται τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Προΐσταται τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς.

δ) Παρακολουθεῖ τὴν τήρησιν τῶν τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κατὰ καιροῦς τιθεμένου προγράμματος Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ ἐργασιῶν/διακονημάτων τῆς Ἱεράς Μονῆς.

ε) Κατανέμει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν ἀναλόγως τῆς κλίσεως καὶ τῆς ἰκανότητος αὐτῶν.

στ) Προτείνει εἰς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν Δοκίμων καὶ τὴν ρασοφορίαν ἢ κουράν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, ὡσαύτως καὶ τὴν ἀποπομπὴν Δοκίμου τινός, οὓσης ἀκαταλήθη διὰ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν.

ζ) Ἀσκεῖ πνευματικὴν ἐξουσίαν καὶ πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἐφ' ὅλων τῶν Ἀδελφῶν, τῶν τε Χειροθετημένων καὶ Δοκίμων, χωρὶς ἀπολυταρχικὰ δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν πνεύματι πραότητος, διακονίας καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης.

η) Ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὴν Ἱεράν Μονὴν εἰς ὅλας τὰς μετὰ τρίτων σχέσεις, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου, ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, Ἐκκλησιαστικῆς, Πολιτικῆς, Στρατιωτικῆς, Διοικητικῆς, Φορολογικῆς, Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς ἢ ἄλλης οἰασδήποτε τοιαύτης, ὡς καὶ παντός ἀλλοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, Ταχυδρομικῶν ἢ Τραπεζικῶν Ταμιευτηρίων κ.ἄ.

θ) Ἡ Καθηγουμένη δύναται δι' ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τῆς, ἢ προφορικῶς, νά ὀρίσῃ ἐν μέλιος τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἢ οἰανδήποτε ἀλλοῦ ἀδελφῆν ἢ θελῆν αὐτὴ κρίνει κατάλληλον, διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκπροσώπησην, ἢ ἀναπλήρωσιν αὐτῆς. Δι' ἐιδικὴν περίπτωσιν ἢ καὶ κατηγορίαν ὑποθέσεων δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, νά ἀνατεθῇ ἢ ὡς ἄνω ἐκπροσώπηση εἰς Νομικὸν Σύμβουλον (Δικηγόρον), συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

ι) Ὑπογράφει τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδρίων τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνάξεων τῶν Ἀδελφῶν καὶ πᾶν ἔγγραφο ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

ια) Καταρτίζει μετὰ τῆς Οἰκονόμου τὰ σχέδια προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ καὶ ἐλέγχει τὴν ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῶν πληρωμῶν, καθὼς καὶ τὸ διακόνημα αὐτῆς.

ιβ) Καθορίζει τὰς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τελουμένας Ἱεράς Ἀκολουθίας, Θείας Λειτουργίας, Πανηγύρεις, ἑορτάς, ἀγρυπνίας, κατὰ τὸ Μοναστικὸν Τυπικόν, πρωτοστατοῦσα εἰς αὐτάς.

ιγ) Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τῆς, ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς μίαν ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου διὰ νά τὴν ἀντικαθιστᾷ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Ἱεράς Μονῆς.

ιδ) Χορηγεῖ εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας καὶ ἐξόδου ἐκ τῆς Ἱεράς Μονῆς ἕως τριάκοντα (30) ἡμερῶν.

2. Ἡ Καθηγουμένη καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐάν ἐν τῇ Μονῇ ἐγκαταβιοῦσι τοὐλάχιστον πέντε (5) Ἀδελφαί, ἀλλῶς διὰ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ Ν. 590/1977 ἄρ. 39 παρ. 5.

3. Ἐν κατακλιθεῖ, ὡς ἀπὸ Θεοῦ λαβοῦσα τὴν διακονίαν ταύτην ἔχει τὴν ἀπόλυτον πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐπὶ τῆς Ἀδελφότητος ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀναμφίλεκτον ἀπαιτεῖ τὴν ὑπακοὴν τῶν Μοναζουσῶν, ὑποδεικνύουσα μετὰ πραότητος, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχουσα μετὰ κύρους καὶ ἀκριβείας πρὸς διόρθωσιν καὶ πνευματικὴν τελείωσιν τῶν Ἀδελφῶν.

ἄρθρον 7

Χηρεία θέσεως Καθηγουμένων

1. Ἡ Καθηγουμένη εἶναι ἰσόβιος. Ἡ θέσις αὐτῆς χηρεῖ:

α) Ἐνεκα θανάτου.

β) Ἐνεκα παραιτήσεως διὰ λόγους ὑγείας, ἢ ὁποία γίνεται δεκτὴ διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2/3 τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Μετὰ καταδίκην αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ὡς αἰρετικῆς ἢ διὰ τὴν διάπραξιν βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων ἢ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων.

δ) Ἐνεκα παύσεως, ἦτοι: ἐάν ἀθετῇ τινὸς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ὑπενθυμίζει αὐτῇ ἐγγράφως τὸ σφάλμα τῆς καὶ ὑποβοηθεῖ αὐτὴν εἰς τὴν διόρθωσίν του οὐχὶ ἄπαξ, ἀλλὰ δὶς. Ἐάν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς αὐτό, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ Σύναξις συγκαλεῖται καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς Ἱγουμενῆς εἰς ἄσκηση τῶν καθηκόντων τῆς ἕνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλοῦσης ἀνικανότητος ἢ οἰουδήποτε ἀλλοῦ σοβαροῦ λόγου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην, διὰ τὰ κατ' Αὐτόν.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἐκπτώσεως τῆς Καθηγουμένης, ὁ Μητροπολίτης ὀρίζει ὡς Τοποτηρητὴν τὴν πρώτην τῇ τάξει κουράς τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων, ἐπιφορτιζομένην μετὰ τὴν διεξαγωγὴν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου, τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς ἐκπτώσεως τῆς Καθηγουμένης, ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νέας κανονικῆς Καθηγουμένης.

Άρθρον 8 Έκλογή Καθηγουμένως

1. Μετά τήν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένως Τοποτηρήτρια ἀναλαμβάνει, τῇ ἐντολῇ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

2. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντός μηνός ἀπό τῆς κενώσεως τῆς θέσεως. Ἡ ἡμέρα καί ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς ὀρίζονται ὑπό τῆς Τοποτηρητρίας καί τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, συνεχρομένον ἐπί τούτῳ ἐντός δεκαπέντε τό βραδύτερον ἡμερῶν ἀπό τῆς κενώσεως τῆς θέσεως.

3. Ἡ ἡμέρα καί ἡ ὥρα ἐκλογῆς γνωστοποιῶνται ὑπό τῆς Τοποτηρητρίας εἰς τήν Ἀδελφότητα διά τοιχοκολλησεως ἀνακοινώσεως ἐξωθι τῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ καί τῆς θύρας τῆς Τραπεζῆς πρό πέντε (5) ἡμερῶν καί διά προφορικῆς ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐπί δύο συνεχεῖς ἡμέρας κατὰ τήν ὥραν τῆς ἐσιτιάσεως, ἐξ ὧν ἡ πρώτη πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρό τῆς ἐκλογῆς.

4. Τά τῆς προετοιμασίας, ἦτοι τῆς συντάξεως καταλόγου τῶν ἔχουσῶν τὰς προϋποθέσεις ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι, ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Τοποτηρητρίας καί δύο Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιοτέρας καί νεωτέρας τῇ τάξει, ἡ ὁποία καί ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Διά τό διακόνημα τῆς Καθηγουμένως ἐκλέγεται Ἀδελφῆ ἔχουσα μόνιμον ἐγκαταβίωσιν εἰς τήν Ἱερά Μονήν, διακρινόμενην διά τήν σωματικὴν καί ψυχικὴν αὐτῆς κατάστασιν, διά τήν βαθειάν εὐσέβειαν, τήν προσήλωσιν εἰς τοὺς Μοναχικοὺς κανόνας, τό γνήσιον Ὁρθόδοξον καί ἐκκλησιαστικόν φρόνημα, τὰς πνευματικὰς καί ἀσκητικὰς ἐμπειρίας, τὰς διοικητικὰς ἰκανότητας τοῦ ποιμαίνειν καί ἰατροῦσιν πάθη, ὡς καί τῆς διαφυλάξεως καί διατηρήσεως τῆς Μοναστικῆς πειθαρχίας καί τάξεως ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοβίῳ.

6. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουσιν ἅπανσαι αἱ κεκαρμέναι καί ρασοφόροι Ἀδελφαί καί ἐγκαταβιοῦσαι εἰς τήν Ἱεράν Μονήν.

7. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, συνεχρομένη πρός ἀνάδειξιν τῆς Καθηγουμένως, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς. Μὴ ἐπιτευχθεῖσας ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρουσῶν τοῦ ἡμίσεως σὺν μιᾶς τῶν Ἀδελφῶν.

8. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τό πέρασ εἰδικῆς πρός τοῦτο τελεσθεῖσας Θείας Λειτουργίας, προηγείται δέ τριήμερος νηστεία. Ἐν τῷ Καθολικῷ παραμένουν μόνον αἱ ἔχουσαι τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν Ἀδελφαί, κλειόνται αἱ θύραι καί ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία, βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

9. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἀθουρῶν, σεμνῶς καί ἱεροπρεπῶς. Αἱ ἀδελφαί ψηφίζουν κατὰ τήν ἀνιούσαν σειράν τῶν πρεσβεῖων. Ἐκάστη ψηφοφόρος μονάζουσα λαμβάνει ἓν ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰς ἐχούσας τό δικαίωμα ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένον διά τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τό ὁποῖον ἐπιλέγει διά σταυροῦ ἓν μόνον

ἐκ τῶν ἐκλογίμων ὄνομα. Τά ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντός ὁμοιομόρφων ἐσφραγισμένων φακέλων καί ρίπτονται ἐντός ἐσφραγισμένης καί ἠλεγμένης τό πρότερον ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδόχου καί παρουσῶν τῶν ψηφοφόρων ἀδελφῶν. Αἱ ἀδελφαί ὑπογράφουν ἐν ταύτῳ εἰς τόν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον ἐκλογέων.

10. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας Μοναχῆς τινός ἢ ἐάν καθ' οἰονδήποτε λόγον εὐρίσκηται ἀνίκανος ἵνα μετακινηθῇ διά νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει εἰς τό κελλῖον τῆς καί ἐκεῖ ἀσκεῖ τό ἐκλογικόν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ ἐξουσιοδοτεῖ πρός τοῦτο τήν Πρόεδρον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

11. Μετὰ τό πέρασ τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καί καταμετροῦνται τὰ ψηφοδέλτια ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον Ἐκκλητόρων.

12. Θεωροῦνται ἄκυρα τὰ ψηφοδέλτια, ἐάν ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφωνται πλείονα τοῦ ἐνός ὀνόματα ἢ ἄλλῃον τι πλῆθ τοῦ ἐνός ὀνόματος.

13. Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τό ἡμισυ σὺν ἓνα τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Ἐφ' ὅσον οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συνεκέντρωσε τό ἀπαιτούμενον ποσοστόν, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς.

14. Εἰς τήν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογήν συμμετέχουν αἱ δύο λαβοῦσαι τὰς περισσοτέρας ψήφους κατὰ τήν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐκλέγεται δέ ἐκείνη, ἡ ὁποία θά πλειοψηφήσῃ τῆς ἐτέρας ἔστω καί κατὰ μίαν ψήφον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα. Ἐάν ἀμφότεραι ἐχειροθετήθησαν τήν ἴδιαν ἡμέραν, ἡ ἐκλογή γίνεται διά κλήρου.

15. Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται εὐθύς μετὰ τό πέρασ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων καί γίνονται δεκταί, ἐάν συγκεντρώσων τήν πλειονοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν παρουσῶν Ἀδελφῶν. Ἐάν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή, διεξάγεται εὐθύς νέα ψηφοφορία.

16. Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Καθηγουμένη ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἰσοβίως, τηρουμένων τῶν περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Διατάξεων.

17. Ἐάν ἐκλεγῇ Καθηγουμένη μία ἐκ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων, ἀκολουθοῦν εὐθύς αἱ διαδικασίαι ἐκλογῆς νέας Ἱγουμενοσυμβούλου κατὰ τόν αὐτόν τρόπον.

18. Μετὰ τό πέρασ τῆς ἐκλογῆς ὑπογράφεται τό Πρακτικόν παρά πασῶν τῶν ψηφισασῶν Ἀδελφῶν καί ἡ Καθηγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τήν ἀσκῆσιν τῶν καθήκοντων αὐτῆς. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως τινῶν νά ὑπογράψουν τό Πρακτικόν γίνεται μνεῖα εἰς αὐτό, ἀλλὰ δέν θίγεται τό κύρος τῆς διαδικασίας.

19. Ἐπί παντός ἀπροβλέπτου κατὰ τήν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατὰ τήν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

20. Μετὰ τήν ἐκλογήν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέσις ἐν τῷ Καθολικῷ, καθ' ἣν ἡ Τοποτηρήτρια τῆς Ἱγουμενίας καί αἱ Ἀδελφαί θέτουν εἰς τήν νεοεκλεγείσαν τήν

όφειλομένην μετάνοιαν ὡς εἰς τὴν νέαν αὐτῶν πνευματικὴν Μντέρα.

21. Ἐντὸς πενθημέρου ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην τὸ Πρακτικὸν πρὸς ἐπικύρωσιν, ὅστις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαταστάσεως (ἐνθρονίσεως) τῆς Καθηγουμένης, καθ' ἣν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης δίδει αὐτῇ τὰ διακριτικὰ τοῦ ἀξιώματός της (Ἱγουμενικὴν Ράβδον, Ἱγουμενικὸν Μανδύαν καὶ Ἐπιστήθιον Σταυρόν).

ἄρθρον 9

Συγκρότησις Ἱγουμενοσυμβουλίου.

1. Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές (Καθηγουμένη καὶ δύο Ἱγουμενοσύμβουλοι), ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῆ ἕως τριάκοντα (30) Ἀδελφάς, καὶ πενταμελές, ὅταν ἡ Ἀδελφότης ἀριθμῆ ἄνω τῶν τριάκοντα (30) μελῶν (Καθηγουμένη καὶ τέσσερις Ἱγουμενοσύμβουλοι).

2. Τὰ μέλη του ἐκλέγονται ἀνά πενταετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπὶ πνευματικῶν θεμάτων χωρεῖ ἀρνησιουργία τῆς Καθηγουμένης. Συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ ὡς ἂν χρειασθῆ. Ἡ ἀντικατάστασις μέλους, λόγῳ θανάτου ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον, γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος.

4. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται τὰ δύο μέλη ἐπὶ τριῶν καὶ τὰ τρία ἐπὶ πέντε.

ἄρθρον 10

Καθίκοντα Ἱγουμενοσυμβουλίου

1. Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον διοικεῖ τὴν Ἱεράν Μονήν, διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτῆς καὶ ποιεῖ πᾶσαν ἐπὶ μέρους πρᾶξιν διαχειρίσεως καὶ πᾶσαν νομικὴν ἐνέργειαν καὶ δικαιοπραξίαν. Εἰδικώτερον δέ καὶ ἐνδεικτικῶς, τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον, ἐκτὸς ἄλλων, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς καὶ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καὶ πωλήσεις ἀκινήτων οἰασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων καὶ ἐν γένει φροντίζει διὰ πᾶν θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, τηροῦν τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας, τὰς Μοναχικὰς Παραδόσεις, τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας.

2. Αἱ πράξεις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

3. Τὰ μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου λογοδοτοῦν καὶ συνευθύνονται διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην διαχειριστικὴν ἐκτροπὴν καὶ ἀτασθαλίαν.

4. Ἀποφαίνεται ἐπὶ παντός σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς ἀποφάσεως καταχωρουμένης εἰς τὸ τηρούμενον βιβλίον Πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ. Τὰ

πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης καὶ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων. Εἰς αὐτὰ καταγράφονται καὶ αἱ ἀντιρρήσεις ἢ τυχόν ἐπιφυλάξεις. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν ὑπ' ἑνὸς τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων, παρὰ τὴν σημείωσιν τῆς ἀντιρρήσεως αὐτῆς, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας εἶναι ἰσχυρὰ καὶ νόμιμος.

5. Ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως Δοκίμων τῇ εἰσηγήσει τῆς Καθηγουμένης καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν εἰς τὸ Δοκιμολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποφασίζει δέ καὶ περὶ τῆς κουρᾶς τῶν Δοκίμων εἰς Μοναχὰς τῇ προτάσει τῆς Καθηγουμένης.

6. Συγκαλεῖ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, τὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος.

7. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸν οἰκεῖον Ἱεράρχην πρὸς ἔγκρισιν.

8. Ἐγκρίνει τὰς δαπάνας ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

9. Ἀποφαίνεται περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

10. Συνεργάζεται μετὰ τῆς Καθηγουμένης ἐπὶ παντός θέματος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν καὶ τὴν Ἀδελφότητα γενικώτερον, μεριμνᾷ διὰ πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῶν Ἀδελφῶν.

11. Τηρεῖ μερίμνη του ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τὰ κάτωθι βιβλία α) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἱγουμενοσυμβουλίου, β) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, γ) Πρωτοκόλλου, δ) Μοναχολόγιον, ε) Δοκιμολόγιον, στ) Κτηματολόγιον (ἥτοι Βιβλίον ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς), ζ) Βιβλίον Ταμείου, η) Βιβλίον Ἱερῶν Λειψάνων, Σεπτῶν Κειμηλίων, Περιπέστων Εἰκόνων καὶ Πολυτίμων Ἀντικειμένων, θ) Βιβλίον κινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ι) Καθολικῶν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων καὶ ια) Βιβλίον - Κτηματολόγιον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 11

Ἐκλογή Ἱγουμενοσυμβουλίου

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θτείας τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μετὰ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, τότε παρατείνεται ἡ θτεία του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Καθηγουμένης.

2. Ἡ θτεία τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου εἶναι πενταετής, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τῆς πρώτων ἀναδείξεως αὐτοῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

3. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας αὐτοῦ.

4. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα ἐκλογῆς γνωστοποιοῦνται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης εἰς τὴν Ἀδελφότητα διὰ τοιχοκολλη-

σεως ανακοινώσεως ξζωθι τῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ καί τῆς θύρας τῆς Τραπεζῆς πρό ἑπτὰ ἡμερῶν καί διά προφορικῆς ανακοινώσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐπί δύο συνεχεῖς ἡμέρας κατά τήν ὥραν τῆς ἐστιάσεως, ἐξ ὧν ἡ πρώτη πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρό τῆς ἐκλογῆς.

5. Τά τῆς διεξαγωγῆς ρυθμίζει Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Καθηγουμένης καί δύο Ἀδελφῶν, τῆς ἀρχαιοτέρας καί τῆς νεωτέρας τῇ τάξει, ἥτις καί ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ἐκλόγιμα εἶναι ἅπαντα τά ἐγγεγραμμένα εἰς τό Μοναχολόγιον καί ἐγκαταβιοῦντα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν μέλη τῆς Ἀδελφότητος. Δέον ὅπως χαρακτηρίζονται ἀπό τήν ἀκρίβειαν καί συνέπειαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τό ταπεινόν φρόνημα, τό ὀρθόδοξον ἥθος, τήν διοικητικὴν ἰκανότητα καί τό πνεῦμα συνεργασίας.

7. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συνερχομένη πρός ἀνάδειξιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς. Μὴ ἐπιτευχθεῖσας ταύτης, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, παρόντων τοῦ ἡμίσεως σὺν μιᾷ τῶν Ἀδελφῶν.

8. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τό πέρας εἰδικῆς πρός τοῦτο τελεσεθείσης Θείας Λειτουργίας. Ἐν τῷ Καθολικῷ παραμένουν μόνον αἱ ἔχουσαι τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν Ἀδελφαί, κλείονται αἱ θύραι καί ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία, βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

9. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἀθουρῶν, σεμνῶς καί ἱεροπρεπῶς. Αἱ Ἀδελφαί ψηφίζουν κατά τήν ἀνιούσαν σειράν τῶν πρεσβείων. Ἐκάστη ψηφοφόρος μονάζουσα λαμβάνει ἐν ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰς ἐχούσας τό δικαίωμα ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένον διά τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τό ὁποῖον δέον ὅπως ἐπιλέξῃ διά σταυροῦ τόσα ὀνόματα, ὅσα καί τά ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου (ἦτοι διά τριμελές Ἠγουμενοσυμβούλιον ἀναγράφονται δύο ὀνόματα καί διά πενταμελές τέσσερα), ἅλλως τό ψηφοδέλτιον εἶναι ἄκυρον. Τά ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντός ὁμοιόμορφων ἐσφραγισμένων φακέλων καί ρίπτονται ἐντός ἐσφραγισμένης καί ἠλεγγμένης τό πρότερον ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφοδόχου. Αἱ ἀδελφαί ὑπογράφουν ἐν ταυτῷ εἰς τόν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον ἐκλογέων.

10. Ἐάν Μοναχή τις ἀσθενῇ ἢ καθ' οἰονδήποτε λόγον εὐρίσκεται ἀνίκανος ἵνα μετακινηθῇ διά νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει εἰς τό κελλῖον τῆς καί ἐκεῖ ἀσκεῖ τό ἐκλογικόν τῆς δικαίωμα ἢ ἡ ἴδια ἢ διά τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

11. Μετὰ τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καί καταμετροῦνται τά ψηφοδέλτια ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνώπιον τῶν Ἐκλεκτῶν.

12. Θεωροῦνται ἄκυρα τά ψηφοδέλτια, ἐάν ἐπ' αὐτῶν ἀναγράφωνται πλείονα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεγομένων μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀνόματα ἢ ἄλλιον τί πλὴν αὐτῶν.

13. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τηροῦνται τά κατά τήν ἐκλογὴν τῆς Καθηγουμένης ὀριζόμενα (ἄρ. 8ον, παρ. 14 τοῦ παρόντος).

14. Αἱ δύο πρῶται ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καί μέ τήν αὐτὴν διάρκειαν θτείας.

15. Μετὰ τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή συντάσσει πρακτικόν ἐκλογῆς τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, τό ὁποῖον ὑπογράφει τόσον ἡ Ἐπιτροπή, ὅσον καί πᾶσαι αἱ ψηφίσασαι Ἀδελφαί. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται μερίμνη τῆς Καθηγουμένης, ἐντός τριήμερου ἀπό τῆς ἐκλογῆς εἰς τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην, διά τά κατ' αὐτόν, καί αἱ νέαι Ἠγουμενοσύμβουλοι ἀναλαμβάνουν ἀμέσως τά καθήκοντά των.

16. Καθήκοντα ἀναλαμβάνουν μετὰ τήν λῆξιν τῆς θτείας τοῦ προηγουμένου Ἠγουμενοσυμβουλίου.

17. Ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, τό νέον Ἠγουμενοσυμβούλιον, συνερχόμενον εἰς πρώτην συνεδρίαν, ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν του (ἐκτός τῆς Καθηγουμένης) ἐν ὡς Γραμματέα καί ἐν ὡς Οἰκονόμον.

Ἄρθρον 12

Καθήκοντα Γραμματέως καί Οἰκονόμου.

1. Ἡ Γραμματεὺς διεξάγει τήν πάσης φύσεως ἀλληλογραφίαν καί συντάσσει τά Πρακτικά τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Τηρεῖ ἅπαντα τά βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, πλὴν τοῦ Βιβλίου Ταμείου, τοῦ Κτηματολογίου, τοῦ Βιβλίου κινητῆς περιουσίας καί τοῦ Καθολικοῦ Ἐσόδων καί Ἐξόδων, τά ὁποῖα τηροῦνται ὑπό τῆς Οἰκονόμου.

2. Ἐκτός τῶν ὡς ἄνω, ἡ Οἰκονόμος ἐπιλαμβάνεται τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος, ἐπιβλέπει τὰς ἐργασίας τοῦ Κοινοβίου καί φροντίζει διά τήν προμήθειαν καί διαφύλαξιν τῶν ἀπαραίτητων διά τήν καλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13

Κένωσις θέσεως Ἠγουμενοσυμβουλίου

1. Ἐνεκα θανάτου ἢ παραιτήσεως.

2. Ἐνεκα παύσεως λόγῳ ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ἐπὶ τριῶν συνεχῶν Συνάξεων ἢ προκλήσεως προβλημάτων, ἅτινα παρακωλύουν τήν λειτουργίαν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

3. Περί τῆς παύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀποφαίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, τῇ εἰσηγήσει κατὰ πλειοψηφίαν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, καί κοινοποιεῖται εἰς τόν οἰκεῖον Ἱεράρχην.

4. Παραιτηθὲν ἢ παυθὲν μέλος τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου δύναται νά ἐπανεκλεγῇ, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι, οἱ ὀδηγήσαντες εἰς τήν παραίτησιν ἢ παύσιν αὐτοῦ.

Άρθρον 14

Τό σώμα τῆς Ἀδελφότητος

1. Ἡ Ἀδελφότης συγκροτεῖται ἐκ πασῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τό Μοναχολόγιον καί ἐγκαταβιουσῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀδελφῶν (ἐνίοτε δέ καί τῶν Δοκίμων ἄνευ ψήφου) καί ἀποτελεῖ τό ἀνώτατον ὄργανον καί τήν ἀνωτάτην ἐξουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

2. Ἡ Ἀδελφότης συγκαλεῖται ὑπό τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τακτικῶς μέν ἅπαξ τοῦ ἔτους πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐκτάκτως δέ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἱλίων δυσχερῶν θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς ἡ ἐκλογή Καθηγουμένων καί Ἱγουμενοσυμβουλίου καί πρὸς τροποποίησιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἀλλήλα καί πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ ἐκτάκτων γεγονότων, θρησκευτικῶν καί ἐθνικῶν.

3. Δύναται νά συνέλθῃ εἰς συνεδρίαν κατόπιν προτάσεως τῆς Καθηγουμένης καί κατ' αἴτησιν τοῦ 1/4 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

4. Διὰ τήν σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Καθηγουμένη ὑποχρεοῦται, πρὸ δέκα ἡμερῶν, ὅπως ἀπευθύνῃ πρόσκλησιν εἰς τὰ μέλη τὰ δικαιούμενα συμμετοχῆς, εἰς ἣν δέον ὅπως ἀναγράφηται ὁ τόπος καί ὁ χρόνος τῆς συνάξεως, ἐπίσης καί τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

5. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παροῦσαι τουλάχιστον τό ἡμισυ σὺν μιᾶς τῶν Ἀδελφῶν, ἐκτός ἐάν πρόκειται περὶ θέματος τό ὁποῖον ἀποφασίζεται μέ ἐιδικήν ἀπαρτίαν καί πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος (ὡς ἢ.χ. ἡ ἐκλογή Καθηγουμένης ἢ Ἱγουμενοσυμβούλων).

6. Τὰ πρὸς συζήτησιν καί ψήφισιν θέματα εἰσنگεῖται ἡ Καθηγουμένη ἢ ἡ ἀναπληροῦσα αὐτήν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

7. Αἱ συνήθεις ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

8. Αἱ συνεδριάσεις διεξάγονται ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ εἰς τήν ἔκφρασιν τῆς γνώμης, ἐν εὐλαβείᾳ δέ καί σεβασμῷ πρὸς τό πρόσωπον τῆς Καθηγουμένης καί τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν. Ἡ διατύπωσις τῆς γνώμης εἰς τήν Ἱεράν Σύναξιν γίνεται κατὰ τήν κατιούσαν τῶν πρεσβείων, ἐνῶ ἡ ψηφοφορία κατὰ τήν ἀνιούσαν. Ἀδελφή παρεκτρεπομένη, δημιουργοῦσα σκάνδαλον ἀποβάλλεται τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων.

9. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, ὅπως καί τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεσταῖα. Διὰ τήν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐπιμελεῖται πάντοτε τό Ἱγουμενοσυμβούλιον, αἱ δέ ἀποφάσεις αὐταὶ καταχωρίζονται εἰς τό Βιβλίον τῶν Πρακτικῶν διὰ ρητῆς ἀναγραφῆς εἰς αὐτό τοῦ προκύψαντος ἀποτελέσματος. Αἱ μὴ ἐκτελοῦσαι ἀπόφασιν τινὰ τῶν δύο Σωμάτων, ἦτοι τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τιμωροῦνται μέ ἔκπτωσιν τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

Άρθρον 15

Δόκιμοι Ἀδελφαί

1. Ἡ συγκαταριθμησις τῶν προσερχομένων μεταξύ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας. Ὡς κατώτατον ὄριον εἰσόδου ὀρίζεται τό 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐάν ἡ προσερχομένη ἔχει ἡλικίαν μικροτέραν τῆς νομίμου, ἀπαιτεῖται ἡ ἔγγραφος συγκατάθεσις τῶν γονέων.

2. Ἡ πρόσληψις καί ἀποβολή τῶν δοκίμων τῇ εἰσηγήσει τῆς Καθηγουμένης ἀνήκουσιν εἰς τήν ἀρμοδιότητα καί κρίσιν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

3. Ἡ εἰσοχὴ οἰουδήποτε προσώπου καί ἡ ἔγγραφὴ αὐτοῦ μεταξύ τῶν δοκίμων γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτοῦ, εἰς τήν ὁποῖαν ἀναφέρεται ρητῶς, ὅτι ἐλευθέρως καί ἀβιάστως προτίθεται νά καταταγῆ εἰς τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὅτι ἀποδέχεται τόν Ἑσωτερικόν Κανονισμόν αὐτῆς.

4. Ὁ χρόνος δοκιμασίας ὀρίζεται τριετής, μέ τήν δυνατότητα ἀξομειώσεως, καί εἶναι ἀνάλογος τῆς προσαρμοστικότητος τῆς δοκιμαζομένης πρὸς τὰ μοναχικά θέσσια.

5. Ἡ ὑποψηφία λαμβάνει γνώσιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καί ἐφ' ὅσον ἀποδέχεται τοῦτον καί ἐμμένη σταθερά εἰς τήν ἀπόφασιν τῆς, εἰσέρχεται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, διὰ νά δοκιμασθῇ ἐπὶ τριετίαν, ὡς ὀρίζουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, εἰς πᾶν εἶδος διακονήματος, εἰς τὰς νηστείας καί τὰς στερήσεις, εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας. Κατὰ τόν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡ δοκιμὸς ὀφείλει ἀπαραιτήτως νά ἐγκαταβῇ συνεχῶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ. Δύναται ἡ Ἀδελφότης εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις νά ἀποδέχεται μὴ συνεχῆ ἐγκαταβίωσιν τῆς δοκίμου, ὅταν τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον καί συμφωνῆ πρὸς τό συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος.

6. Αἱ Δόκιμοι Μοναχαί, ὡς μὴ οὔσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος, δέν παρίστανται εἰς τὰς συνάξεις αὐτῆς, ἢ, κἂν ἀδείᾳ τῆς Καθηγουμένης παραστῶσι, δέν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου, παρά μόνον δικαίωμα ἀκροάσεως. Ἐν σπανίαις περιπτώσεσι δύναται νά μετέχῃ εἰς τήν ψηφοφορίαν, ἐάν τό σύνολον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος κρίνῃ τοῦτο ὡς τό συμφέρον τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

7. Ἡ Δόκιμος Ἀδελφή ὀφείλει νά ἐπιμελῆται μετ' ἰδιαιτέρου ζήλου καί ἀγρύπνου προσοχῆς τήν ψυχικήν καλλιέργειαν, τήν ὑπακοήν, τήν ὑπομονήν, τήν ταπεινώσιν, ἐνῶ κατὰ τήν δοκιμασίαν τῆς φέρει τήν ἐνδυμασίαν τῆς Δοκίμου Μοναχῆς.

8. Ἡ ὑποψηφία, ἐάν ἀποδειχθῇ ἀνυπάκουος, σκανδαλοποιός, κατήγορος καί μὴ δυναμένη νά συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐπιτάγας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί οὔσα ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἡ Δόκιμος ὀφείλει νά ἐξαγορεύῃ τακτικῶς καί εἰλικρινῶς τοὺς λογισμούς τῆς εἰς τήν Καθηγουμένην.

9. Ἡ ἀπροθυμία εἰς τήν προσευχὴν καί τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας κατ' ἐξακολουθήσιν δύναται νά ἀποβάλλουν τήν Δόκιμον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

10. Μετά τήν κανονικήν δοκιμασίαν ἡ Δόκιμος Μοναχή, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, προχειρίζεται εἰς ρασοφόρον. Ἐάν ἡ Δόκιμος μοναχή ἀσθενοῦσα θανασίμως ζητήσῃ, ὡς τελευταίαν αὐτῆς ἐπιθυμίαν, ὅπως καρῆ Μοναχή, εἶναι δυνατόν, ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οικείου Ἱεράρχου, νά λάβῃ τό σχῆμα, ἐάν διακρίνται διά τήν πνευματικήν της πρόδον, εἰ δ' ἄλλως γίνεται ρασοφόρος.

11. Πρὸ τῆς κουρᾶς ὑπενθυμίζεται εἰς τὰς ὑποψηφίους Μοναχάς, ὅτι δύνανται νά διαθέσουν κατὰ βούλησιν τήν ἀτομικήν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως κληθεῖσαν περιουσίαν των. Μετά τήν κουράν ἡ τυχόν περιουσία των θά ἀνήκῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους. Ἡ τοιαύτη ὑπενθύμις γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τρεῖς μῆνας τουλάχιστον πρὸ τῆς κουρᾶς τῆς Δοκίμου δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ συμφώνως τῷ 11, παρ. γ' τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972.

ἄρθρον 16

Ρασοφόροι - Μικρόσχημοι - Μεγαλόσχημοι.

1. Ὅριστικά μέλη τῆς Ἀδελφότητος καθίστανται αἱ Δόκιμοι Μοναχαί διά τῆς ρασοφορίας κουρᾶς αὐτῶν. Μόλις ἐκπνεύσει ὁ χρόνος τῆς κανονικῆς δοκιμασίας καί προετοιμασίας της, ἡ Δόκιμος, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καί τοῦ Πνευματικοῦ, ρασοφορεῖται ἢ κείρεται Μικρόσχημος ἢ Μεγαλόσχημος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ. Ἡ προαγωγή τῶν δοκίμων εἰς ρασοφόρους καί τῶν ρασοφόρων εἰς Μικροσχήμους καί τῶν Μικροσχήμων εἰς Μεγαλοσχήμους δέν γίνεται κατὰ σειράν προσελθείσεως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ἀλλὰ κατὰ τήν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὰς πνευματικές ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς καί τὰς ἀρετάς αὐτῆς.

2. Ρασοφόροι, Μικρόσχημοι καί Μεγαλόσχημοι Μοναχαί ἐξ ἄλλης Ἱερᾶς Μονῆς δέν γίνονται δεκταί εἰς τήν Ἀδελφότητα, παρεκτός τῆς ὑπάρξεως ἀποκρῶντος λόγου καί κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Αὗται αἱ Μοναχαί ὀφείλουσι νά εἶναι κάτοχοι κανονικοῦ ἀπολυτηρίου ἐκ τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας των, ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε κυριάρχου Μητροπολίτου, διά τήν εἰσοδικήν των δέ καί ἐγκαταβίωσιν των εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἀπαιτεῖται ἡ ἔγγραφος συγκατάθεσις τοῦ οικείου Ἱεράρχου.

3. Τά στοιχεῖα τῶν ρασοφόρων, Μικροσχήμων καί Μεγαλοσχήμων καταγράφονται εἰς τό Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Πρὸ τῆς κουρᾶς ὑπενθυμίζεται εἰς τὰς ὑποψηφίους Μοναχάς, ὅτι δύνανται νά διαθέσουν κατὰ βούλησιν τήν ἀτομικήν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως κληθεῖσαν περιουσίαν των. Μετά τήν κουράν ἡ τυχόν περιουσία των θά ἀνήκῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους. Ἡ τοιαύτη ὑπενθύμις γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τρεῖς μῆνας τουλάχιστον

πρὸ τῆς κουρᾶς τῆς δοκίμου δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ, συμφώνως τῷ ἀρ. 11, παρ. γ' τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972. Ὡσαύτως καί πᾶν κτηθεσόμενον μετά τήν κουράν τῆς Ἀδελφῆς περιουσιακόν στοιχεῖον ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας ἢ ἄλλως πως περιέρχεται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

4. Ἡ κεκαρμένη Ἀδελφή, συμφώνως πρὸς τόν 21^{ον} Κανόνα τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν 4^{ον} Κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὀφείλει νά παραμείνῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἕως τό τέλος τοῦ βίου αὐτῆς, διότι διά τῆς κουρᾶς δημιουργεῖται δεσμός αἰώνιος καί ἀκατάλυτος. Κατ' ἐξαιρέσιν δύνανται νά ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐάν εἰσαχθοῦν ἄνδρες εἰς αὐτήν ἢ ἐάν ἡ Καθηγουμένη εἶναι αἰρετική.

5. Ἐάν παρὰ ταῦτα ἡ Ἀδελφή θελήσῃ νά ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, δύνανται νά αἰτησῆται Κανονικόν Ἀπολυτήριο ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τό ὁποῖον χορηγεῖται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, τῇ ἐγγράφῳ ἐγκρίσει τοῦ οικείου Ἱεράρχου, ἐάν ὑφίστανται ἀποκρῶντες λόγοι καί ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ ἡ συγκατάθεσις τοῦ Μητροπολίτου, εἰς τήν ἐπαρχίαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται ἡ νέα Μονή, εἰς τήν ὁποῖαν ἡ Ἀδελφή ἐφ' ἐξῆς ἐπιθυμεῖ νά μονάσῃ.

6. Αὕτη, κατὰ τήν ὀριστικήν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δύνανται νά λάβῃ, τῇ εὐλογίᾳ τῆς Καθηγουμένης, τὰ αὐστηρῶς προσωπικῆς αὐτῆς χρήσεως εἶδη.

ἄρθρον 17

Ἐσωτερική Ζωή τῆς Ἀδελφότητος

1. Ἡ Ἀδελφότης ἀπαρτιζομένη ἐξ ὄλων τῶν Μοναχῶν, Μεγαλοσχήμων, Μικροσχήμων, Ρασοφόρων καί Δοκίμων, ἀποτελεῖ πνευματικήν οἰκογένειαν, μέ κεφαλὴν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρτατον δέ νόμον, πρὸς ὃν ὀφείλουσι νά συμμορφοῦνται ἅπαντα τά μέλη αὐτῆς, τήν Ἁγίαν Γραφήν, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες καί τὰς αὐθεντικές μοναχικές παραδόσεις. Ἐκάστη Ἀδελφή δέον ὅπως θεωρῇ, τόν τήν Ἱεράν Μονήν, ὅσον καί τό σῶμα τῆς Ἀδελφότητος, ὡς στοιχεῖα συνδεδεμένα μετ' αὐτῆς διά δεσμῶν ἰσοβίων, ἀθραύστων καί ἀδιαρρήκων.

2. Ἡ Κοινοβίασις τῶν Ἀδελφῶν ἀποσκοπεῖ εἰς τήν ἐν Χριστῷ τελείωσιν ἐκάστου μέλους αὐτῆς διά τῆς βιώσεως τῆς αὐστηρᾶς Μοναχικῆς ζωῆς, ὡς τήν ἐθέσπισαν οἱ Θεοὶ καί Ἅγιοι ἡμῶν Πατέρες καί ἐπιδίδωκει λειτουργοῦσα μέ τοιαύτην ἀκρίβειαν τήν εἰς ἐν συναρμογήν της, ὥστε νά θεωρῆται μία ψυχὴ εἰς πολλὰ σώματα καί τά πολλὰ σώματα νά φαίνωνται ὄργανα μιᾶς γνώμης.

3. Διά τήν ἐπιτυχίαν τῶν ὡς ἄνω, ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἀπαιτεῖται ἡ ἐφαρμογή τῆς μακαρίας ὑπακοῆς· ὑπακοῆς ἐσωτερικῆς, βαθείας καί ἀναντιρρήτου, μετὰ πηγαιῶν σεβασμοῦ ὄλης ἀνεξαιρέτως τῆς Ἀδελφότητος εἰς τό πρόσωπον τῆς Καθηγουμένης.

4. Πᾶσα ἐντολή τῆς Καθηγουμένης δέον ὅπως ἐκλαμβάνεται ὡς δοθεῖσα παρὰ Θεοῦ, διό καί αι Ἄδελφαί ὀφείλουσιν νά μή ἀντιτίθενται πρὸς τὴν γνώμην τῆς, ὅταν ὀρίζη τι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συμβάλλουσι εἰς τὴν κοσμιότητα καὶ ἀκριβείαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Αἱ Ἄδελφαί ὀφείλουσιν νά ἀπονέμουν τὸν προσήκοντα πρὸς τὸ ἀξίωμα τῆς Καθηγουμένης σεβασμόν.

5. Εἰς τὸ Κοινόβιον πάντα τὰ θελήματα τῶν Μοναχῶν ἐλευθέρως καὶ αὐτοβούλως προσαρμόζονται πρὸς τὴν εὐλογία τῆς Καθηγουμένης.

6. Ἡ λεπτομερὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τὴν Καθηγουμένην πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας ἐκάστη Ἄδελφῆς εἶναι ἀρραγὲς θεμέλιον τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως. Γνωρίζουσα ἡ Μοναχὴ ὅτι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑποουλὸς ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ» σπεύδει καὶ διὰ «τῆς τοῦ πάθους φανερώσεως εὐγνωστον ὑπάρχει τὸν τρόπον τῆς θεραπείας».

7. Αἱ Ἄδελφαί πρέπει νά ἔχουν τελείαν ἀποταγὴν καὶ νά ἐκρίζουσι ἐκ τῆς καρδίας των πᾶν ἴχνος προσκολληθείσεως εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἐκ τοῦ κόσμου. Χρῶνται δὲ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Μονῇ ἀντικείμενα ἢ ἐργαλεῖα ἐν συνέσει, ἀκριβείᾳ καὶ οικονομίᾳ. Οὐδὲν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, καθότι εἶναι ἅπαντα κοινά.

8. Εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις αἱ Ἄδελφαί τηροῦν μετ' ἀκριβείας τὴν ἱεραρχίαν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης. Αἱ νεώτεραι ἀπονέμουσι τὸν προσήκοντα σεβασμόν καὶ ὑπακούουσιν εἰς τὰς πρεσβυτέρας, αἱ δὲ πρεσβύτεραι θεραπεύουσι διὰ συμβουλευτικῶν, παρακλητικῶν λόγων τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καὶ συμπαρίστανται διαπύρῳ διαθέσει εἰς τὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν προκοπὴν τῶν νεωτέρων.

9. Ἐν τῇ ἀναστροφή τῶν Ἄδελφῶν «ὀργῆς ἢ μνησικακίας ἢ φθόνου ἢ φιλονικίας σημεῖον ἐν αὐταῖς ἔστω μηδὲν ἢ σχῆμα ἢ κίνημα, μὴ ῥῆμα, μὴ βλήμματος ἐνστασις ἢ προσώπου διάθεσις ἢ εἶ τι ἄλλο ὑποκινεῖν πέφυκε πρὸς ὀργὴν τὸν συζῶντα». Ὁμιλίαι κοσμικαὶ ἢ γέλωτες καὶ ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἡ κρίσις καὶ ἡ κατάκρισις, ἡ αὐθάδεια καὶ ἡ παρρησία καὶ ὅ,τι διαταράσσον τὴν Κοινοβιακὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν «πάντα ταῦτα ἀπόβλητα ἔστω».

10. Δέν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Ἀδελφότητι νά ἐπιτιμᾷ τις ἐτέραν Ἀδελφὴν μέ ἔντονον καὶ ἐπιτακτικόν ὕφος οὔτε «μείζονι καὶ καταπληκτικωτέρῳ τῇ φωνῇ», διότι τοῦτο τυγχάνει ὕβριστικόν. Ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ διαθέσει εὐσηπλάχνῳ ὡς γίνεται πᾶσα διόρθωσις, ἵνα συναρμολογηταί ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἡ Ἀδελφότης εἰς σῶμα Χριστοῦ.

11. Γενικῶς αἱ Ἀδελφαί πρέπει νά ἀγαποῦν τὴν συχνὴν χρῆσιν τῶν ἐκφράσεων «συγχώρησον, εὐλόγησον, εὐλογεῖτε, νά εἶναι εὐλογημένον». Οἱ ἀσκητικοὶ Πατέρες γράφουσι ὅτι τὸ «εὐλόγησον» εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν Μοναχῶν.

12. Ἐκαστον διακόνημα καθίσταται ὄντως «σαγήνη τῶν ἀρετῶν» καὶ βασιλείας οὐρανῶν πρόξενος, ἐφ' ὅσον

ἐπιτελεῖται «ἐν ταπεινῷ φρονήματι, ἐπάρσεως χωρὶς ὀργῆς τε καὶ γογγυσμοῦ».

13. Κέντρον τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν εἶναι ὁ Ἱερός Ναός, τὸ «Καθολικόν». Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει πρωτίστως - ἐκτὸς ἀσθενείας ἢ ἐιδικῆς εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης - ὅπως συμμετέχη εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ φροντίζη κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν νά κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καὶ ἀναγινωσκομένων, διότι οὕτω θά δυναθῇ διὰ τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεως αὐτῆς εἰς αὐτὰ ὅπως ἀποκτήσῃ νοῦν Χριστοῦ καὶ βιοτὴν Ἁγίων. Τὸ Καθολικόν εἶναι διὰ τὴν Μοναχὴν «πύλη τοῦ Οὐρανοῦ», διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μέ τὴν θριαμβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν ὡς ἡγορασμένη «ἀπό τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἀρνίῳ» (Ἀποκ. 18' 4).

14. Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὀφείλει ὅπως ἐκτελεῖ καθημερινῶς τὸν ἀτομικόν αὐτῆς κανόνα, τὸν ὁποῖον καθορίζει ἡ Καθηγουμένη μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ, μέ γνώμονα τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακρίσιν, ἀποβλέποντες εἰς τὸ πνευματικόν συμφέρον τῆς Ἀδελφῆς.

ἄρθρον 18

Ὁ Πνευματικὸς

1. Ὁ Πνευματικὸς τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου ἐπιλέγεται ἐκ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Οὗτος δύναται νά εἶναι καὶ ὁ Ἐφημέριος τῆς Ἱερᾷς Μονῆς ἢ ἄλλος Ἱερεὺς. Δέον ὅπως εἶναι πρόσωπον σοβαρόν, ὠρίμου ἡλικίας, ἔχων τὴν μεγίστην ἀρετὴν τῆς διακρίσεως, μεμορφωμένος πνευματικῶς, ἔμπειρος καὶ κανὼν τῆς Μοναχικῆς πολιτείας, μετὰ συνέσεως καὶ δικαιοσύνης, ἐπιεικείας καὶ αὐστηρότητος, μετὰ ζήλου δὲ νά ἀσχολεῖται εἰς τὴν Ἱεράν Ἐξομολόγησιν τῆς Ἀδελφότητος, διὰ τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν πρόοδον αὐτῆς. Εἶναι δὲ κοινὸς δι' ὅλην τὴν Ἀδελφότητα.

2. Ὁ Πνευματικὸς συνεργάζεται καὶ συνεννοεῖται μετὰ τῆς Καθηγουμένης ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων τῶν Ἀδελφῶν, διὰ νά ἀποφεύγεται ἡ τυχὸν ἀλλοίωσις καὶ ἀθέτησις τῶν κοινῶν ἀρχῶν τῆς Ἱερᾷς Μονῆς καὶ ἡ σύγκρουσις πρὸς τὰς ἐντολὰς καὶ κατευθύνσεις τῆς Καθηγουμένης.

ἄρθρον 19

Πειθαρχικός ἔλεγχος - Ἐπιτίμια.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις ἀπειλεῖται ἐκ τῆς ἀνυπακοῆς καὶ ἀνταρσίας, πρὸς διόρθωσιν τοῦ βίου, ἐθεσιόθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ὀργανώσεως τοῦ μονήρους βίου τὰ ἐπιτίμια.

Αἱ συνήθως ἐπιβαλλόμενα ποινὰ εἶναι ὡς κάτωθι:

- α) Παρατήρησις καὶ νουθεσία κατ' ἴδιαν.
- β) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.
- γ) Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Κανών διά κομβοσχοινίου ἢ γονυκλισίας, στέρσις Θείας Κοινωνίας μέχρι διαστήματος εἴκοσι (20) ἡμερῶν. Διά μεγαλύτερον διάστημα ἀποφασίζει ὁ Πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κατόπιν ἀναφορᾶς εἰς τόν ἴδιον.

Τά ὡς ἄνω ἐπιτίμια ἐπιβάλλονται ὑπό τῆς Καθηγουμένης.

ε) Ὑποβιβασμός εἰς τήν ἱεραρχικήν σειρᾶν προσωρινός ἢ μόνιμος.

στ) Παῦσις ἐκ τοῦ διακονήματος καί ἀνάθεσις ἄλλου κατωτέρου.

Αἱ ὡς ἄνω ποιναί ἐπιβάλλονται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

2. Τά ἀρμόδια διά τήν ἄσκησιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου ὄργανα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δέον ἀπαραιτήτως ὅπως συμβουλευθῶνται προηγουμένως τόν Πνευματικόν αὐτῆς, μή λησμονοῦντα ὅτι ἐπιτελοῦν λειτουργήματα, τό ὁποῖον ἀποσκοπεῖ εἰς τήν διατήρησιν τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κυρίως ὁμως εἰς τήν θεραπείαν τῆς νοσοῦσης Ἀδελφῆς. Διά τοῦτο ἐκ μέρους των δέον νά ἐπιδεικνύνται σύνεσις, ἀγάπη, πραότης, δικαιοσύνη καί ἀντικειμενική κρίσις. Ὡσαύτως, τά ὄργανα αὐτά νά λαμβάνουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν των, διά τόν ἰδιάζοντα προσδιορισμόν τοῦ τρόπου τῆς ἐπιτιμῆσεως τόν χαρακτηριστήρα, τήν σωματικήν ἀντοχήν καί τό μέγεθος τοῦ παρπτώματος τῆς νοσοῦσης Ἀδελφῆς.

3. Διά κανονικά παραπτώματα, προβλεπόμενα ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ πειθαρχική δικαιοδοσία καί ὁ πειθαρχικός ἐλεγχος ἀνήκει, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, εἰς τόν οἰκείον Ἱεράρχην καί ἀσκεῖται συμφώνως πρός τά κανονικά δικαιώματα αὐτοῦ (βλ. καί ἄρθρο 3 τοῦ παρόντος, § 2 περ. στ').

ἄρθρον 20 Φιλοξενία

1. Οἱ ἐπισκέπται καί προσκυνηταί δέον ὅπως προσέρχωνται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν μόνον κατά τās ἐπιτρεπομένας ὥρας καί ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι καθορίζονται ὑπό τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ διάρκεια παραμονῆς παρέχεται κατόπιν συνεννοήσεως μετά τῆς Καθηγουμένης.

2. Οἱ φιλοξενούμενοι καθὼς καί οἱ κληρικοί δέν ἐπιτρέπεται νά εἰσέρχωνται εἰς τοὺς τόπους διαμονῆς καί διακονίας τῶν Ἀδελφῶν, ἐκτός ἐκτάκτων περιπτώσεων, δι' ἄς ἀποφασίζει ἡ Καθηγουμένη.

ἄρθρον 21 Οἰκονομικοί Πόροι Ἱερᾶς Μονῆς

1. Τά ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι: α) τά ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ προερχόμενα, β) τά ἐκ δωρεῶν ἢ κληρονομιῶν, γ) αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχείρων τῶν Ἀδελφῶν, δ) αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινήσεως καί ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (ἐνοικιάσεις - ἐκποιήσεις), ε) ἐκ τῶν συντάξεων τῶν Ἀδελφῶν, στ) ἐκ κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, ζ) πᾶσα ἄλλη ἐκ νομίμου καί χρηστῆς πηγῆς πρόσοδος.

ἄρθρον 22 Διάθεσις Πόρων

1. Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

α) Διά τās ἀνάγκας τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Κοινοβίου, ἧτοι διατροφῆν, ἐνδυσιν, ἱατρικήν περίθαλψιν

β) Διά τās λειτουργικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ) Διά τήν ἀνοικοδόμησιν - συντήρησιν τῶν κτισμάτων.

δ) Δι' ἀγοράν ἀναμνηστικῶν ἀντικειμένων καί εἰδῶν εὐλαβείας.

ε) Διά τήν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

στ) Διά φιλανθρωπικούς σκοπούς.

2. Πᾶσα δαπάνη ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐπί μή προϋπολογισθείσης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπάνης, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

3. Αἱ ἐκμισθώσεις τῶν ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γίνονται διά τῆς διενεργείας πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν. Δύνανται, ὁμως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί δι' εἰδικούς λόγους, νά ἐκμισθῶνται δι' εἰδικῆς συμβάσεως, ἐγκρινομένης ὁποσδήποτε ὑπό τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Αἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται μόνον διά διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως, ἠριθμημένων καί ὑπογραφομένων ὑπό τῆς Καθηγουμένης καί τῆς Οἰκονόμου. Αἱ πληρωμαί ἐνεργοῦνται ὑπό τῆς Οἰκονόμου τῆ ἐντολῆ τῆς Καθηγουμένης δι' ἐνταλημάτων πληρωμῆς, ὑπογραφομένων ὑπ' ἀμφοτέρων. Αἱ εἰσπράξεις καί αἱ πληρωμαί καταχωροῦνται εἰς τό Βιβλίον Ταμείου.

5. Δι' ἕκαστον οἰκονομικόν ἔτος συντάσσεται προϋπολογισμός καί ἀπολογισμός, ὡς ὀρίζει ὁ Κανονισμός περὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ. 42/15.9.1858), οἵτινες ὑποβάλλονται ἀρμοδίως τῇ οἰκείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ πρός ἐγκρίσιν ἐντός τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

ἄρθρον 23 Νομικός Σύμβουλος

Διά τήν ἐν γένει παροχήν νομικῶν συμβουλιῶν, γνωμοδοτήσεων, ἀντιμετώπισιν καί ὑπεράσπισιν τῶν δικαιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνώπιον Δικαστικῶν, Διοικητικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἄλλων Ἀρχῶν, ἐπί θεμάτων καί ζητημάτων νομικῆς μορφῆς, δύναται νά χρησιμοποιοῖται κατάλληλος καί εἰδικός δικηγόρος, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

ἄρθρον 24 Σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τό κέντρον αὐτῆς τήν ἱεράν μορφήν τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καί κύκλῳ τήν ἐνδειξιν «ΙΕΡΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ - ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ & ΩΡΩΠΟΥ -
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ».

Άρθρον 25
Γενικά Διατάξεις

1. Ο παρών Έσωτερικός Κανονισμός εγένετο όμοφώνως άποδεκτός υπό τής Άδελφότητας κατά τήν Γενικήν Σύναξιν. Πάν θέμα μή προβλεπόμενον υπό τοῦ παρόντος Έσωτερικοῦ Κανονισμοῦ ρυθμίζεται υπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί εγκρίνεται υπό τοῦ οικείου Ἱεράρχου, συμφώνως καί κατ' ἐφαρμογήν τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος (N 590/1977), τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 (Φ.Ε.Κ. Α', 103/30.6.1972) περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καί τοῦ Β.Δ. 28.7/15.9.1858 (Φ.Ε.Κ. 42/15.9.1858), αἱ ὁποῖαι συνισχύουν.

2. Ο παρών Έσωτερικός Κανονισμός τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τής Ἀδελφότητας, κατό-

πιν εισηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, καί διαπέμπεται πρὸς ἔγκρισιν υπό τοῦ οικείου Ἱεράρχου, εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τής δημοσιεύσεώς του εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ
Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου
Ἁγ. Στεφάνου
τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 2013

Ἡ Καθηγουμένη
Εἰρήνη Ντώντου Μοναχή

Τά Μέλη τής Ἀδελφότητος
Νεκταρία Καρυτιανοῦ Μοναχή
Μαριάμ Ἀθανασίου Μοναχή
Θεοδοσία Κυριακοπούλου Μοναχή

Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας του ἐκκλησιαστικοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ίδρυμα Ἀποστόλου καὶ Μαργαρίτας Ἀθανασίου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
2. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ὁργανισμῶν Διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωμάτων καὶ Ὁργάνων» (ΦΕΚ Α' 185)
3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμόν της Ἐκκλησίας πλήρωμα, αἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 238/15.2.2014 Πράξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 57/19.2.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ,
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 21/14.3.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Καρυστίας καὶ Σκύρου ἐκκλησιαστικόν φιλανθρωπικόν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ίδρυμα Ἀποστόλου καὶ Μαργαρίτας Ἀθανασίου», ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ ὁποῦ θά διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός

Συστάσεως καὶ Λειτουργίας

τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«Ίδρυμα Ἀποστόλου καὶ Μαργαρίτας Ἀθανασίου»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία

Συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα σύμφωνα μέ τὴν Διαθήκη τοῦ Ἰδρυτοῦ, ἡ ὁποία δημοσιεύθη μέ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 334/2000 Ἀπόφαση τοῦ Πρωτοδικείου Χαλ-

κίδος, μέ τὴν ἐπωνυμία: «Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα Ἀποστόλου καὶ Μαργαρίτας Ἀθανασίου». Τὸ ὡς ἄνω Ἰδρυμα ἀποτελεῖ Νομικόν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος. Θά ἔχη ἔδρα τὴν Κύμη, θά φέρῃ σφραγίδα κυκλική μέ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ θά διέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό.

Ἄρθρον 2

Σκοπός

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι ἡ παροχὴ χρηματικῆς βοήθειας - χορηγίας, ὡς κάτωθι:

- α) Εἰς ἄτομα πτωχὰ
- β) Εἰς ἄτομα μέ εἰδικές ἀνάγκες
- γ) Εἰς πολύτεκνες οἰκογένειες
- δ) Εἰς φοιτητὰς Α.Ε.Ι. καὶ Τ.Ε.Ι.
- ε) Εἰς Γηροκομεία, Ι. Ναοὺς καὶ Ν.Π.Ι.Δ.

Ἄρθρον 3

Διοίκησις

Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς Διοικητικόν Συμβούλιον ἀρρατιζόμενον:

- α) Ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Καρυστίας, ὡς Προέδρου καὶ
- β) Ἐκ δύο μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐπιτριετῇ θητεία, δυναμένη νά παραταθῇ.

Ἄρθρον 4

Πόροι - Διαχείρισις

Πόροι καὶ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

- α. Ἐνοίκια ἐξ ἀκινήτων
 - β. Τόκοι καὶ μερίσματα
 - γ. Δωρεὰ καὶ ἐνισχύσεις σέ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα
2. Ἡ διοίκησις καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ Ἰδρύματος, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:
- α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο ἐκλέγει τὸν Ταμία αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπὸ ἐξουσιοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κινεῖ τὸν λογαριασμόν (καταθέσεις - ἀναλήψεις).
 - β. Τηρεῖται Βιβλίον Ταμείου καὶ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν, εἰς τὰ ὁποῖα καταχωρίζονται ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

γ. Καταρτίζονται καί ψηφίζονται εις τήν ἀρχή καί τό τέλος τοῦ ἔτους, Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ ἔτους.

Βάσει τὰ πραγματικά καί καθαρά ἔσοδα, ἡ διάθεσις τούτων γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐξῆς:

- α. Σέ ἄπορα καί ἐιδικῶν ἀναγκῶν - ἀνάπηρα ἄτομα
- β. Βοηθήματα σέ ἀσθενεῖς διά θεραπεία
- γ. Βοηθήματα σέ σπουδαστές καί φοιτητές
- δ. Βοηθήματα διά κοινωφελεῖς σκοπούς

4. Ὁ ἀριθμός τῶν προσώπων πού θά ἐπιχορηγοῦνται, θά καθορίζεται ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναλόγως τῶν ἐσόδων.

5. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον, διοικεῖ καί διαχειρίζεται τήν περιουσίαν αὐτοῦ. Δι' ἀποφάσεών του, δύναται νά προβαίη σέ ἀγορές καί πωλήσεις κινητῶν καί ἀκινήτων καί νά ἐπενδύη χρήματα τοῦ Ἰδρύματος, μέ ἀποδοτικότερη πρόσοδο.

ἄρθρον 5

Κανονισμός Λειτουργίας

1. Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἀποφαίνεται ἐπί παντός θέματος ἀφορῶν εις τήν εὐρυθμο λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεώς του δύναται νά προτείνῃ ἀρμοδίως τήν τροποποίησιν ἄρθρων τοῦ παρόντος ἢ τήν κατάργησιν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 6

Ἐκπροσώπησις τοῦ Κληροδοτήματος

Τό Ἴδρυμα ἐκπροσωπεῖται δικαστικῶς καί ἐξωδίκως ἀπό τόν Πρόεδρο αὐτοῦ. Ὅσαι οἱ πράξεις διαχειρίσεως (ἀγοραί, πωλήσεις κ.λπ.) τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ.

Δύναται τό Διοικητικό Συμβούλιο, μετά γνώμη τοῦ Προέδρου, νά ὀρίζῃ ἕνα ἐκ τῶν μελῶν του, διά τή νόμιμη ἐκπροσώπησιν τοῦ Ἰδρύματος εις συγκεκριμένην πράξιν διαχειρίσεως.

ἄρθρον 7

Γενικές Παρατηρήσεις

1. Τροποποιήσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ διά τήν καλῆν καί εὐρυθμον λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, δύναται νά γίνῃ κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως του τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένη κατόπιν Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εις τό περιοδικόν Ἐκκλησία καί τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διά τήν διασφάλισιν τῶν χρημάτων τοῦ Κληροδοτήματος καί τήν καλύτερην ἀπόδοσιν τούτων, δύναται τό Δ.Σ. νά ἐπενδύῃ χρηματικόν ποσόν σέ ἀγορά ἀκινήτων, μετοχές κ.λπ. ὥστε ἐκ τῆς ἀποδόσεως των, νά ἐξασφαλισθῇ ἡ φιλανθρωπία εις βάθος χρόνου.

3. Τά χρήματα τοῦ Ἰδρύματος, προέρχονται ἀπό κοπιώδη καί συνεχῆ ἐργασία καί ληλογισμένη οικονομία ἐτών, ἀπό ἀγαθῆ φιλανθρωπική διάθεσι, οικογενειακή παράδοσι καί ἀγιογραφική παραίνεσι, «Μακάριοι οἱ ἐληήμονες ὅτι αὐτοί ἐληθησονται». Οὕτω δημιουργεῖται, ἐκτός της νομικῆς καί ἡθικῆς ὑποχρέωσις χρηστῆς διοικήσεως καί τιμίας διαχειρίσεως, ὥστε νά ἀναπέμπονται εὐχαρισταί μετ' εὐγνωμοσύνης καί δεήσεις ὑπέρ τῶν ἰδρυτῶν Ἀποστόλου καί Μαργαρίτας Ἀθανασίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19ῃ Μαρτίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

Κατάργηση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικά Συσσίτια Ἀπόρων Ὑπερηλικῶν»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/ 1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς ἐπιταγάς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καί τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.
3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 3/2.12.2013 Ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος «Ἐκκλησιαστικά Συσσίτια ἀπόρων ὑπερηλικῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου.
4. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 401/4.12.2013 Ἀπόφασιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 719/ 23.12.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ.
5. Τό γεγονός ὅτι τὰ συσσίτια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου ἐξυπηρετοῦνται πλέον ὑπό τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
6. Τήν ἀπό 10.3.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τό γεγονός ὅτι ἐκ τῆς παρούσης Ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου.

Ἀποφασίζει

Α. Καταργεῖ τό ἐκκλησιαστικόν ἴδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικά Συσσίτια ἀπόρων ὑπερηλικῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου» καί τόν Κανονισμόν λειτουργίας αὐτοῦ (Φ.Ε.Κ. Β'1227/1976).

Β. Πᾶσα ἡ κινητή καί ἀκίνητος περιουσία τοῦ ὡς ἄνω καταργουμένου ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος, καθὼς καί κάθε δικαίωμα καί ἀξίωση αὐτοῦ, ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τό νομικόν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, χρησιμοποιουμένη διά παρεμφερεῖς σκοπούς.

Γ. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Ἀποφάσεως ἀρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ παροῦσα νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 20.3.2014

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

**Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας
τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς»**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 4 παρ. 1 καὶ 29 παρ. 2 νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ μέ τὸ ἄρθρο 68 τοῦ νόμου 4235/2014.

3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 47/5.3.2014 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 660/10.3.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Πάντελεήμενος.

4. Τὴν ἀπὸ 18.3.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Κομοτηνῆς», ἡ ὁργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ ὁποῖου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίς καὶ Σκοπὸί

ἄρθρον 1

1. Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Κοινοφελοῦς σκοποῦ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος ὑπὸ τὴν ἐπωνυ-

μίαν: «Συσσίτιον Ἀπόρων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς» μέ ἔδραν τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς. Διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἰδρύματος παραχωρεῖται πρὸς τοῦτο ἡ χρῆσις τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅστις διατηρεῖ τὸ δικαίωμα παραλλήλου χρήσεως τοῦ κτιρίου μὴ παρεμποδιζούσης τὴν λειτουργίαν τοῦ Συσσιτίου.

2. Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ γενικωτέραν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς καὶ διοικεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Τὸ Ἰδρυμα ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ κέντρον παράστασιν τοῦ Κυρίου εὐλογοῦντος καὶ πέριξ τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ, ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΙΕΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ» διὰ βυζαντινῶν γραμμάτων.

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ σίτισις καὶ παντοειδῆς συμπαράστασις τῶν ἀπόρων, ἰδιαιτέρως τῶν γερόντων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, κυρίως τῶν εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς διαμενόντων, χωρὶς νὰ ἀποκλείωνται καὶ οἱ διαμένοντες εἰς τὰς λοιπὰς ἐνορίας τῆς πόλεως, διὰ τῆς παροχῆς δωρεάν διατροφῆς, ἱατροφαρμακευτικῆς κ.λπ. περιθάλψεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῆς

ἄρθρον 2

1. Τὸ Ἰδρυμα, τυγχάνον ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ τεσσάρων εὐσεβῶν ἐνοριτῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τούτου ὡς τακτικῶν μελῶν μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν.

2. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἡ θητεία τούτων εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ, τὸ δὲ ἀξίωμα τυγχάνει τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Άρθρον 3

1. Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, εὐρίσκεται δέ ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται τουλάχιστον τρία μέλη καί ἀποφασίζει ἐπί τῶν ὀριζομένων διά τῆς προσκλήσεως θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, δυναμένη νά ἐπιληφθῇ τοιοῦτων ἐκτός ἡμερησίας διατάξεως μόνον κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως.

2. Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή κατά τήν πρώτην συνεδρίασιν αὐτῆς ὀρίζει μεταξύ τῶν μελῶν αὐτῆς τόν Ἀντιπρόεδρον, τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 4

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τό Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς καί δικαστικῆς ἀρχῆς, συγκαλεῖ τό Συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν ὀρίζων τήν ἡμερησίαν διάταξιν, ὑπογράφει μετά τοῦ Γραμματέως τά ἔγγραφα, ἐποπτεύει τήν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καί μεριμνᾷ διά τήν ἐφαρμογήν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καί τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος ἐναντι παντός τρίτου δύναται νά ἀνατεθῇ καί εἰς οἰονδήποτε μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως αὐτῆς.

3. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον εἰς ὅλας τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ.

4. Ὁ Γραμματεὺς διεξάγει τήν ἀλληλογραφίαν, τήν ὁποίαν συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρον, τηρεῖ τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καί τό πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας.

5. Ὁ Ταμίας ἀσκεῖ τήν οικονομικήν διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καί τηρεῖ τά σχετικά βιβλία καί τά παραστατικά ἔγγραφα πληρωμῶν καί εἰσπράξεων, ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει κωλύματος δι' εὐλόγον χρονικόν διάστημα ὑπό ἐτέρου μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτῆς.

Άρθρον 5

Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή διοικεῖ καί διαχειρίζεται τό Ἴδρυμα καί ἐιδικώτερον:

α. Ὀρίζει τόν ἀριθμόν τῶν περιθαληπομένων προσώπων, τό εἶδος καί τὰς προϋποθέσεις παροχῆς περιθαλήψεως.

β. Ἐγκρίνει τό πρόγραμμα συσσιτίου, τόν τρόπον προμηθείας διαφόρων εἰδῶν, τήν πρόσληψιν καί τοὺς ὅρους ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ.

γ. Ἀποφασίζει περὶ τῆς ὀργανώσεως διαφόρων ἐκδηλώσεων καί πάσης δραστηριότητος τοῦ Ἰδρύματος.

δ. Συντάσσει τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποί-

ους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

ε. Ἀποδέχεται τὰς ἐπιχορηγήσεις, κληρονομίας, κληροδοσίας καί δωρεᾶς ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

στ. Ἀποφασίζει ἐπί παντός θέματος ἀναφερομένου εἰς τό Ἴδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι, περιουσία τοῦ Ἰδρύματος
καί διαχειρίσεις αὐτῶν.

Άρθρον 6

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ναοῦ.

β. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν ῥοιπῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν καί Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

δ. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

ε. Αἱ πρόσοδοι εἰδικῶν κυτίων τοποθετουμένων εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν καί τά Παρεκκλήσια αὐτοῦ, ὡς καί δισκοφοριῶν ἐν αὐτοῖς.

στ. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος.

ζ. Αἱ διατιθέμεναι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν κληρονομία, κληροδοσία καί δωρεαί.

η. Αἱ εἰς εἶδος προσφοραὶ οἰουδήποτε φορέως ἢ ἰδιωτῶν.

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται διά τήν συντήρησιν καί λειτουργίαν αὐτοῦ.

Άρθρον 7

1. Ἡ διαχείρισις τῶν πόρων καί τῆς τυχόν περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Πρὸς εἰσπραξιν παντός ἐσόδου ἐκδίδεται γραμμάτιον εἰσπράξεως, ὑπογραφομένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου καί καταχωριζόμενον εἰς τό βιβλίον Ταμείου.

3. Πρὸς παραλαβὴν οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου, προερχομένου ἐκ δωρεᾶς, ἀγορᾶς ἢ ἄλλης αἰτίας, ἐκδίδεται ἀποδεικτικόν παραλαβῆς ὑπογραφομένον ὁμοίως καί καταχωριζόμενον εἰς τό βιβλίον ἀποθήκης.

4. Πᾶσα πληρωμὴ διενεργεῖται βάσει ἐντάληματος πληρωμῆς ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Βιβλία - Προσωπικόν - Γενικά Διατάξεις

Άρθρον 8

1. Τό Ίδρυμα τηρεῖ, ἠριθμημένα καί τεθεωρημένα ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, τά ἑξῆς βιβλία: α) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, β) Βιβλίον Ταμείου, γ) Πρωτόκολλον Ἀλληλογραφίας, δ) Βιβλίον Ἀποθήκης καί Ἀναλωσίμων Ὑλικῶν, ε) Στελέχη Γραμματίων Εἰσπράξεων, στ) Στελέχη Ἐνταλημάτων Πληρωμῶν, ζ) Βιβλίον καταγραφῆς τυχόν ἀκινήτου περιουσίας, καί η) Βιβλίον καταγραφῆς κινήτης περιουσίας, εἰς τό ὅποιον περιλαμβάνονται τά ἀνήκοντα εἰς τό Ίδρυμα πάσης φύσεως κινήτα πράγματα.

2. Τά στοιχεία τῶν ἀνωτέρω Βιβλίων δύνανται νά καταχωρίζονται καί εἰς προσκτηθσόμενον ἠλεκτρονικόν ὑπολογιστήν, μή ἐπιτρεπομένης ὁμως τῆς καταργήσεως τῶν Βιβλίων εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην.

Άρθρον 9

1. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἡ ἀκίνητος καί κινήτη περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τό Νομικόν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

2. Ἡ ἀπόφασις περί διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος λαμβάνεται ὑπό τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς καί δέον ὅπως εἶναι ἠτιολογημένη καί ληφθῆ διὰ τεσσάρων τουλάχιστον ψήφων, περιλαμβανομένης ἐκείνης τοῦ Προέδρου, ἐγκριθῆ δέ ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 10

1. Διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος προσλαμβάνεται προσωπικόν διαθέτον τά ὀριζόμενα προσόντα καί ἀμειβόμενον συμφώνως πρὸς τήν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν.

2. Ἡ πρόσληψις γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζούσης τά τῶν καθηκόντων καί τοῦ ὠραρίου τοῦ προσωπικοῦ.

3. Εἶναι δυνατή ἡ χρησιμοποίησις διὰ τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος ἐθελοντῶν διαθετῶν τῶν ἀπαιτούμενα προσόντα, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 11

1. Τό Ίδρυμα παρέχει σίτισιν ἢ ἄλλην περίθαλψιν εἰς ἀπόρους ἰδίως γέροντας, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, προερχόμενους κυρίως ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, οἱ ὅποιοι προηγούνται, ἀλλὰ καί τῶν λοιπῶν ἐνοριῶν τῆς πόλεως προσερχομένων εἰς τήν στέγην τοῦ Ἰδρύματος. Ἐάν ὑφίσταται δυνατότης καί κατόπιν συννεοήσεως μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτρέπεται ἡ πόστολή σussenitίου εἰς τήν οἰκίαν τῶν περιθαλιπομένων.

2. Ἡ σίσις καί λοιπή περίθαλψις προσφέρεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, συνοδευομένης ὑπό ἐπισήμων ἐγγράφων πιστοποιούντων τήν οικονομικήν κατάστασιν τοῦ αἰτούντος, καθοριζομένων ὑπό τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὅποια συνεκτιμῶσα καί ὅσα ἄλλα στοιχεῖα περὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἶναι γνωστά ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τήν αἴτησιν. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή ἐφ' ὅσον ὑπάρξουν εἰδικοί λόγοι, ἔχει τό δικαίωμα τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης τόσον ἀπό θετικήν εἰς ἀρνητικήν, ὅσον καί ἀντιστρόφως.

Άρθρον 12

Ὁ παρῶν κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 13

Κάληψις δαπάνης

Ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς. Πᾶσα μελλοντική δαπάνη θά προβλέπεται καί θά ἐγγράφεται εἰς τόν οἰκείον Προϋπολογισμόν.

Ἐν Ἀθήναις 20 Μαρτίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦς
Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος - Κέντρου Νεότητας
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου
ὑπό τήν ἑπωνυμίαν: «Χριστιανική Καταφυγή Νέων»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καί 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ μέ τό ἄρθρο 68 τοῦ νόμου 4235/2014.

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικᾶς ἐπιταγᾶς, τούς Ἱεροῦς Κανόνas καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 153/14.3.2014 (44/2014) Πρᾶξιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 154/14.3.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

4. Τήν ἀπό 20.3.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἀποφασίζει

Συνιστάται εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης ἐκκλησιαστικόν ἴδρυμα ὑπό τήν ἑπωνυμίαν «Χριστιανική Καταφυγή Νέων», ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καί λειτουργία τοῦ ὁποῖου θά διέπεται ἀπό τās διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος - Κέντρου Νεότητας
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου
ὑπό τήν ἑπωνυμίαν: «Χριστιανική Καταφυγή Νέων»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Ἄρθρον 1

Συνιστάται εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης εὐαγῆς ἐκκλησιαστικόν ἴδρυμα μῆ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα ὑπό τήν ἑπωνυμία «Χριστιανική Καταφυγή Νέων», τό ὁποῖον θά λειτουργεῖ ὑπό τήν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, θά ἀποτελεῖ Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καί θά ἐπικουρεῖ τό ἐν γένει πνευματικό ἔργο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης. Τό ἴδρυμα στεγάζεται στήν πολυόροφη οἰκοδομή ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἀριθ. 94 ἰδιοκτησίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ποθιούχου.

Ἄρθρον 3

1. Σκοπός τοῦ ἰδρύματος «Χριστιανική Καταφυγή Νέων» εἶναι νά παρέχει πληρέστερα καί ἀρτιώτερα ὀργανωμένες εὐκαιρίες γιά τήν καλλιέργεια καί ἀνάπτυξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, κυρίως στόν τομέα τῆς νεότητος ἀλλᾶ καί εὐρύτερα. Νά ἐμπνέει τήν δημιουργική δραστηριοποίηση καί συμβολή τῶν νέων στήν ἐκκλησιαστική ζωή, στή μυστηριακή, λατρευτική καί λειτουργική ζωή καί παράδοση, στήν κατήχηση καί σέ ἄλλες πτυχές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καί ἐθνικοῦ βίου καί μέ ἐπίκεντρο τόν Ἱερό Προσκυνηματικό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, σέ συνεργασία μέ τό γραφεῖο Νεότητας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης (Ν.Π.Δ.Δ.) καί μέ ἄλλες ἀντίστοιχες νεανικές κινήσεις τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, νά προωθεῖ καί νά προάγει τήν πνευματική καλλιέργεια τῆς νεολαίας μας.

2. Πρός ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ θά λειτουργοῦν ἐντός τῶν χώρων τῆς «Χριστιανικῆς Καταφυγῆς Νέων» κατηχητικά σχολεῖα, φροντιστηριακά τμήματα ἐνισχυτικῆς διδασκαλίας σχολικῶν καί ξενόγλωσσων μαθημάτων, νεανικές συναντήσεις (μαθητῶν, φοιτητῶν, ἐργαζομένων, πτυχιούχων κ.τ.λ.), καλλιτεχνικά τμήματα ἐκμάθησης βυζαντινῆς καί εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, μουσικῶν ὀργανῶν, παραδοσιακῶν χορῶν, θεάτρου, ἀγιογραφίας, ψηφιδογραφίας καί λαϊκῆς τέχνης.

3. Ἐπίσης προβλέπονται δραστηριότητες εὐρύτερου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπως ἐθελοντική αἰμοδοσία, τμήματα κοινωνικῆς ἐπένταξης φυλακισμένων, τμήματα κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως χρηστῶν ἐξαρτησιογόνων οὐσιῶν καί ψυχολογικῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἰδίων καί τῶν οἰκογενειῶν τούς κ.τ.λ., τμήματα ἐπιμορφώσεως τῶν στελεχῶν συνεργατῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου μέ στόχο τήν ἐπικοινωνία καί τήν πνευματική τους θωράκιση.

Άρθρον 4

Τό Ίδρυμα τελεί υπό τήν πνευματική καί γενικότερη εποπτεία τής Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί διοικείται από τήν Διοικούσα Έπιτροπή του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού Αγίου Δημητρίου Πολιούχου, πού αποτελείται από τόν εκάστοτε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης ως Πρόεδρο, τόν Ίερατικώς Προϊστάμενο κληρικό του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού Αγίου Δημητρίου Πολιούχου ως Αντιπρόεδρο καί μέ αναπληρωτή Πρόεδρου ένα εκ τών λαϊκών μελών τής Διοικούσης Έπιτροπής του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού Αγίου Δημητρίου Πολιούχου.

Άρθρον 5

Τά μέλη τής Διοικούσης Έπιτροπής διορίζονται υπό του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καί ή θητεία τών είναι τριετής δυνάμενη νά ανανεωθεί. Τό αξίωμα τους είναι τιμητικό καί άμισθο. Ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης, επίσης, δύναται νά αποφασίζει γιά τήν αντικατάσταση ορισμένων μελών τής Διοικούσης Έπιτροπής αιτιολογημένα.

Άρθρον 6

1. Η Διοικούσα Έπιτροπή συντάσσει τόν προϋπολογισμό καί απολογισμό του Ίδρύματος, τόν όποιο υποβάλλει πρós έγκριση στην Ίερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης καί δή στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Η Δ.Ε. λογίζεται έν άπαρτία, παρόντων του Προέδρου ή κωλυομένου του Προέδρου του Αντιπροέδρου, καί τριών τουλάχιστον μελών, ένώ οι αποφάσεις λαμβάνονται μέ πλειοψηφία τών παρόντων μελών. Σέ περίπτωση ίσοψηφίας θά υπερισχύει ή ψηφος του Προέδρου ή του προεδρευόντος Αντιπροέδρου.

2. Η Διοικούσα Έπιτροπή συνέρχεται τακτικώς μέν ανά δίμηνο, έκτάκτως δέ κατόπιν προσκλήσεως του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ή του αναπληρωτή αυτού Αντιπροέδρου. Η Διοικούσα Έπιτροπή αποφασίζει γιά κάθε υπόθεση πού άφορά στή συγκρότηση καί λειτουργία του Ίδρύματος. Ειδικώτερα:

α) Διοικεί καί διαχειρίζεται τήν περιουσία του Ίδρύματος, καθώς επίσης καί τούς πάσης φύσεως πόρους καί τά έσοδα αυτού.

β) Άσκει διά του Προέδρου ή του αναπληρωτή αυτού Αντιπροέδρου καί μέ οιονδήποτε μέλος, τό όποιο όρίζεται από τήν Διοικούσα Έπιτροπή, τήν εποπτεία στίς ύπ' αυτού λειτουργούσες έπιτροπές.

γ) Μελετά καί λαμβάνει τά άπαραίτητα μέτρα γιά τήν ένίσχυση καί τήν ευόδωση τών σκοπών του Ίδρύματος.

δ) Ψηφίζει τόν έτήσιο προϋπολογισμό καί απολογισμό του Ίδρύματος.

ε) Αποφασίζει –όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο– γιά τήν πρόσληψη έμμισθου προσωπικού, καθορίζει τήν άποζημίωση τών εργαζομένων καί τήν κατά νόμο ασφάλισή τους.

3. Όταν λήξη ή έτήσια οικονομική χρήση συντάσσεται υπό του Ταμία ό απολογισμός του Ίδρύματος καί απο-

φασίζει επί παντός θέματος συναφούς πρós τούς σκοπούς του Ίδρύματος, καθώς καί γιά κάθε περίπτωση πού δέν προβλέπεται υπό του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρον 7

1. Ο Πρόεδρος του Ίδρύματος ή ό αναπληρωτής αυτού Αντιπρόεδρος:

α) εκπροσωπεί νομίμως τό Ίδρυμα ένώπιον πάσης Διοικητικής καί Δικαστικής Αρχής, καί παντός νομικού ή φυσικού προσώπου ή οργανισμού.

β) Συμβάλλεται έξ ονόματος καί γιά λογαριασμό του Ίδρύματος κατόπιν σχετικής αποφάσεως τής Διοικούσης Έπιτροπής.

γ) Υπογράφει τήν άλληλογραφία τής Δ.Ε. του Ίδρύματος καί έπικυρώνει τά αντίγραφα ή άποσπάσματα τών Πρακτικών τής Διοικούσης Έπιτροπής.

δ) Έγκρίνει τίς αναλήψεις τών χρημάτων του Ίδρύματος από τίς Τράπεζες.

ε) Άσκει εποπτεία στήν όλη λειτουργία του Ίδρύματος.

στ) Έπιλέγει καί προτείνει στή Διοικούσα Έπιτροπή τούς έπιστημονικούς συνεργάτες του Ίδρύματος, οργανώνει τίς διάφορες ομάδες εργασίας καί συνυπογράφει μαζί μέ Γραμματέα όλα τά έγγραφα.

ζ) Συγκαλεί τήν Διοικούσα Έπιτροπή σέ συνεδριάσεις, προεδρεύει καί διευθύνει τίς συζητήσεις.

2. Ο Πρόεδρος δύναται νά εκχωρεί άρμοδιότητες στον αναπληρωτή του ή σέ συγκεκριμένο μέλος τής Διοικούσης Έπιτροπής.

3. Τόν Πρόεδρο άπόντα ή κωλυόμενο αναπληρώνει ό Αντιπρόεδρος.

Άρθρον 8

Κατά τήν πρώτη συνεδρίαση εκλέγεται υπό τών μελών τής Δ.Ε. ό Γραμματέας καί ό Ταμίας αυτού.

Άρθρον 9

1. Τό Ίδρυμα έχει άυτοτελή διαχείριση καί τηρεί τά διαχειριστικά του βιβλία, σύμφωνα μέ τό σύστημα τηρήσεως τών λογιστικών βιβλίων τών εκκλησιαστικών νομικών προσώπων. Τά γραμμάτια εισπραξίων καί πληρωμών είναι έκτελεστέα, έφ' όσον φέρουν άπαραιτήτως τήν ύπογραφήν του Προέδρου ή του αναπληρωτή του, Αντιπροέδρου τής Διοικούσης Έπιτροπής καί του Ταμία του Ίδρύματος. Ο Πρόεδρος ύπογράφει τήν άλληλογραφία του Ίδρύματος.

2. Κατόπιν εισηγήσεως του Προέδρου ή του αναπληρωτή αυτού Αντιπροέδρου καί αποφάσεως τής Διοικούσης Έπιτροπής δύναται νά προσλαμβάνεται προσωπικό μέ άμοιβή, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις, τό όποιο θά άσκει τή γραμματειακή ύποστήριξη καί θά έπιλαμβάνεται τής καθαριότητας καί τής ευταξίας του χώρου.

Άρθρον 10

1. Ο Ταμίας διαχειρίζεται τήν περιουσία του Ίδρύματος. Τό χρηματικό ποσό, τό όποιο πρέπει νά έχει ό Ταμίας γιά τήν αντιμετώπιση τρεχουσών αναγκών, καθορίζεται

από την Διοικούσα Έπιτροπή. Επίσης κατάρτιζει τον προϋπολογισμό και απολογισμό του Ίδρύματος και τηρεί όλα τα Λογιστικά Βιβλία.

2. Ο Γραμματέας τηρεί τα Πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου και όλη την αλληλογραφία.

Άρθρον 11

1. Καθήκοντα Νομικού Συμβούλου του Ίδρύματος ανατίθενται, μόνον ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη, μέ πρόταση του Προέδρου ἢ του ἀναπληρωτῆ του Ἀντιπροέδρου, ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς σέ δικηγόρο.

2. Ο Νομικός Σύμβουλος παρέχει τὴν γνώμη του ἐπὶ τῶν ἀναφυσόμενων νομικῶν ζητημάτων, παρακολουθεῖ τὴν πορεία τῶν ἀπασχολουσῶν τὸ Ίδρυμα δικαστικῶν ὑποθέσεων καὶ λαμβάνει τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα, ἀναφέροντας ἐκάστοτε στὸν Πρόεδρο τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὅσα προβλήματα ἀναφύονται.

Άρθρον 12

1. Πόροι τοῦ Ίδρύματος εἶναι:

α) Πρόσοδοι ἀπὸ ἐράνουσ πού νομίμως διενεργοῦνται, λαχειοφόρους ἀγορές, δισκοφορίες κ.τ.λ.

β) Εἰσφορές τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου, ἀλλῆλα καὶ οἰουδήποτε ἄλλου Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου καὶ Φορέα.

γ) Κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές παντός Νομικοῦ ἢ Φυσικοῦ Προσώπου.

δ) Εἰσφορές σέ εἶδος ἢ χρῆμα παντός φιλανθρωπικοῦ Φορέα ἢ Ὄργανισμοῦ ἢ ἀτόμου.

ε) Κάθε μορφῆς νόμιμη ἐπιχορήγηση ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἢ τῆς Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλου Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου.

στ) Ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κοινωτικά Ταμεία καὶ κάθε ἄλλη Ὑπηρεσία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης.

ζ) Ἔσοδα ἀπὸ ἐκμίσθωση ἀκινήτων ἰδιοκτησίας τοῦ Ἰδρύματος.

η) Τόκοι ἀπὸ καταθέσεις τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη πρόσσδος, μὴ κατανομαζομένη ρητῶς στὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται γιὰ τὴν συντήρηση καὶ τὴν ὅλη λειτουργία του, σύμφωνα μέ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, ὅπως ὀρίζονται στὸν παρόντα Κανονισμό.

Άρθρον 13

1. Τὸ προσωπικὸ του Ἰδρύματος εἶναι κυρίως ἐθελοντικὸ καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ φιλανθρώπους εὐσεβεῖς χριστιανούς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, οἱ ὅποιοι ἀναλαμβάνουν: τὴ διδασκαλία στὰ διάφορα τμήματα (φροντιστηριακά, καλλιτεχνικά, χορωδιακά, χορευτικά, ἀγιογραφία, βυζαντινὴ καὶ εὐρωπαϊκὴ μουσική, μουσικὰ ὄργανα κ.τ.λ.).

2. Τὸ Ίδρυμα δύναται νὰ παρέχει στοὺς συνεργάτες τοῦ ἔκτακτο οικονομικὸ φιλοδώρημα γιὰ τὴν κάλυψη ὀδοιπορικῶν ἐξόδων βάσει καταστάσεως.

3. Στὸ Ίδρυμα εἶναι δυνατόν νὰ ὑπηρετεῖ καὶ ἐπιστημονικὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ (π.χ. ἰατροί, νοσοκόμοι, κοινωνικοὶ λειτουργοί, καθηγητῆς τῆς κ.τ.λ.), τὸ ὁποῖο παρέχει δωρεάν τὶς ὑπηρεσίες αὐτοῦ σέ διδακτικούς, καλλιτεχνικοὺς καὶ ἄλλους κοινωφελεῖς τομεῖς.

4. Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά τους σέ συνεννόηση μεταξύ τους καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

5. Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ ἔχει ἀναφαίρετο τὸ δικαίωμα ἐπιπλήξεως καὶ ἀπομακρύνσεως μέλους, τόσο τοῦ ἔμμισθο ὅσο καὶ τοῦ ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ, σέ περίπτωση πού τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητο.

Άρθρον 14

Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ ἀνακηρύσσει Εὐεργέτες ἐκείνους πού προσφέρουν εἰσφέροντας ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ 3.000 ἕως 15.000 € καὶ Μεγάλους Εὐεργέτες ἐκείνους πού προσφέρουν ἀπὸ 15.000 € καὶ ἄνω.

Άρθρον 15

Τὸ Ίδρυμα ἔχει δικὴ του σφραγίδα, πού φέρει κυκλικῶς τὸν τίτλο «Χριστιανικὴ Καταφυγὴ Νέων» καὶ τὸν τίτλο τῆς «Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης» καὶ στὸ μέσον τὴ μορφὴ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

Άρθρον 16

Σέ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἅπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία του περιέρχεται αὐτοδικαίως στὸν Ἱερό Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης Πολλιοῦχου, προκειμένου νὰ διατεθεῖ σὸ πνευματικὸ, κοινωνικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο του.

Άρθρον 17

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του σὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 18

Ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης, ἢ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Κάθε μελλοντικὴ δαπάνη θὰ προβλέπεται καὶ θὰ ἐγγράφεται στοὺς οικείουσ Προϋπολογισμοῦσ.

Ἐν Ἀθήναισ 20 Μαρτίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 255/2014
Περί αναθέσεως και εκτελέσεως παρά της Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
συμβάσεων ἔργων, μελετῶν καὶ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 46 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α' 146), ὅπως ἰσχύουν κατόπιν τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 68 παρ. 6 τοῦ Ν. 4235/2014 (ΦΕΚ Α' 32),

2. Τό ἀρθρον 46 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977,

3. Τό ἀρθρο 68 παρ. 3 τοῦ Ν. 4235/2014 (ΦΕΚ Α'/32/11.02.2014),

4. Τὴν ἀνάγκην ρυθμίσεως τῆς ἀναθέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καὶ μελετῶν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας,

5. Τό ἀπὸ 19.3.2014 Ὑπηρεσιακὸ - Εἰσηγητικὸ σημεῖωμα τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ψηφίζει τὸν ὑπ' ἀριθμ.255/2014 Κανονισμόν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἀκοιούθως:

Κανονισμός ἀριθ. 255/2014
 Περί ἀναθέσεως καὶ ἐκτελέσεως
 παρά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμβάσεων
 ἔργων, μελετῶν καὶ
 παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
 ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1

Ἄντικείμενον τοῦ Κανονισμοῦ

1. Ἄντικείμενον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀποτελεῖ ὁ καθορισμὸς τῶν ὄρων καὶ προϋποθέσεων, κατὰ τοὺς ὁποῖους ἀνατίθενται, συνάπτονται καὶ ἐκτελοῦνται αἱ συμβάσεις ἔργων, μελετῶν καὶ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ἀναθέτει τὸ νομικόν πρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Περί τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἰσχύουν οἱ ὀρισμοί τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974 (ΦΕΚ Α' 185/1.7.1974).

3. «Μελέτη ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου» εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα συστηματικῆς καὶ ἀναλυτικῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ἐργασίας καὶ ἐρεῦνης, πού ἀποβλέπει εἰς τὴν παραγωγὴν ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἢ εἰς τὴν ἐπέμβασιν ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ἢ εἰς τὸν σχεδιασμόν καὶ τὴν ἀπαικόνισιν ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου. Ἡ μελέτη ἔχει τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ βᾶθος πού καθορίζεται μὲ τὴν σύμβασιν ἀναθέσεως τῆς, ἀπεικονίζεται δέ καὶ παραδίδεται εἰς τὴν Ἀναθέτουσαν Ἀρχὴν μὲ συγκεκριμένῃν συμπεφωνημένην μορφήν.

4. «Σύμβασις παροχῆς ὑπηρεσιῶν συναφῶν μὲ ἐκκλησιαστικά ἔργα» εἶναι ἡ σύμβασις εἰς τὴν ὁποίαν ἡ παροχὴ τοῦ ἀναδόχου συνίσταται εἰς τὴν προσφορὰν γνώσεων καὶ ἰκανοτήτων, διὰ τῆς διαθέσεως κυρίως συγκεκριμένου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἄλλων μέσων δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα, πού προσδιορίζεται εἴτε ἡμερολογιακῶς εἴτε ἐν συναρτήσει μὲ ὠρισμένον γεγονός τῆς διαδικασίας παραγωγῆς ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου.

Ὡς συμβάσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν νοοῦνται ἰδίως αἱ συμβάσεις:

α'. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν τευχῶν διαγωνισμοῦ ἀναθέσεως μελέτης ἢ ὑπηρεσίας.

β'. Διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐπίβλεψιν ἔργου ἢ μελέτης.

γ'. Διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἴτε κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀναθέσεως συμβάσεως μελέτης, ἔργου ἢ ὑπηρεσίας, εἴτε εἰς τὴν ἐπίβλεψιν ἢ τὸν ἔλεγχον μελέτης εἴτε εἰς τὴν διοίκησιν ἢ ἐπίβλεψιν ἢ ἔλεγχον ἔργου.

5. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν ἔργου τινὸς ὡς καλλιτεχνικοῦ ἀποφαίνεται ἐν ὁλομελείᾳ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχιεπικτονικῆς (Κ.Ε.Σ.Ε.Α.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Ἐκαστον τῶν ἔργων περιλαμβάνει τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατασκευῆς του.

7. Τὰ ἔργα, αἱ μελέται καὶ αἱ παροχαὶ συναφῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀξιοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἰς τὸ πλῆσιον τῶν νομοθετημένων σκοπῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. κατὰ τὸν Κανονισμόν 240/2013 (ΦΕΚ Α' 243), ὡς ἐκάστοτε ἰσχύει, δὲν ἀποτελοῦν «δημόσια ἔργα» ἢ «διοικητικὲς συμβάσεις ἔργων ἢ μελετῶν» ἢ «δημόσιες συμβάσεις ἔργων» ἢ «δημόσιες συμβάσεις μελετῶν» κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς σχετικῆς νομοθεσίας

(ν. 3669/2008 ν. 3316/2005. π.δ. 60/2007, π.δ. 59/2007), καθ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δέν συνιστᾷ «ὄργανισμόν δημοσίου δικαίου» κατά τήν ἔννοιαν τῶν ὁδηγίων 2004/17/ΕΚ ἢ 2004/18/ΕΚ. Ὅμοίως καί αἱ ρυθμιζόμενες διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ συμβάσεις δέν ὑπόκεινται εἰς τὰς προβλεπόμενες διὰ τὰ νομικά πρόσωπα τῆς Γενικῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ Δημοσίου Τομέως διαδικασίας προσυμβατικοῦ ἐλέγχου (ἄρθρον 68 παρ. 3 τοῦ Ν. 4235/2014).

ἄρθρον 2 Πεδίον Ἐφαρμογῆς

1. Ὁ παρών Κανονισμός ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅλων τῶν συναπτομένων ὑπό τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμβάσεων ἔργων καί μελετῶν εἰς τό πλῆσιον τῆς δραστηριότητός Της.

2. Ὁ παρών Κανονισμός ἐφαρμόζεται καί ὅταν ἡ ὑπό σύναψιν σύμβασις ἔργου ἔχει ταυτοχρόνως ὡς ἀντικείμενον καί τήν διενέργειαν προμηθείας ἢ τήν παροχήν ὑπηρεσίας ἢ τήν ἐκπόνησιν μελέτης, ἐφ' ὅσον ἡ προϋπολογιζόμενη ἀξία τοῦ ἔργου ὑπερβαίνει τήν προϋπολογιζόμενη ἀξίαν τῆς περιλαμβανομένης ἐν τῇ συμβάσει προμηθείας ἢ ὑπηρεσίας ἢ μελέτης.

3. Διά τό ὕψος τοῦ ποσοῦ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἔργων, μελετῶν ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν πού καταλαμβάνονται ἀπό τόν παρόντα Κανονισμόν δέν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ Φ.Π.Α. ἢ ἄλλος τυχόν προβλεφθεσόμενος φόρος ἢ αἱ ἀναθεωρήσεις.

ἄρθρον 3

Συμβάσεις μέ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα
καί μέ νομικά πρόσωπα τοῦ δημοσίου τομέως

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύναται, ἀνεξαρτήτως ὕψους προϋπολογισμοῦ, νά ἀναθέτῃ ἀπ' εὐθείας συμβάσεις ἔργων, μελετῶν καί παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν καί νά συνάπτῃ προγραμματικές συμβάσεις διὰ τήν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ μελετῶν μέ ἐτέρας ἐκκλησιαστικές Ἀναθετούσας Ἀρχάς (ν.π.δ.δ ἢ ν.π.ιδ.), ὡς καί μέ νομικά πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἢ ἡ ἐκκλησιαστική Ἀναθέτουσα Ἀρχή ἀσκεῖ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καθοριστικήν ἐπιρροήν λόγῳ τῆς κυριότητος ἢ τῆς χρηματοδοτικῆς τῆς ἐπιρροῆς, καθῶς καί μέ τό Ἑλληνικόν Δημοσίον, Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ο.Τ.Α. καί ἐν γένει μέ νομικά πρόσωπα τοῦ δημοσίου τομέως.

ἄρθρον 4

Ἔργα - ἔννοια - ὀρισμοί

1. Αἱ ἀποφάσεις διὰ τήν δημοπράτησιν καί ἀνάθεσιν συμβάσεως μελέτης ἢ ἔργου ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λαμβάνονται ἀναλόγως τῆς ἀξίας των εἴτε ἀπό τήν Δ.Ι.Σ., εἴτε ἀπό τήν Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., εἴτε ἀπό τόν Πρόεδρον τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., εἴτε ἀπό τόν Γενικόν Διευθυντήν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.,

κατά τὰς ἰσχυούσας διακρίσεις ἀρμοδιοτήτων τοῦ Κανονισμοῦ 240/2013 (ΦΕΚ Α' 243), ὅπως ἐκάστοτε ἰσχύει.

2. Κατόπιν κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. δύναται νά μεταβιβάζεται μέρος τῶν ἀνωτέρω ἀρμοδιοτήτων εἴτε διὰ συγκεκριμένην σύμβασιν μελέτης ἢ ἔργου ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἓνα ἢ περισσότερα Ἔργα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἴτε δι' ὠρισμένην κατηγορίαν ἔργου ἢ μελέτης ἢ παροχῆς ὑπηρεσιῶν, ἀναλόγως τοῦ ὕψους τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης των, δημοσιευομένης τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὡς «Κύριος τοῦ Ἔργου» καί «Ἐργοδότης» ὀρίζεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

4. Ὡς «Ἀναθέτουσα Ἀρχή» ὀρίζονται ἀφ' ἑνός μὲν ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος δι' ἔργα ἢ μελέτας ἢ παροχήν ὑπηρεσιῶν προϋπολογισμοῦ δαπάνης ἀνω τῶν πεντακοσίων χιλιάδων εὐρώ (500.000,00 €) καί ἀφ' ἑτέρου ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή (Δ.Ε.) τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) δι' ὁμοίας συμβάσεις προϋπολογιζομένης δαπάνης ἕως πεντακοσίων χιλιάδων εὐρώ (500.000,00 €).

5. Ὡς «Προϊσταμένη Ἀρχή» διὰ πᾶν ἔργον, μελέτην καί παροχήν συναφῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀρίζεται ἡ Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

6. Ὡς «Διευθύνουσα καί Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία» ὀρίζεται ἡ Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.. Ἡ ἐν λόγῳ Διεύθυνσις δύναται νά στελεχώνεται ὄχι μόνον ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καί μέ ἐπί σχέσει ἐργασίας ἀορίστου ἢ ὠρισμένου χρόνου καί μέ ἐπί συμβάσει ἔργου ἢ ἐντολῆς. Τά στελέχη τῆς Διευθύνσεως ταύτης ἀσκοῦν ἐκτός τῶν ἄλλων καί καθήκοντα ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν.

7. Ὡς «Τεχνικόν Συμβούλιον» ὀρίζεται τό Τεχνικόν Συμβούλιον τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

8. Ἐπί τῶν αἰτήσεων θεραπείας ἐργοληπτῶν, μελετητῶν καί παρόχων συναφῶν ὑπηρεσιῶν διὰ συμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποφαίνεται ἡ Δ.Ι.Σ., κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

9. Ἐπί τῶν ἐνστάσεων ἐργοληπτῶν, μελετητῶν καί παρόχων συναφῶν ὑπηρεσιῶν διὰ συμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποφαίνεται ἡ Δ.Ε. τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

ἄρθρον 5

Κατασκευή ἔργων καί ἐκπόνησις μελετῶν

1. Τά ἔργα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατασκευάζονται βάσει σχετικῆς μελέτης, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔργου:

α'. Εἴτε ἀπό ἐργοληπτικῆς ἐπιχειρήσεως, εἴτε ἀπό ἐμπειροτέχνας, εἴτε ἀπό εἰδικούς τεχνίτας, εἴτε ἀπό εἰδικούς περί τὰ ἐκκλησιαστικά καλλιτέχνας.

β'. Ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος μέ αὐτεπιστάσιν, διὰ τῆς Δ/σεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καί μέ προσωπικόν πού εἴτε ὑπάρχει εἴτε κατά περίπτω-

σιν προσλαμβάνεται καί ἀμείβεται ἀπό τὰς πιστώσεις τοῦ ἔργου

2. Αἱ μελέται τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκπονοῦνται εἴτε ἀπό τὴν Δ/νσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., εἴτε ἀπό ιδιώτας μελετητάς, εἴτε ἀπό ἐταιρείας ἢ Γραφεῖα μελετῶν.

3. Συναφεῖς ὑπηρεσίαι παρέχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἀπό ιδιώτας εἴτε ἀπό ἐταιρείας ἢ Γραφεῖα παροχῆς ὑπηρεσιῶν πού ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενην ἐπιστημονικὴν γνῶσιν καί τὸ ἀνεγνωρισμένον ἀπὸ τὸ δικαίον τῆς ἐπαγγελματικῆς τῶν ἔδρας δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ ΑΝΑΘΕΣΕΩΣ

ἄρθρον 6

Ἐπιλογή διαδικασίας ἀναθέσεως

1. Ἡ ἀνάθεσις συμβάσεων ἔργων ἢ μελετῶν ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν μὲ προϋπολογισμόν ἀνώτερον τῶν ἑκατῶν χιλιάδων εὐρώ (100.000,00 €) δύναται νά γίνη κατὰ περίπτωσιν μὲ μίαν ἀπὸ τὰς κατωτέρω διαδικασίας:

- α΄. ἀνοικτοῦ διαγωνισμοῦ
- β΄. κλειστοῦ διαγωνισμοῦ
- γ΄. διαπραγματεύσεων
- δ΄. ἀνταγωνιστικοῦ διαλόγου
- ε΄. προεπιλογῆς ἀναδόχου

2. Διὰ τὴν ἀνάθεσιν συμβάσεων ἔργων ἢ μελετῶν ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁποίων ὁ προϋπολογισμὸς δαπάνης εἶναι κατώτερος ἢ ἴσος τῶν ἑκατῶν χιλιάδων εὐρώ (100.000,00 €) εἶναι δυνατόν, ἐπιπλέον τῶν ἀνωτέρω, νά ἐπιλέγεται κατὰ περίπτωσιν καί μία ἐκ τῶν κάτωθι διαδικασιῶν:

- α΄. προχείρου διαγωνισμοῦ
- β΄. διαπραγματεύσεων

ἄρθρον 7

Ὅρισμοὶ Διαδικασιῶν ἀνοικτοῦ, κλειστοῦ διαγωνισμοῦ, διαπραγματεύσεων, ἀνταγωνιστικοῦ διαλόγου

1. Διαδικασία ἀνοικτοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι ἡ διαδικασία εἰς τὸ πλῆσιον τῆς ὁποίας κάθε ενδιαφερόμενος οικονομικὸς φορεὺς δύναται νά ὑποβάλῃ προσφοράν.

2. Διαδικασία κλειστοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι ἡ διαδικασία εἰς τὸ πλῆσιον τῆς ὁποίας κάθε οικονομικὸς φορεὺς δύναται νά ζητήσῃ νά συμμετάσχῃ ἐκδηλώσεων ενδιαφέροντος, ἀλλὰ μόνον οἱ ὑποψήφιοι πού θά κληθοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος θά δικαιούνται νά ὑποβάλῃουν προσφοράν.

3. Διαδικασία μὲ διαπραγματεύσεις εἶναι ἡ διαδικασία εἰς τὸ πλῆσιον τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαβουλεύεται μὲ ἓνα ἢ περισσότερους οικονομικοὺς φο-

ρεῖς τῆς ἐπιλογῆς Της καί διαπραγματεύεται τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως μὲ ἓνα ἢ περισσότερους ἀπὸ αὐτοὺς.

4. Ἀνταγωνιστικὸς διάλογος εἶναι ἡ διαδικασία, ἡ ὁποία εἶναι δυνατόν νά ἀκολουθηθῇ διὰ πολυπλόκους συμβάσεις. Εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀνταγωνιστικοῦ διαλόγου δύναται νά προσφύγῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰδικῶς εἰς περίπτωσιν ἰδιαίτερος πολυπλόκων συμβάσεων κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Π.Δ. 60/2007 (κατ' ἀντιστοιχίαν τοῦ ἄρθρου 29 τῆς Ὁδηγίας 2004/18/ΕΚ), ἐφ' ὅσον μὲ ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. κριθῆ ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἀνοικτῆς ἢ τῆς κλειστῆς διαδικασίας δέν ἐπιτρέπει τὴν ἀνάθεσιν τῆς συμβάσεως. Κατ' αὐτὴν δημοσιεύεται Προκήρυξις διὰ τῆς ὁποίας γνωστοποιοῦνται αἱ ἀνάγκαι καί αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἀναθετοῦσας Ἀρχῆς. Ὅσοι κρίνουν ὅτι δύναται νά ἀνταποκριθοῦν ἐκδηλώσων ἐνδιαφέρον. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιλέγει ὄσους ἐκ τούτων πληροῦν τὰ προβλεπόμενα ἐκάστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν κριτήρια ποιοτικῆς ἐπιλογῆς. Ἐν συνέχειᾳ διεξάγει μὲ αὐτοὺς διάλογον, προκειμένου νά εὐρεθοῦν μία ἢ περισσότεραι λύσεις πού θά ἠδύνατο νά ἰκανοποιήσουν τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν λύσεων κηρύσσεται ἡ ἡῆξις τοῦ διαλόγου καί καλοῦνται οἱ ἐπιλεγέντες ὑποψήφιοι νά ὑποβάλῃουν προσφοράν βάσει αὐτῶν.

5. Εἰς τὴν διαδικασίαν μὲ προεπιλογὴν ἀναδόχου, κατ' ἀρχὴν δημοσιεύεται Διακήρυξις πρὸς ἐκδήλωσιν ενδιαφέροντος. Εἰς τὴν Διακήρυξιν θά ἀναφέρονται ἡ πιθανολογούμενη ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποίαν ὄσοι προεπιλεγοῦν θά κληθοῦν νά ὑποβάλῃουν προσφοράν, ὡς ἐπίσης καί ἡ ἐγγύησις πού πρέπη νά καταθέσουν προκειμένου νά συμμετάσχουν εἰς τὸ στάδιον ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν. Ἀκολουθεῖ ἐπιλογὴ τῶν συμμετασχόντων βάσει τῶν κριτηρίων πού ἀναφέρονται εἰς τὴν Διακήρυξιν. Ἐν συνέχειᾳ, οἱ προεπιλεγέντες προσκαλοῦνται νά συμμετάσχουν εἰς τὸν κυρίως διαγωνισμόν καί νά καταθέσουν προσφοράν. Διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῆς διαδικασίας αὐτῆς προαπαιτεῖται ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. Ἡ ἐν λόγῳ διαδικασία γίνεται κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. 3669/2008.

ἄρθρον 8

Διαδικασία Προχείρου διαγωνισμοῦ

1. Πρόχειρος διαγωνισμὸς εἶναι ἡ διαδικασία, εἰς τὸ πλῆσιον τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἀπὸ ἄτυπον ἔρευναν ἀγορᾶς ἢ μετὰ ἀπὸ δημοσίευσιν προσκλήσεως ενδιαφέροντος, ἀναθετὴ εἰς ἐκεῖνα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ πού θά ἐπιλέξῃ τὴν ἐκτέλεσιν ὠρισμένης συμβάσεως.

2. Ἡ διαδικασία τοῦ προχείρου διαγωνισμοῦ διενεργεῖται ὡς ἑξῆς:

α΄. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἴτε διενεργεῖ ἄτυπον ἔρευναν ἀγορᾶς καί ἀπευθύνεται εἰς τρεῖς (3) κατ' ἐλάχισ-

στον ύποψηφίους της επιλογής Της πού δραστηριοποιούνται εις τομείς συναφείς με τό δημοπρατούμενον αντικείμενον, από τους οποίους ζητείται ή υποβολή προσφοράς, είτε προβαίνει εις δημοσίευσιν προσκλήσεως ενδιαφέροντος καί συλλήγει προσφοράς από ενδιαφερόμενους.

β'. Έν συνέχεια ή Έκκλησία της Ελλάδος δικαιούται νά συνάψη σύμβασιν μέ οιονδήποτε από τους ως άνω προσφέροντας, είτε βάσει της προσφοράς του, είτε μετά από περαιτέρω διαπραγμάτευσιν ή κατά τους όρους της προσκλήσεως ενδιαφέροντος μέ ένα ή περισσοτέρους από τους προσφέροντας.

3. Κατ' εξαίρεσιν των άνωτέρω, εις περίπτωσην πού ή δαπάνη έργου ή μελέτης ή παροχής συναφών υπηρεσιών είναι ίση ή κατωτέρα των είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000,00 €), ή Έκκλησία της Ελλάδος δύναται νά αναθέση άπ' ευθείας ταύτα εις δραστηριοποιούμενον εις τομείς συναφείς μέ τό αντικείμενον, χωρίς τήν τήρησιν των διαδικασιών της παρ. 2.

Άρθρον 9

Διαδικασία διαπραγματεύσεων (άπ' ευθείας ανάθεσις)

1. Η άπ' ευθείας ανάθεσις ή ό διαγωνισμός μεταξύ περιορισμένου αριθμού προσκαλούμενων φυσικών ή νομικών προσώπων του άρθρ. 5 του παρόντος Κανονισμού, ως τρόπος επιλογής αναδόχου διά τήν κατασκευήν έργου ή τήν έκπόνησιν μελέτης ή τήν παροχήν συναφών υπηρεσιών, επιτρέπεται:

α'. είτε όταν ό προϋπολογισμός του έργου ή της μελέτης ή της παροχής συναφών υπηρεσιών υπολείπεται των εκατόν χιλιάδων ευρώ (100.000,00 €).

β'. είτε κατόπιν δημοσιεύσεως σχετικής Προκηρύξεως, ανεξαρτήτως προϋπολογισμού, εις τās κάτωθι περιπτώσεις:

- i) όταν κατά τήν διενέργειαν διαγωνισμού αί προσφοραί πού έχουν υποβληθεί είναι άκυροι ή άπαράδεκτοι καί ή επανάληψις του διαγωνισμού κρίνεται από τό Όργανον πού έχει διακηρύξει τόν διαγωνισμόν άσύμφορος. Εις τήν περίπτωσην αυτήν οι όροι της διακηρύξεως του διεξαχθέντος διαγωνισμού επιτρέπεται νά μεταβληθούν κατά τήν άπευθείας ανάθεσιν, μόνον όμως διά νά καταστούν πλέον συμφέροντες διά τήν Έκκλησίαν της Ελλάδος.
- ii) όταν, εις εξαιρετικές περιπτώσεις, πρόκειται δι' έργα ή μελέτας ή παροχήν συναφών υπηρεσιών, πού ή φύσις των ή άστάθμητοι παράγοντες δέν επιτρέπουν μίαν προκαταρκτικήν συνολικήν τιμολόγησιν.
- iii) όταν ή φύσις των έργων ή μελετών ή της παροχής συναφών υπηρεσιών δέν παρέχει τήν δυνατότητα διατυπώσεως αυτών μέ ακρίβειαν, ούτως ώστε νά συναφθῆ σύμβασις μέ επιλογήν της καλύτερας προσφοράς.

γ'. είτε όταν γίνεται διαπραγμάτευσιν, χωρίς προηγουμένην δημοσίευσιν προκηρύξεως, ανεξαρτήτως προϋπολογισμού, εις τās κατωτέρω περιπτώσεις:

- i) όταν ουδεμία έχει υποβληθῆ προσφορά ή ουδεμία κατάλληλος προσφορά εις διαγωνισμόν άνοικτόν ή κλειστόν,
- ii) όταν διά λόγους τεχνικούς, καλλιτεχνικούς ή σχετικούς μέ τήν προστασίαν άποκλειστικών δικαιωμάτων, ή έκτέλεσις του έργου ή της μελέτης ή της παροχής συναφών υπηρεσιών δύναται νά άνατεθῆ μόνον εις συγκεκριμένον πρόσωπον,
- iii) όταν ή σύμβασις άποτελῆ συνέχειαν ενός διαγωνισμού έργου ή μελέτης ή παροχής συναφών υπηρεσιών καί συμφώνως μέ τους εφαρμοζόμενους κανόνες πρέπη αυτή νά άνατεθῆ εις τόν νικητήν του διαγωνισμού ή εις ένα από τους νικητάς,
- iv) όταν έκτακτος καί φανερά κατεπείγουσα ανάγκη, αιτιολογούμενη από τήν άρμόδιαν Υπηρεσίαν της Ε.Κ.Υ.Ο., καθιστά άδύνατον τήν τήρησιν των διατάξεων πού άφορούν εις τήν διενέργειαν διαγωνισμού.
- v) όταν ύφίσταται ανάγκη συμπληρωματικών συμβάσεων έργων ή μελετών πού δέν περιλαμβάνονται μέν εις τήν άρχικήν σύμβασιν, άλλῃ είναι αναγκαία λόγω άπροβλήπτων περιστάσεων πού θά προκύψουν κατά τήν έκτέλεσιν της άρχικής συμβάσεως καί:
 - είτε δέν δύναται νά διαχωρισθούν από τήν κυρίαν σύμβασιν,
 - είτε δύναται μέν νά διαχωρισθούν, είναι όμως άπολύτως αναγκαία διά τήν τελειοποίησιν της.
 Αί συμπληρωματικά αυτά έργασια ή μελέται δέν δύναται νά υπερβαίνουν τό πεντήκοντα επί τοίς εκατόν (50%) της αξίας της κυρίας συμβάσεως,
- vi) όταν παρίσταται ανάγκη έκτελέσεως νέων εργασιών ή μελετών πού συνιστούν επανάληψιν παρομοίων εργασιών ή μελετών πού είχαν άνατεθῆ μέ διαγωνισμόν εις τόν άρχικόν ανάδοχον καί άποτελούν συνέχειαν ή συμπλήρωσιν της άρχικής συμβάσεως, υπό τόν όρον ότι δέν έχει παρέλθει τριετία από αυτήν καί εξασφαλίζονται οι ίδιοι όροι καί προϋποθέσεις, πλὴν μόνον των οικονομικών όρων οι οποίοι δύναται νά τύχουν τιμητικής άναπροσαρμογής,
- vii) όταν πρόκειται δι' υπόθεσιν πού άφορᾶ εις άπόρρητα της Έκκλησίας, του χαρακτηρισμού ως άπορρήτου διδομένου δι' Αποφάσεως της Διάρκους Ίεράς Συνόδου.
- viii) όταν προκύψουν ειδικά περιπτώσεις, όπως θεομηνία, σεισμός, σοβαρός επικείμενος κίνδυνος, μοναδικότης του κατασκευαστοῦ, συνέχισις εργασιών κατόπιν έκπτώσεως του αναδόχου ή διαλύσεως της συμβάσεως, έρευνητικά έργασια ή έργασια δοκιμαστικής εφαρμογής νέων τεχνολογιών ή έργα ειδικής φύσεως, έφ' όσον χαρακτηρισθούν ούτω μέ άπόφασιν του άρμοδίου Όργάνου της Έκκλησίας της Ελλάδος άνα-

λόγως του προϋπολογισμού του, της απόφασης ταύτης εκδιδόμενης κατόπιν γνώμης του οικείου Τεχνικού Συμβουλίου.

ix) όταν πρόκειται περί έργων καλλιτεχνικών, όποτε επιτρέπεται ή απ' ευθείας και άνευ διαγωνισμού ανάθεσις τούτων εις ειδικούς δεδοκιμασμένους καλλιτέχνους ή ειδικούς τεχνίτας και ειδικούς κατασκευαστάς κατόπιν γνωμοδότησεως του παρά τη Έκκλησία της Ελλάδος Κ.Ε.Σ.Ε.Α. .

x) όταν πρόκειται περί κατασκευής μικρών έργων και εργασιών επίσκευής ή συντηρήσεως, των οποίων ο προϋπολογισμός δέν υπερβαίνει τας εκατόν χιλιάδας ευρώ (100.000,00 €).

δ'. είτε όταν γίνεται διαπραγματεύσεις, χωρίς προηγουμένη δημοσίευσιν Προκηρύξεως, διά τήν ανάθεσιν συμβάσεως προμελέτης ή έτέρας συμβάσεως μελέτης, ή συμβατική άμοιβή της οποίας θά είναι έως πεντακοσίας χιλιάδας ευρώ (500.000,00 €) άνευ Φ.Π.Α. (ή τυχόν έτέρου προβλεφθησομένου φόρου), μέ σκοπόν τήν άμεισον έπισκευήν ή επέκτασιν εκκλησιαστικού κτιρίου, προκειμένου νά συναφθῆ έπ' ανταλλαγήματι σύμβασις μισθώσεως ή άλλης παραχωρήσεως της χρήσεώς του ή έτέρου έμπράγματος δικαιώματος έπ' αυτού εις τό Έλληνικόν Δημόσιον, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. και έν γενεί νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέως. Εις τήν περίπτωσιν αυτήν ή Ε.Κ.Υ.Ο. θά προεκτιμήσῃ τό κόστος της προμελέτης ή της έτέρας μελέτης, τουτο δέ θά είναι τό άνωτατον όριον της συμβατικής άμοιβής του αναδόχου. Διά τήν ύπογραφήν της συμβάσεως προμελέτης ή έτέρας μελέτης άπαιτείται γνωμοδότησις του άρμοδίου Τεχνικού Συμβουλίου της Έκκλησίας της Ελλάδος τόσον ως προς τήν συνδρομήν των προϋποθέσεων έφαρμογής του παρόντος έδαφίου, όσον και προς τήν όρθότητα του ύψους της προεκτιμηθείσης άμοιβής.

Άρθρον 10

Συμφωνία πλαιοσία

1. Εις τας περιπτώσεις κατά τας οποίας πρέπει νά εκτελεσθούν όμοειδή έργα ή μελέται, διά τά όποια δέν δύναται νά προσδιορισθῆ εκ των προτέρων ο άκριβής αριθμός των και ο χρόνος παραγγελίας και παραδόσεως των, είναι δυνατή ή σύναψις συμφωνίας - πλαιοσίου.

Μέ τήν συμφωνίαν - πλαιοσίον καθορίζεται ο συνολικός προϋπολογισμός των επί μέρους συμβάσεων αι όποια δύναται νά άνατεθούν εις τον άνάδοχον, ή χρονική των διάρκεια, ή διαδικασία άναθέσεως των επιμέρους συμβάσεων, οι γενικοί όροι εκτελέσεως τούτων, αι τιμαί μονάδος έν συναρτήσει μέ κλίμακα ποσοτήτων και ο χρόνος άνταποκρίσεως του αναδόχου εις κάθε πρόσκλησιν δι' άνάληψιν εκτελέσεως συγκεκριμένων προβλεπόμενων από τήν συμφωνίαν - πλαιοσίον εργασιών.

2. Διά τήν επιλογήν της διαδικασίας συνάψεως συμφωνίας - πλαιοσίου λαμβάνεται ύπ' όψιν ο συνολικός

προϋπολογισμός αυτής. Η διάρκεια εκάστης συμφωνίας - πλαιοσίου δέν δύναται νά υπερβαινή χρονικώς τά τρία (3) έτη.

3. Η συμφωνία - πλαιοσίον επιτρέπεται νά συναφθῆ μέ ένα έως τρεις αναδόχους, αναλόγως της πολυπλοκότητος του αντικειμένου, του μεγέθους του προϋπολογισμού και της ανάγκης εξασφαλίσεως μεγαλύτερου ανταγωνισμού κατά τήν διάρκειαν της συμφωνίας, διά της ύποβολής προσφορών από περισσοτέρους αναδόχους της συμφωνίας - πλαιοσίου.

4. Κατά τήν διάρκειαν της συμφωνίας - πλαιοσίου ο άνάδοχος, αναλόγως των άπαιτήσεων της Έκκλησίας της Ελλάδος, θά καληται νά ύποβάλῃ οικονομικήν προσφοράν διά τήν ύλοποίησιν συγκεκριμένων έργων, έντασσομένων εις τήν συμφωνίαν - πλαιοσίον. Έάν ύπάρχουν περισσοτέροι άνάδοχοι, θά καλοΰνται νά ύποβάλουν ανταγωνιστικήν προσφοράν διά τήν επιλογήν της συμφεροτέρας. Οι ειδικότεροι όροι της εκπονήσεως του έργου ή της μελέτης θά προβλεπωνται εις τήν συμφωνίαν πλαιοσίον. Τό ειδικόν αντικείμενον του έργου ή της μελέτης, ή άμοιβή και ο χρόνος ύλοποιήσεως θά προβλεπωνται εις τήν επί μέρους σύμβασιν.

5. Εις περιπτώσεις όπου τό αντικείμενον της συμβάσεως έργου ή μελέτης είναι έπαναλαμβανόμενον ή έπαρκώς προσδιορισμένον εκ των προτέρων, είναι δυνατόν νά προβλεφθῆ εις τήν συμφωνίαν - πλαιοσίον ότι θά εκδίδεται καθ' εκάστην φοράν μονομερώς από τήν Άναθέτουσαν Άρχήν επί μέρους ανάθεσις μέ προσδιορισμένον οικονομικόν αντικείμενον, χωρίς νά άπαιτείται ύποβολή προσφορās από τον άνάδοχον και ένδεχομένως χωρίς νά άπαιτείται ύπογραφή ειδικότερας συμβάσεως, ύπό τήν προϋπόθεσιν ότι οι όροι εκτελέσεως και ή άμοιβή θά είναι επαρκώς προσδιορισμένοι εις τήν συμφωνίαν πλαιοσίον.

6. Η Προκήρυξις διά τήν σύναψιν συμφωνίας πλαιοσίου θά περιλαμβάνῃ επιπλέον και τά εξής:

- συνολικόν προϋπολογισμόν της συμφωνίας πλαιοσίου,
- περιγραφήν του συνολικού αντικειμένου των έργων και, έφ' όσον είναι δυνατόν, τό αντικείμενον των επί μέρους εργασιών,
- συνολικήν χρονικήν διάρκειαν της συμφωνίας - πλαιοσίου,
- διαδικασίαν άναθέσεως των επιμέρους εργασιών,
- μέγιστον αριθμόν αναδόχων, οι όποιοι θά επιλεγούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Άρθρον 11

Συστήματα ύποβολής προσφορών διά τήν εκτέλεσιν έργων

1. Τά συστήματα ύποβολής προσφορών διά τήν εκτέλεσιν έργων είναι τά κατωτέρω:

α'. Προσφορά ενιαίου ποσοστού έκπτώσεως επί συμπληρωμένου Τιμολογίου, προπτοιμασμένου υπό της Δ/νσεως Τεχνικών Ύπηρεσιών της Ε.Κ.Υ.Ο.

β'. Προσφορά επιμέρους ποσοστών έκπτώσεως καθ' ομάδας τιμών επί συμπληρωμένου Τιμολογίου ομαδοποιημένων τιμών, προπτοιμασμένου υπό της Δ/νσεως Τεχνικών Ύπηρεσιών της Ε.Κ.Υ.Ο. Εισ την περίπτωση αυτήν θά γίνεται έλεγχος της ομαλότητας των επί μέρους ποσοστών έκπτώσεως.

γ'. Συμπλήρωσις άνοικτού Τιμολογίου κατ' έλευθέραν εκτίμησιν του ενδιαφερομένου. Εισ την περίπτωση αυτήν τό Τιμολόγιον είναι δυνατόν νά περιλημβάνη αναλυτικές ή περιληπτικές τιμάς ή κατ' άποκοπήν τιμήν.

δ'. Προσφορά διά μελέτην καί κατασκευήν μέ κατ' άποκοπήν εργολαβικών αντίληλαγμα είτε δι' όλοκληρον τό έργον είτε διά τμήματα αυτού. Εισ τό σύστημα αυτό άξιολογείται κατ' άρχήν ή ποιότης της τεχνικής προσφοράς (μελέτη) καί έν συνέχεια εξετάζεται ή οικονομική προσφορά.

ε'. Μειοδοσία μόνον επί ποσοστού όφέλιου διά την εκτέλεσιν άπολογιστικών έργασιών.

στ'. Προσφορά διά την άξιοποίησιν άκινήτων μέ τό σύστημα της άντιπαροχής ποσοστών έξ άδιαιρέτου καί άντιστοιχών διηρημένων ιδιοκτησιών.

ζ'. Προσφορά πού περιλαμβάνει μερικήν ή όλικήν άυτοχρηματοδότησιν έργου μέ αντίληλαγμα την λειτουργίαν ή εκμετάλλευσιν αυτού ή άλλα τυχόν ανταλλάγματα έναντι της κατασκευής τούτου.

Τά συστήματα αυτά δύνανται νά εφαρμοσθούν καί συνδυαστικώς μεταξύ των.

2. Τό Αρμόδιον Ύργανον της Εκκλησίας της Ελλάδος –άναλόγως του προϋπολογισμού δαπάνης του έργου ή της μελέτης ή της παροχής συναφών ύπηρεσιών– καθορίζει μέ άπόφασίν του, κατά την διακριτικήν του ευχέρειαν, τά συστήματα ύποβολής προσφορών.

3. Ειδικώς διά την λήσιν προσφορών μέ επιλογήν του συστήματος μελέτης - κατασκευής του έργου άπαιτείται προηγουμένη άπόφασις της Δ.Ι.Σ. μετά άπό γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Τό έν λόγω Τεχνικόν Συμβούλιον γνωματεύει καί ως προς τό σύμφορον του προσφερομένου εργολαβικού ανταλλάγματος.

Τό σύστημα προσφοράς πού περιλαμβάνει μελέτην - κατασκευήν δύναται νά εφαρμόζεται διά πών εκκλησιαστικών έργων πού άφορά είτε εις άνέγερσιν κτιρίων, είτε εις επίσκευήν ή συντήρησιν ή ανακαίνισιν ή αναβάθμισιν τούτων, είτε εις καλλιτεχνικόν έργον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

Άρθρον 12

Διατυπώσεις δημοσιότητας

1. Διά τάς συμβάσεις έργων ή μελετών (περιλαμβανομένων καί των προμελετών) ή παροχής συναφών ύπ-

ρεσιών, αι όποιαί άνατίθενται κατά την άνοικτήν ή την κλειστήν διαδικασίαν ή την διαδικασίαν μέ διαπραγματεύσιν κατόπιν δημοσιεύσεως Προκηρύξεως, θά δημοσιεύεται ύποχρεωτικώς περίληψις της Προκηρύξεως ή της προσκλήσεως ενδιαφέροντος εις μίαν τουλάχιστον ήμερησίαν πολιτικήν έφημερίδα των Αθηνών, ή όποία θά πληροί τάς νομίμους προϋποθέσεις, ή εις μίαν ήμερησίαν οικονομικήν έφημερίδα των Αθηνών, ή όποία θά πληροί τάς προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 26 του Ν. 2190/ 1920, ως ισχύει. Η Προκήρυξις θά δημοσιεύεται επιπροσθέτως ύποχρεωτικώς εις την ιστοσελίδα της Εκκλησίας της Ελλάδος ή της Ε.Κ.Υ.Ο. εις τό διαδίκτυον.

2. Μέ άπόφασιν της Αναθετούσης Αρχής, δημοσιευμένην διά του αυτού τρόπου, είναι δυνατόν νά όρίζεται διαφορετική ήμερα ύποβολής των προσφορών.

3. Η Προκήρυξις είναι δυνατόν, κατά την έλευθέραν κρίσιν της Αναθετούσης Αρχής, νά συντάσσεται συμφώνως προς τά έγκεκριμένα άπό τον Ύπουργόν Π.Ε.Κ.Α. ύποδείγματα, μέ τάς άναγκαίας όμως προσαρμογάς.

Άρθρον 13

Προθεσμία ύποβολής προσφορών

1. Εισ περίπτωσην διεξαγωγής άνοικτού ή κλειστού διαγωνισμού ή διαδικασίας άνταγωνιστικού διαλόγου ή προθεσμία ύποβολής των προσφορών δέν επιτρέπεται νά είναι μικρότερα των είκοσιν (20) ήμερών άπό της ήμερομηνίας δημοσιεύσεως της Προκηρύξεως.

2. Εισ περίπτωσην διεξαγωγής προχείρου διαγωνισμού μέ δημοσιεύσιν Προσκλήσεως Ένδιαφέροντος ή προθεσμία ύποβολής των προσφορών δέν επιτρέπεται νά είναι μικρότερα των πέντε (5) ήμερών άπό της ήμερομηνίας δημοσιεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Άρθρον 14

Έπιτροπή διαγωνισμού - διαπραγματεύσεως

1. Διά την άνάθεσιν έργων ή μελετών ή παροχής συναφών ύπηρεσιών συνολικού προϋπολογισμού μέχρι καί πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ (500.000,00 €) συγκροτείται Έπιτροπή Διαγωνισμού ή Διαπραγματεύσεως, πού άποτελείται άπό τρία ύπηρεσιακά στελέχη της Εκκλησίας της Ελλάδος (μονίμους ύπαλληλους ή στελέχη συνδεόμενα μέ σύμβασιν εργασίας, έργου ή έντολής), τά όποια όρίζονται άπό την Δ.Ε. της Ε.Κ.Υ.Ο. τή εισήγησι του Γενικού Διευθυντού αυτής.

Ένα άπό τά μέλη της Έπιτροπής όρίζεται ως πρόεδρος. Διά την Έπιτροπήν όρίζονται καί αντίστοιχα άναπληρωματικά μέλη, πού άναπληρώνουν κατά την σειράν πού διορίζονται οιαδήποτε άπό τά τακτικά μέλη πού τυχόν λείπουν, άπουσιάζουν ή κωλύονται. Τά μέλη της Έπιτροπής είναι δυνατόν νά όρίζονται διά την διενέργειαν περισσοτέρων διαδικασιών άναθέσεως των άνωτέρω.

2. Διά τήν ανάθεση έργων ή μελετών ή παροχών συναφών υπηρεσιών προϋπολογισμού άνωτέρου τών πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ (500.000,00 €) συγκροτείται Έπιτροπή Διαγωνισμού ή Διαπραγματεύσεως, πού όρίζεται υπό τής Δ.Ι.Σ., τή εισηγήσει τής Δ.Ε. τής Ε.Κ.Υ.Ο. Αύτη άποτελείται από πέντε (5) τεχνικούς - υπηρεσιακά στελέχη του ίδιου ή έτέρων έκκλησιαστικών νομικών προσώπων (μονίμους υπαλληλούς ή στελέχη συνδόμενα μέ σύμβαση εργασίας, έργου ή έντολής), πού έχουν τήν άπαιτουμένην τεχνικήν ειδικότητα. Έάν τό έργον ή ή μελέτη ή ή παροχή συναφών υπηρεσιών πρόκειται νά χρησιμοποιηθή από φορέα άλλον από τόν φορέα κατασκευής, τό ένα από αυτά τά μέλη θά προέρχεται από τόν φορέα πού θά χρησιμοποιήσῃ τό έργον.

3. Η Έκκλησία τής Ελλάδος δύναται νά συγκροτή επί έτησίης βάσεως Έπιτροπή Διαγωνισμού ή Διαπραγματεύσεως διά τήν ανάθεση του συνόλου τών έργων ή μελετών ή παροχών συναφών υπηρεσιών ή κατά κατηγορίας. Είς τήν περίπτωση αυτήν αι διαδικασίαι δημοπρασιών ή διαπραγματεύσεων πού ήρχισαν έντός του έτους συνεχίζονται καί ολοκληρώνονται από τήν ίδιαν Έπιτροπήν καί μετά τήν λήξιν του έτους. Η ύπαρξις Έπιτροπών επί έτησίης βάσεως δέν αποκλείει τήν συγκρότησιν ειδικής Έπιτροπής Διαγωνισμού ή Διαπραγματεύσεως διά συγκεκριμένον έργον ή έργα, μελέτην ή μελέτας καί παροχήν συναφών υπηρεσιών. Αί άποφάσεις συγκροτήσεως όλων τών Έπιτροπών διαγωνισμού κοινοποιούνται είς τά διοριζόμενα μέλη καί ανακοινούνται διά τοιχοκολλησεως είς τόν Πίνακα Ανακοινώσεων του Συνδοκίου Μεγάρου, χωρίς νά απαιτείται άλλος τύπος δημοσιότητας.

4. Διά τήν συγκρότησιν καί λειτουργίαν τών άνωτέρω Έπιτροπών Διαγωνισμού - Διαπραγματεύσεων εφαρμόζονται συμπληρωματικώς αι διατάξεις τών άρθρων 13 έως 15 του ν. 2690/1999.

5. Η Αναθέτουσα Αρχή δύναται δι' άποφάσεώς της νά αναθέτη καθήκοντα Τεχνικού Συμβούλου κατ' άνάληγον εφαρμογήν τής παρ. 3 του άρθρου έβδόμου του ν. 1955/1991.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Άρθρον 15

Έλεγχος καταλληλότητας ύποψηφίων

1. Οί ενδιαφερόμενοι ύποψήφιοι άνάδοχοι δύναται νά ύποχρεωθούν νά πληρούν καί νά άποδείξουν ώρισμένες προϋποθέσεις επαγγελματικής έπαρκείας, αξιοπιστίας, τεχνικής καί χρηματοοικονομικής ικανότητας, συμφώνως πρός τά ειδικότερον όριζόμενα είς τās ίσχύουσας Κοινοτικές Όδηγίαι, τό Έθνικόν Δίκαιον προσαρμογής, τήν Προκήρυξιν καί τά λοιπά τεύχη Δημοπρατήσεως του συγκεκριμένου διαγωνισμού.

2. Είς πάσαν περίπτωση δημοπρατήσεως συμβάσεως έργων ή μελέτης ή παροχής συναφών υπηρεσιών γίνεται

δεκτή χωρίς διακρίσεις καί μέ τούς ίδιους όρους πού εφαρμόζονται διά τούς Έλληνας ύποψηφίους ή συμμετοχή όλων τών ενδιαφερομένων οικονομικών φορέων τών κρατών μελών τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως, του Ένιαίου Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, ως καί Χωρών πού έχουν ύπογράψει συμφωνίας συνδέσεως ή άλλας διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίας μέ τήν Ε.Ε., υπό τήν προϋπόθεσιν άφ' ενός μέν ότι ή δημοπρατούμενη σύμβασις έμπίπτει είς τό πεδίο εφαρμογής αναλόγων συμφωνιών καί άφ' έτέρου ότι οι ύποψήφιοι πληρούν τά κριτήρια ποιοτικής έπιλογής πού τίθενται κατά περίπτωση από τήν Έκκλησίαν τής Ελλάδος.

3. Αί συμβάσεις άνατίθενται βάσει τών κριτηρίων του παρόντος Κανονισμού καί άφου προηγουμένως έλεχθή ότι πληρούνται τά κριτήρια ποιοτικής έπιλογής (προσωπική κατάσταση, χρηματοοικονομική έπαρκεια, τεχνική ικανότης κ.ά.), τά όποία θά τεθούν είς τήν Προκήρυξιν ή τήν Πρόσκλησιν ύποβολής προσφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΝΑΔΟΧΟΥ

Άρθρον 16

Κριτήρια έπιλογής άναδόχου

1. Ο άνάδοχος δι' εκτέλεσιν έργου επιλέγεται κατά περίπτωση:

α' είτε βάσει τής πλέον συμφερούσης από τεχνο-οικονομικής άπόψεως προσφοράς

β' είτε αποκλειστικώς βάσει τής χαμηλοτέρας τιμής.

2. Ο άνάδοχος δι' εκπόνησιν μελέτης ή παροχήν υπηρεσιών επιλέγεται βάσει τής πλέον συμφερούσης από τεχνο-οικονομικής άπόψεως προσφοράς.

3. Ο τρόπος έπιλογής θά αναφέρεται είς τήν Προκήρυξιν.

4. Διά τήν έπιλογήν τής πλέον συμφερούσης κατά τήν ως άνω παράγραφον 1α'- προσφοράς θά σταθμίζονται κριτήρια πού συνδέονται μέ τό άντικείμενον τής συγκεκριμένης συμβάσεως (κριτήρια αξιολογήσεως) καί άφορούν είς τήν τεχνικήν προσφοράν τών διαγωνιζόμενων. Τά κριτήρια αξιολογήσεως τών προσφορών θά αναφέρονται είς τήν Προκήρυξιν όμοϋ μετά τής βαρύτητος, τήν όποίαν θά έχουν κατά τήν αξιολογήσιν των. Ταϋτα δύναται νά είναι ιδίως ή τιμή, ή προθεσμία εκτέλεσεως, ή ποιότης, ή άποδοτικότης, τά τεχνικά πλεονεκτήματα, τά αισθητικά καί λειτουργικά χαρακτηριστικά, ή τεχνική αξία, ή εμπειρία είς έκκλησιαστικά έργα κ.λπ.

5. Είς περίπτωσησιν, καθ' ήν ή Έκκλησία τής Ελλάδος διά τών άρμοδίων Όργάνων Της θεωρήσει ότι ή προσφορά ενός διαγωνιζόμενου είναι ύπερβολικά χαμηλή έν σχέσει μέ τό άντικείμενον τής δημοπρατούμενης συμβάσεως δύναται νά καλέση, πριν νά άπορρίψη τήν προσφοράν, τόν διαγωνιζόμενον, προκειμένου οϋτος νά αιτιολογήσῃ έγγράφως τά επιμέρους στοιχεία τής προσφοράς του.

Άρθρον 17

Ένστάσεις κατά της διαδικασίας
διενεργουμένων διαγωνισμών

1. Δι' έκαστην πράξιν ἢ παράλειψιν Ὀργάνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς διενεργούμενον διαγωνισμόν εἶναι δυνατόν νά ἀσκηθῆ ἔνστασις μόνον ἀπὸ τὰ φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ παρόντος πού συμμετέχουν εἰς τὸν διαγωνισμόν ἢ ἀπεκλήσθησαν ἀπὸ αὐτὸν εἰς οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας του.

Ἐνστάσεις δύνανται νά υποβληθοῦν μόνον διὰ τὰ στάδια προεπιλογῆς, καταθέσεως προσφορῶν καὶ ἀξιολογήσεως καὶ διὰ λόγους πού ἀνακλύπτουν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον στάδιον.

Αἱ ἐνστάσεις ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Προϊσταμένην Ἀρχὴν, υποβάλλονται εἰς τὴν ἔδραν Της καὶ παραλαμβάνονται ἀπὸ Ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν. Ἐπ' αὐτῶν ἀποφαίνεται ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ μετὰ ἀπὸ εἰσήγησιν τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν συγκροτεῖ πρὸς τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ τὸ ἀρμόδιον Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἐνστάσις κατὰ τῆς Προκηρύξεως ἀσκεῖται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς. Ἐνστάσις κατὰ τῆς ἀναλυτικῆς Προκηρύξεως καὶ τῶν Τευχῶν δημοπρατήσεως ἐν γένει ἀσκεῖται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας παραλαβῆς των. Ἐνστάσις κατὰ τῆς διαδικασίας καὶ τῶν πράξεων διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ ἀσκεῖται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἢ κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἢ τῆς τελείσεως διαδικαστικῆς ἐνεργείας. Ἐνστάσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως κατακυρώσεως ἢ τῆς ἀναθέσεως τῆς δημοπρατουμένης συμβάσεως ἀσκεῖται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ.

3. Εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐν ἀρθρῳ 6 παρ. 3 διαγωνισμοὺς (πρόχειρον ἢ διαπραγματεύσεων), τὸ σύνολον τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν διὰ τὴν ἀσκήσιν ἐνστάσεως ὀρίζεται εἰς δύο (2) ἐργασίμους ἡμέρας.

4. Ἐνστάσεις στρεφόμεναι κατὰ τῆς συμμετοχῆς, τῆς ἀξιολογήσεως προσφορᾶς ὑποψηφίου ἢ τῆς κατακύρωσεως τοῦ ἔργου εἰς αὐτὸν, κοινοποιοῦνται μὲ Δικαστικὸν Ἐπιμελητὴν, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, ἐντὸς δύο (2) ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως των ἀπὸ τὸν ἐνιστάμενον καὶ πρὸς αὐτὸν κατὰ τοῦ ὁποίου στρέφονται. Ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐνστάσεως κοινοποιεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ταύτης, ἀπὸ τὸν ἐνιστάμενον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

5. Διὰ τὴν ἀσκήσιν πάσης ἐνστάσεως καταβάλλεται τέλος ὑπὲρ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἴσον πρὸς ποσοστὸν 1% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὑπὸ ἀνάθεσιν συμβάσεως ἔργου ἢ μελέτης ἢ παροχῆς συνα-

φῶν ὑπηρεσιῶν, τὸ ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν θά ὑπερβαίῃ τὰς δεκαπέντε χιλιάδας εὐρώ (15.000,00 €) καὶ δέν θά εἶναι κατώτερον τῶν διακοσίων πενήτηκοντα εὐρώ (250,00 €). Ἐνεῦ τῆς καταβολῆς τούτου ἡ ἔνστασις ἀπορρίπτεται ἄνευ ἐτέρου, ὡς ἀπαραδέκτως ὑποβληθεῖσα.

6. Ἡ ἀπόφασις τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως λαμβάνεται ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη τρίτον.

Άρθρον 18

Κατακύρωσις - Σύναψις συμβάσεως

1. Κάθε διαδικασία ἀναθέσεως συμβάσεως ἔργου ἢ μελέτης ἢ παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατακυροῦται μὲ ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου Ὀργάνου Της μετὰ τὴν ἐξέτασιν τυχόν ἐνστάσεων.

2. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύναται, κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν Της καὶ ἀζημίως δι' Αὐτήν, νά ματαιώσῃ οἰονδήποτε διαγωνισμόν εἰς κάθε στάδιον τῆς διαδικασίας, διὰ τοὺς ἀκολουθούτους ἐνδεικτικῶς λόγους:

α'. διὰ παράτυπον διεξαγωγὴν, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὴν παρατυπίαν ἐπηρεάζεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας,

β'. ἐάν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας κρίνεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν μὴ ἱκανοποιητικόν,

γ'. ἐάν ὁ ἀνταγωνισμὸς ὑπῆρξεν ἀνεπαρκῆς ἢ ἐάν ὑπάρχουν σοβαραὶ ἐνδείξεις ὅτι ἐγένετο συνεννόησις τῶν διαγωνιζομένων πρὸς ἀποφυγὴν πραγματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ,

δ'. ἐάν ὑπῆρξε μεταβολὴ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀναθετούσης Ἀρχῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπὸ ἀνάθεσιν σύμβασιν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύναται νά χωρήσῃ εἰς νέαν διαδικασίαν ἀναθέσεως μὲ τοὺς ἰδίους ἢ τροποποιημένους ὅρους ἢ εἰς ἀνάθεσιν καθ' οἰονδήποτε ἄλλο προβλεπόμενον διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τρόπον.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων Ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναφορικῶς μὲ διενεργούμενον διαγωνισμόν προϋπολογισμοῦ ἄνω τῶν εἴκοσιν χιλιάδων εὐρώ (20.000,00 €) δημοσιεύονται δι' ἀναρτήσεως των εἰς τὴν ἔδραν Της καὶ κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς συμμετέχοντας καὶ εἰς τὸν ἀνάδοχον μὲ ἐπιστολήν, τηλεομοιοτυπίαν ἢ ἄλλο πρόσφορον μέσον.

4. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καταρτίζει ἔγγραφον σύμβασιν μὲ τὸν ἀνάδοχον, συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τῆς Προκηρύξεως καὶ τὴν προσφορὰν τούτου. Τὰ Τεύχη Δημοπρατήσεως καὶ ἅπαντα τὰ τυχόν συνοδευτικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα περιγράφονται εἰς τὴν Προκήρυξιν, ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς οἰκείας συμβάσεως. Ἡ σύμβασις δέν εἶναι δυνατόν νά περιληφθῆ ὅρους ἀντιθέτους ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῶν Τευχῶν Δημοπρατήσεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

5. Εἰς τὴν σύμβασιν περιλαμβάνονται τουλάχιστον τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα: τὰ πρόσωπα τῶν συμβαλλομένων

καί οι εκπρόσωποι των, τό αντικείμενον καί τά τεχνικά χαρακτηριστικά του έργου ή της μελέτης (περιγραφή του συμβατικού αντικειμένου) ή της παροχής συναφών υπηρεσιών, τό χρονοδιάγραμμα εκτελέσεως, αι τυχόν επιμέρους φάσεις ή τά τμήματα του έργου ή της μελέτης ή της παροχής συναφών υπηρεσιών, ή άμοιβή καί ο τρόπος καταβολής της, ο τόπος καί αι διαδικασίαι παραδόσεως καί παραλαβής, ή προθεσμία ή ή διάρκεια ύλοποίησεως του συνόλου του έργου ή της μελέτης ή της παροχής συναφών υπηρεσιών ως καί των επιμέρους φάσεων των, αι έγγραφοι ρήτραι διά τήν τυχόν ύπαίτιαν υπέρβασι των προθεσμιών εκτελέσεως, αι λοιπαί ύποχρεώσεις των συμβαλλομένων, ο τρόπος παρακολούθησεως της εκτελέσεως, τό εφαρμοστέον δίκαιον, ή μεθοδολογία τυχόν τροποποίησεως ή λύσεως της συμβάσεως καί επιλύσεως τυχόν διαφορών.

6. Η απόφασις των άρμοδίων Όργάνων της Έκκλησίας της Ελλάδος διά τήν ανάθεσιν έργου ή μελέτης ή συναφών υπηρεσιών άνω των είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000,00 €) κοινοποιείται έγγραφως εις τόν ανάδοχον. Μέ τήν κοινοποίησιν ο ανάδοχος καλείται νά προσέλθη διά τήν ύπογραφήν συμβάσεως εις καθωρισμένην ήμεραν. Η σύμβασις θεωρείται ότι έχει συναφθή από της κοινοποίησεως της αποφάσεως.

Άρθρον 19 Έργολαβικόν όφελος

1. Τό έργολαβικόν όφελος διά πάν εκκλησιαστικών έργων (Γενικά Έξοδα + Όφελος Έργολάβου) όρίζεται εις είκοσι ένα επί τοις εκατόν (21%).

2. Ειδικώς τό ποσοστόν διά γενικά έξοδα καί όφελος του ανάδοχου δι' άπολογιστικές εργασίας όρίζεται εις δέκα πέντε επί τοις εκατόν (15%) καί εφαρμόζεται εις τό σύνολον των δαπανών που πραγματοποιούνται διά λογαριασμόν του εργοδότη, όπως διά προμήθειαν ύλικών, μισθώματα μηχανημάτων, αγοράν καυσίμων καί λιπαντικών, άξίαν μισθών καί ήμερομισθίων, λοιπάς αποζημιώσεις καί άσφαλιστικές εισφοράς των εργαζομένων καί διά κάθε είδους κρατήσεις. Τό έν λόγω όφελος ύπόκειται εις τό ποσοστόν της προσφερθείσης ύπό του ανάδοχου κατά τόν διαγωνισμόν έκπτώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄ ΣΤΑΔΙΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Άρθρον 20 Επιβλεψις - Διεύθυνσις έργου ή μελέτης

1. Μέ απόφασιν της Δ.Ι.Σ., τη προτάσει της Δ.Ε. της Ε.Κ.Υ.Ο., είναι δυνατόν:

α΄. Εις τήν ομάδα επιβλήσεως συμβάσεως έργου νά μετέχη καί ο μελετητής του έργου.

β΄. Όταν πρόκειται νά εκτελεσθούν έργα προβλεπομένου συνολικού κόστους μεγαλύτερου των δέκα εκατομμυρίων ευρώ (10.000.000,00 €), είτε κατά τό σύστημα της άντιπαροχής, είτε κατά τό σύστημα παροχής άλλων άνταλλαγμάτων, είτε καθ' οιονδήποτε άλλο σύστημα, νά άνατεθούν καθήκοντα συμβούλου οιασδήποτε ειδικότητας (τεχνικού, οικονομικού συμβούλου, συμβούλου όργανώσεως κ.λπ.) εις ήμεδαπά ή άλλοδαπά, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, προκειμένου ούτοι νά παράσχουν ύπηρεσίας που άπαιτούνται διά τήν ύλοποίησιν καί εκτέλεσιν των έργων αυτών. Η άνάθεσις γίνεται διά συμβάσεως. Ό τρόπος άναθέσεως, αι παρεχόμεναι από τόν σύμβουλον ύπηρεσίαι, οι όροι της συμβάσεως καί ή άμοιβή καθορίζονται μέ απόφασιν της Δ.Ι.Σ., χωρίς δέσμευσιν από οιαδήποτε γενικήν ή ειδικήν διάταξιν.

γ΄. Διά τήν εκτέλεσιν (μελέτην - κατασκευήν) έργου ή μέρους αυτού καί ειδικότερον διά τόν σχεδιασμόν, μελέτην, έλεγχον μελέτης, διοίκησιν καί επιβλεψιν του έργου νά άνατεθούν καθήκοντα συμβούλου οιασδήποτε ειδικότητας (τεχνικού, οικονομικού συμβούλου, συμβούλου όργανώσεως), εις ήμεδαπά ή άλλοδαπά, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, προκειμένου νά παράσχουν ύπηρεσίας, που άπαιτούνται διά τήν ύλοποίησιν καί εκτέλεσιν των έργων αυτών. Η άνάθεσις γίνεται μέ σύμβασιν, κατόπιν γνώμης του Τεχνικού Συμβουλίου της Ε.Κ.Υ.Ο., εις τήν όποιαν προσδιορίζονται οι όροι καί αι προϋποθέσεις άναθέσεως, αι παρεχόμεναι από τόν σύμβουλον ύπηρεσίαι καί ή σχετική άμοιβή, κατά παρέκκλισιν από κάθε γενικήν ή ειδικήν διάταξιν καί από τας διατάξεις περί άμοιβών μηχανικών. Αι σχετικαί δαπάναι βαρύνουν τας πιστώσεις του έργου.

2. Η διεύθυνσις των έργων από τήν πλευράν του ανάδοχου εις τούς τόπους κατασκευής των γίνεται από τεχνικούς που έχουν τά κατάλληλα προσόντα καί είναι άποδεκτοί από τήν Ε.Κ.Υ.Ο. Η επί τόπου των έργων παρουσία τεχνικού στελέχους ή τεχνικού υπαλλήλου της εργοληπτικής επιχειρήσεως είναι ύποχρεωτική καί άνάλλογος μέ τήν φύσιν καί τό μέγεθος του κατασκευαζομένου έργου. Προκειμένου δι' έργα προϋπολογισμού άνω των τριών εκατομμυρίων ευρώ (3.000.000,00 €), ή διεύθυνσις του έργου πρέπει νά πραγματοποιηται τουλάχιστον από τρεις (3) τεχνικούς ανάλόγων προσόντων καί πείρας, από τούς όποιους εις (1) διπλωματούχος ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος (Α.Ε.Ι.) καί εις (1) πτυχιούχος τεχνολογικού εκπαιδευτικού ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.).

Τό ελάχιστον τεχνικόν προσωπικόν της διευθύνσεως του έργου δύναται νά μεταβάλλεται ανάλόγως του προϋπολογισμού καί της φύσεως του εκτελουμένου έργου, κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Διευθυντού της Ε.Κ.Υ.Ο.. Διά τό έν λόγω προσωπικόν ο ανάδοχος ύποχρεούται νά προσκομίση εις τήν Διευθύνουσαν Ύπηρεσίαν Βεβαίωσιν του οικείου άσφαλιστικού φορέως, εις

τήν όποίαν θά αναγράφεται καί ό χρόνος ασφαλίσεως τών έργαζομένων. Ή παράβασις τών διατάξεων του άρθρου αυτού παρέχει τήν δυνατότητα εις τήν Έκκλησίαν τής Ελλάδος νά διακόψη τήν συνέχισιν τής συμβάσεως καί νά προβή εις έκπτωσιν του αναδόχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄
ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 21
Έφαρμοστέον Δίκαιον

1. Υπό τήν επιφύλαξιν όσων ρητώς όρίζονται εις τόν παρόντα Κανονισμόν, διά τήν ανάθεσιν καί εκτέλεσιν τών έργων ή μελετών ή τήν παροχήν συναφών υπηρεσιών, εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις τής εθνικής ή εύρωπαϊκής νομοθεσίας περί δημοσίων έργων ή μελετών ή παροχής συναφών υπηρεσιών μόνον όπου ρητώς ειδικώς προβλέπεται τούτο εις τήν Προκήρυξιν ή τās αποφάσεις τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

2. Εις περίπτωσιν, καθ' ήν ζήτημα δέν ρυθμίζεται ειδικώς από τόν παρόντα Κανονισμόν ή από τήν Προκήρυξιν ή τήν σύμβασιν δύνανται, κατόπιν ειδικών προς τούτο αποφάσεων τών αρμοδίων Όργάνων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, νά εφαρμόζονται αναλόγως αι συναφείς διατάξεις τής ελληνικής νομοθεσίας περί ανάθεσεως, συνάψεως καί εκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων έργων ή μελετών ή παροχής συναφών υπηρεσιών καί επικουρικώς αι διατάξεις του Άστικού Κώδικος.

3. Όπου εις τās παραπεμπομένης διατάξεις μνημονεύονται ως αρμόδια τά Όργανα τής δημοσίας διοικήσεως νοούνται ως Άρμόδια Όργανα τά διά του παρόντος προβλεπόμενα Όργανα τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

4. Διά τόν υπολογισμόν τών προθεσμιών πού αναφέρονται εις τόν παρόντα Κανονισμόν εφαρμόζονται αι διατάξεις του Άστικού Κώδικος καί του ν. 1157/1981.

Άρθρον 22
Τροποποιήσις του Κανονισμού

1. Τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις του Κανονισμού εγκρίνονται καί ισχύουν συμφώνως προς τās εκάστοτε ισχύούσας διατάξεις. Μετά από κάθε τροποποίησιν του ό Κανονισμός κωδικοποιείται εις ενιαίον κείμενον.

2. Έάν ό Κανονισμός τροποποιηθῆ, συμφώνως προς τās διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεσμεύει τούς τρίτους αυτοδικαίως από τήν ήμέραν τής δημοσιεύσεώς του εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 23
Τελικαί διατάξεις

1. Ή ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί εις τό επίσημον δελτίον ΕΚΚΛΗΣΙΑ τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

2. Συμβάσεις έργων ή μελετών, διά τά όποία έχει δημοσιευθῆ Προκήρυξις ή έχει διενεργηθῆ διαγωνισμός ή έχει υπογραφῆ σύμβασις πρό τής θέσεως εις ισχύν του παρόντος Κανονισμού διέπονται υπό τών ισχυουσών κατά τόν χρόνον τής ανάθεσεως ή τής δημοσιεύσεως τής Διακηρύξεως διατάξεων καί τούς όρους τής συμβάσεως καί τών συμβατικών τευχών.

3. Έκ τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Ό Κανονισμός αυτός νά δημοσιευθῆ εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθήνα, 20 Μαρτίου 2014

† Ό Άθηνών Ίερώλυμος, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Ό Διαυθείας Γαβριήλ

**Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
του ἐκκλησιαστικοῦ ιδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Κληρικῶν “Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων”»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ μετὰ τὸ ἀρθρο 68 τοῦ νόμου 4235/2014.

2. Τὸ ἀρθρον 68 παρ. 5α τοῦ Νόμου 4235/2014.

3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας, πρὸς τὸ χριστεπώνυμον Αὐτῆς πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1058/12.9.2012 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 224/19.2.2014 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ,

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 22/14.3.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβουλοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἀποφασίζει

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Πειραιῶς ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας κληρικῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς “Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων”», ἡ ὁργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ ὁποίου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ιδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Κληρικῶν

“Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων”»

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖο Ἀλληλοβοηθείας Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς “Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων”» (συντετμημένα: ΤΑΚ/ΙΜΠ), τὸ ὁποῖο ἐδρεύει στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ θὰ λειτουργεῖ ὡς ἀποκεν-

τρωμένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ μετὰ αὐτοτελεῖ διαχείριση.

Σκοπὸς τοῦ Ταμεῖου εἶναι ἡ ἐνίσχυση καὶ ἐξυπηρέτηση ἐκτάκτων οικονομικῶν ἀναγκῶν τῶν Κληρικῶν, καθὼς καὶ τῶν λαϊκῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν μελῶν τῶν οικογενειῶν τους.

Ἄρθρον 2

Πόροι τοῦ Ταμεῖου:

α) Μηνιαία εἰσφορά ποσοῦ δέκα (10) € ὀλῶν τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ποὺ συμμετέχουν οἰκιοθελῶς.

β) Δωρεαὶ Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

γ) Χορηγίαι Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν.

δ) Εἰδικὴ εἰσφορά ἐπὶ τῶν ἱεροπραξιῶν.

Ἄρθρον 3

1. Πρόεδρος τοῦ Ταμεῖου εἶναι ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας του διενεργεῖται ἀπὸ πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ὡς αὐτοτελεῖ ὄργανον ἔχει τὴν διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν ἐξουσίαν διενεργεῖαι νομικῶν καὶ ὑλικῶν πράξεων σὲ σχέση πρὸς τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμεῖου.

2. Ἡ διαχείρισις τοῦ Ταμεῖου θὰ πραγματοποιεῖται ἀπὸ πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν μετὰ τριετὴ θητεία ἐκλεγομένων ἀπὸ τὴν Ἱερατικὴν Σύναξιν τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου. Ἡ Ἱερατικὴ Σύναξις τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐκλέγει τέσσερα μέλη αὐτῆς, τὰ ὁποῖα διορίζει ὁ Μητροπολίτης. Οἱ ἀποφάσεις τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 4

1. Καθῆκοντα Ταμίου θὰ ἐκτελεῖ ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὰ πρεσβεῖα χειροτονίας τῶν ἐκλεγθησομένων Κληρικῶν - μελῶν καὶ καθῆκοντα Γράμματέως ὁ νεώτερος κατὰ τὰ πρεσβεῖα χειροτονίας. Τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Ταμεῖου Ἀλληλοβοηθείας ἐνώπιον ὁποιασδήποτε Ἀρχῆς ἔχει ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ διαχειρίσεως θὰ διατηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία:

α) Βιβλίον Μητρώου συνδρομητῶν

- β) Βιβλίο Ταμείου
- γ) Βιβλίο Πρωτοκόλλου και
- δ) Βιβλίο Πρακτικών

Άρθρον 5

1. Δικαίωμα ένιςχυσης θά ἔχουν οἱ κληρικοί καί οἱ ἐκκλησιαστικοί ὑπάλληλοι πού συνεισφέρουν μηνιαίως τό ὡς ἄνω ποσό. Προτεραιότητα θά δίδεται στά θέματα ὑγείας καί στά μέλη πού δέν ἐνισχύθηκαν στό παρελθόν ἀπό τό Ταμεῖο. Ὁ κάθε ἐνδιαφερόμενος θά κάνει αἴτηση στήν Ἐπιτροπή καί ἡ αἴτηση θά πρωτοκολλῆται.

2. Θά ὑπάρχει ἡ δυνατότητα χορήγησης δωρεάν ἐφ' ἅπαξ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως σέ ὄλως ἔκτακτες περιπτώσεις, κατά τήν κρίση τῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰδικότερα στίς παρακάτω περιπτώσεις ὀρίζεται νά χορηγοῦνται δωρεάν ἐφ' ἅπαξ χρηματικά ποσά:

- α. σέ περίπτωση γέννησης τέκνου Κληρικοῦ καί ἰδιαίτερος 3ου, 4ου κ.ο.κ.
- β. σέ περιπτώσεις πολυτέκνων ἱερατικῶν οἰκογενειῶν πού σπουδάζουν τέκνα σέ Α.Ε.Ι. ἢ Τ.Ε.Ι.
- γ. σέ περίπτωση χρείας κληρικοῦ ἢ πρεσβυτέρας.

Άρθρον 6

Ἐάν κάποιος κληρικός, πού δέν θέλησε ἀπό τήν ἀρχή νά συμμετάσχει στό Ταμεῖο Ἀλληλοβοηθείας, ἀποφασίσει νά συμμετάσχει ἀργότερα μέ σκοπό νά λῆβει ἐνίσχυση, τότε πρέπει νά καταβάλλει ὄλως τίς συνδρομές ἀπό τότε πού ἰδρύθηκε τό Ταμεῖο ἢ ἀπό τήν ἡμέρα τοῦ διορισμοῦ του (ἂν ἔχει χειροτονηθεῖ ἀργότερα) ἢ ἀπό τήν ἡμέρα τῆς μεταθέσεώς του στή Μητρόπολη Πειραιῶς (ἂν προέρχεται ἀπό ἄλλη Μητρόπολη). Ἐπίσης ὁ Κληρικός δεσμεύεται ὅτι θά παραμείνει συνδρομητής τοῦ Ταμείου γιά πέντε ἔτη τουλάχιστον.

Άρθρον 7

Κατ' ἔτος καί κατά τήν Σύναξη τῶν κληρικών τοῦ Ἰα-νουαρίου θά δημοσιεύεται ὁ κατάλογος τῶν γενομένων οἰκονομικῶν παροχῶν καί ἐνισχύσεων.

Άρθρον 8

Τά ἄρθρα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δύνανται νά τροποποιηθοῦν μέ εἰσήγηση τῆς Συνάξεως τῶν κληρικών τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς πρὸς τόν Μητροπολίτη, ἔγκριση τῆς Δ.Ι.Σ. καί δημοσίευση στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 9

Σέ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ταμείου ἡ περιουσία του περιέρχεται αὐτοδικαίως στό Νομικό Πρόσωπο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Άρθρον 10

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Άρθρον 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τήν δημοσίευσή του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Μαρτίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

**Κανονισμός συστάσεως και λειτουργίας
του ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης»**

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 29 παρ. 2, 1 παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὸ ἄρθρον 68 παρ. 5 α τοῦ Νόμου 4235/2014.

3. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας, πρὸς τὸ χριστεπώνυμον Αὐτῆς πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 205/5.3.2014 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ταυτάρημον Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεών.

5. Τὴν ἀπὸ 13.3.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἀποφασίζει

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Νέας Σμύρνης ἐκκλησιαστικὸν ἶδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «*Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης*», ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ ὁποίου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός συστάσεως καὶ λειτουργίας
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

σύστασις, ἔδρα, σφραγίδα
καὶ σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος

Ἄρθρον 1

1. Συνιστᾶται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης».

2. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, εἶναι Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ αὐτοτελοῦς διαχειρίσις, ἔχει ἔδρα τὴν πόλιν τῆς Νέας Σμύρνης, ἐπικουρεῖ τὸ ἐν γένει φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης καὶ στεγάζεται στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2
Σκοποί

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ παροχὴ πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς βοήθειας σὲ ἀνθρώπους καὶ οἰκογένειες πού ἔχουν ἀνάγκη καὶ ἀποτελοῦν μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Ἡ ἱατροφαρμακευτικὴ περίθαλψιν ἀσθενῶν πού ἀδυνατοῦν νὰ τὴν ἐξασφαλίσουν ἀπὸ ἀσφαλιστικούς φορεῖς ἢ ἄλλους τρόπους.

3. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν.

4. Ἡ ἐπιχορήγησις τῶν φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τῶν συσσιτίων, τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων ἢ ἄλλων Ἰδρυμάτων κοινωφελούς καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος πού ἐδρεύουν στὰ ὅρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

5. Ἡ παροχὴ βοήθειας σὲ φυλακισμένους καὶ τίς οἰκογένειές τους.

6. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Νεανικοῦ ἐν γένει ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (Κατηχητικὰ Σχολεῖα, Κατασκηνώσεις, σχολικὲς δραστηριότητες κ.ἄ.).

7. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ ἔργου τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς καὶ εἰδικότερα φιλανθρωπικῶν δραστηριοτήτων Ἱεραποστολικῶν Μητροπόλεων.

8. Ἡ κάλυψιν δαπανῶν γιὰ τὴν ἔκδοσις τῆς Καινῆς Διαθήκης, διαφόρων βιβλίων, τοῦ ἡμερολογίου, ποιμαντικῶν ἐντύπων καὶ φυλλοδίων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων ἐντύπων γιὰ τὴν ποιμαντικὴ καθοδήγησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ποιμνίου.

9. Ἡ κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδηλώσεων πού διοργανώνει ἡ Ἱερά Μητρόπολις, ὅπως Ἡμερίδες, Συνέδρια, Σεμινάρια καὶ ἄλλες κατηχητικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ χαρακτῆρος συναντήσεις.

10. Η οικονομική ένιχνυση κάθε άλλης δραστηριότητας πού υπηρετεί την πνευματική καί φιλανθρωπική αποστολή τής Ἐκκλησίας καί πού δέν αναγράφεται στόν παρόντα Κανονισμό.

ἄρθρον 3

Τό Ἴδρυμα ἔχει δική του κυκλική σφραγίδα πού φέρει ἀπ' ἔξω τίς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ», ἀπό μέσα «ΓΕΝΙΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ» καί στό κέντρο σέ σύμπληγμα τά γράμματα Χ καί Ρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ἄρθρον 4

Διοίκηση καί ἐκπρόσωπηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο διοικεῖται ἀπό πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, πού ἀπαρτίζεται ἀπό: α) τόν Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης, ὡς Πρόεδρο, β) τόν Πρωτοσύγκελλο ἢ τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο, ὡς ἀντιπρόεδρο, γ) ἓνα Κληρικό τής Μητροπόλεως καί δ) δύο λαϊκοῦς (ἄνδρες ἢ γυναῖκες) πού ὀρίζονται ἀπό τόν Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης.

2. Τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μαζί μέ τοὺς ισάριθμους ἀναπληρωτές τους, διορίζονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου μέ τριετή θητεία. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νά διορίσει τό ἴδιο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιά περισσότερες ἀπό μία τριετίες.

3. Κάθε μέλος πού παραιτεῖται ἢ ἀποθνήσκει, ὅπως ἐπίσης καί κάθε μέλος πού ἀπουσιάζει ἀδικαιολόγητα ἀπό τρεῖς συνεχόμενες συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀντικαθίσταται μέ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου μέ κάποιον ἀπό τοὺς ἀναπληρωτές.

4. Μέ πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί μετά ἀπό αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου δύναται νά ἀντικατασταθεῖ μέλος του καί πρὶν ἀπό τή λήξη τής θητείας του.

5. Τό ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

ἄρθρον 5

1. Τό Διοικητικό Συμβούλιο συνέχεται τακτικά κάθε δίμηνο μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καί ἐκτάκτως ὅσες φορές κρίνει αὐτό ἀναγκαῖο ὁ Πρόεδρος ἢ ἤθελε ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τρία τουλάχιστον μέλη, τά ὁποῖα θά ἀναφέρουν καί τά θέματα γιά τά ὁποῖα ζητοῦν τή σύγκληση τοῦ Συμβουλίου.

2. Τό Διοικητικό Συμβούλιο βρῖσκεται σέ ἀπαρτία, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι περισσότεροι ἀπό τοὺς ἀπόντες.

Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερσχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

3. Τά Πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγινώσκονται στήν ἀμέσως ἐπόμενη Συν-

εδρίαση καί ὑπογράφονται ἀπό τά παριστάμενα κατὰ τήν ἀνάγνωση μέλη.

4. Τό Διοικητικό Συμβούλιο κατὰ τήν πρώτη του Συνεδρία ἐκλέγει μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 6

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τά Πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί διεκπεραιώνει τήν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Γραμματεὺς δύναται νά ἐπικουρεῖται στό ἔργο του ἀπό κάποιον ἀπό τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου, τόν ὁποῖο ὀρίζει ὁ Μητροπολίτης.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τήν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι ὑπόλογος ἀπέναντι στόν Πρόεδρο ἢ τό Διοικητικό Συμβούλιο καί τηρεῖ ὅλα τά σχετικά βιβλία τής διαχειρίσεως.

Ἡ λογιστική ἐργασία τοῦ ταμεῖου τοῦ Ἰδρύματος δύναται νά ἀνατεθεῖ καί σέ ὑπάλληλο πού υπηρετεῖ στά Γραφεῖα τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τόν ὁποῖο ὀρίζει Μητροπολίτης.

ἄρθρον 7

Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἀποφασίζει γιά κάθε ζήτημα πού ἀφορᾷ στό Ἴδρυμα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τό Γενικό καί τά Ἐνοριακά Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἐνώπιον κάθε Δικαστικῆς καί Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καί γιά λογαριασμό τοῦ Ἰδρύματος μετά ἀπό προηγούμενη ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει τήν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος καί ἐπικουρῶναι τά ἀποσπάσματα Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ἄρθρον 8

1. Τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τηρεῖ τά ἑξῆς βιβλία:

- α) Βιβλίον Πρακτικῶν
- β) Βιβλίον Ταμεῖου
- γ) Πρωτόκολλο εἰσερχόμενων καί ἐξερχόμενων ἀλληλογραφίας
- δ) Γραμμάτια Εἰσπράξεων
- ε) Ἐντάληματα Πληρωμῶν

2. Τά ἀνωτέρω βιβλία θεωροῦνται καί σφραγίζονται ὑπό τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.

ἄρθρον 9

Διαχείριση καί Πόροι

1. Ἡ διοίκηση καί διαχείριση τής περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος γίνεται ἀπό τό Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Ἡ ἐκμίσθωση ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὅπως καί ἡ ἐκποίηση τους, γίνεται σύμφωνα μέ τίς ὑφιστάμενες δια-

τάξεις «Περί έκμισθώσεως καί έκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

3. Γιά κάθε εἰσφορά σέ χρήματα ἐκδίδεται Γραμμάτιο Εἰσπράξεως πού ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμία καί γιά κάθε εἰσφορά σέ εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξη παραλαβῆς πού ὑπογράφεται ἀπό τούς ἴδιους καί ἀκολουθεῖ σχετική καταχώριση στά βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 10

1. Τό Διοικητικό Συμβούλιο δύναται νά ἐξουσιοδοτεῖ τόν Πρόεδρο γιά τήν παροχή οικονομικῆς ἐνίσχυσης σέ ἰδιώτες, φοιτητές, μαθητές, ἀρρώστους κ.λπ., ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τους.

2. Γιά κάθε παροχή ἐκδίδεται ἔνταξμα πληρωμῆς πού ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμία.

ἄρθρον 11

1. Ὁ Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζεται ἀπό τό Διοικητικό Συμβούλιο καί ἐγκρίνεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων «Περί ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καί Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

2. Χρηματικά διαθέσιμα ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων εὐρώ (5.000 €) κατατίθενται ὑποχρεωτικά ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος σέ ὑποκατάστημα ἀναγνωρισμένης Τράπεζας πού ἐδρεύει στή Νέα Σμύρνη. Γιά τήν ἀνάληψη οἰοῦδήποτε ποσοῦ ἐκδίδεται ἐπιταγή τῆς ὡς ἄνω Τράπεζας ὑπογραφομένη ἀπό τόν Πρόεδρο ἢ τόν Ταμία τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 12

Σέ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ὅλη ἡ περιουσία του περιέρχεται αὐτοδικαίως στό Νομικό Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία τήν διαθέτει γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν ἴδιων ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ἄρθρον 13

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις ὑπέρ τοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.

2. Εἰσφορές Ἱερῶν Ναῶν, Παρεκκλησίων καί Κοιμητηριακῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, οἱ ὁποῖες ἀναγράφονται ἐτησίως στούς Προϋπολογισμούς τους καί ἐγκρίνονται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

3. Κάθε προσφορά τῶν Πιστῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κληρονομίες, κληροδοσίες καί τόκοι καταθέσεων.

4. Τό προϊόν ἐκ περιφορᾶς δίσκων στούς Ἱερούς Ναούς τῆς Μητροπόλεως μέ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου.

5. Ποσοστό πενήντα τοῖς ἑκατό (50%) ἐπί τῶν προσόδων τοῦ *Ἐράνου Ἀγάπης*. Τό ἄλλο πενήντα τοῖς ἑκατό

(50%) ἀποδίδεται στά ἐπιμέρους Ἐνοριακά Φιλόπρωχα Ταμεῖα.

6. Ποσοστό πενήντα τοῖς ἑκατό (50%) ἀπό τά χρηματικά ἔσοδα κάθε Ἐνοριακοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου, ἀποδίδομενο ἀνά τρίμηνο.

7. Κάθε ἄλλο ἔσοδο πού προέρχεται ἀπό νόμιμη πηγή.

ἄρθρον 14

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του, ὅπως αὐτοί καθορίζονται στό ἄρθρο 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ἄρθρον 15

Ἐνοριακά Φιλόπρωχα Ταμεῖα

1. Γιά τήν εὐχερέστερη ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου συνιστᾶται σέ κάθε Ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰδικό Ταμεῖο μέ τήν ἐπωνυμία «Ἐνοριακό Φιλόπρωχο Ταμεῖο». Τά ἐν λόγῳ Ταμεῖα ἀποτελοῦν παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου, στεροῦνται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητας καί ἐκπροσωποῦνται ἀπό τό Γενικό Φιλόπρωχο Ταμεῖο.

2. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπρωχων Ταμείων εἶναι τριετής. Τό ἀξίωμα εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

ἄρθρον 16

1. Κάθε Ἐνοριακό Φιλόπρωχο Ταμεῖο διοικεῖται ἀπό πενταμελῆ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή ἀποτελούμενη ἀπό α) τόν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ ὡς Πρόεδρο, β) ἕναν ἐκκλησιαστικό σύμβουλο καί γ) τρεῖς ἐνοριῖτες (ἄνδρες ἢ γυναῖκες) ὡς μέλη, πού διορίζει ὁ Μητροπολίτης μετά ἀπό πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου.

2. Σέ Ἱερούς Ναούς πού ὑπηρετοῦν περισσότερο τοῦ ἑνός ἐφημέριοι τόν Πρόεδρο τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου ὀρίζει ὁ Μητροπολίτης.

ἄρθρον 17

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή κάθε Ἐνοριακοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου κατὰ τήν πρώτη Συνεδρία της καταρτίζεται σέ Σῶμα, ἐκλέγοντας μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Γραμματεῖα καί Ταμία.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τά Πρακτικά τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου καί διεξάγει τή σχετική ἀλληλογραφία.

3. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τούς πόρους τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου, τηρεῖ τά σχετικά βιβλία τῆς διαχείρισης καί εἶναι ὑπόλογος ἐναντί τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς καί τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπρωχου Ταμείου.

Άρθρον 18

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων συνέρχεται τακτικά ἀνά δίμηνο καί ἐπιλαμβάνεται τῶν ὑποθέσεων πού ἀφοροῦν σέ αὐτή καί ἐκτάκτως ὅποτε τό κρίνει ἀναγκαῖο ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τρία τουλάχιστον μέλη.

2. Ἡ Ἐπιτροπή βρίσκεται σέ ἀπαρτία ὅταν παρευρίσκονται τά τρία ἀπό τά πέντε μέλη της μεταξύ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως ὁ Πρόεδρος.

3. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται μέ σχετική πλειοψηφία τῶν παρόντων, σέ περίπτωση δέ ἰσοψηφίας κατισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Κάθε ἐγγραφο τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρο.

Άρθρον 19

Πόροι τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι:

α) Εἰδικό κονδύλιο ἀπό τό Ταμεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τό ὁποῖο ἀναγράφεται στόν Προϋπολογισμό του καί ἐγκρίνεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

β) Δωρεές, ἐπιχορηγήσεις καί κληροδοτήματα.

γ) Ποσοστό πενήντα τοῖς ἑκατό (50%) ἐπί τῶν προσόδων τοῦ «Ἐράνου Ἀγάπης».

δ) Ποσοστό πενήντα τοῖς ἑκατό (50%) ἀπό τά χρηματικά ἔσοδα τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, ἀποδιδόμενο ἀνά τρίμηνο.

ε) Τό προϊόν ἐκ περιφορᾶς δίσκου στόν οἰκεῖο Ἱερό Ναό, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται μέ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου.

στ) Κάθε ἄλλο ἔσοδο πού προέρχεται ἀπό νόμιμη πηγή.

Άρθρον 20

1. Οἱ πόροι τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται:

α) Γιά τήν περίθαλψη πτωχῶν ἐνοριτῶν μέ τήν παροχή σ' αὐτούς τακτικά ἢ ἑκτακτα βοηθήματα, εἶδη διατροφῆς καί ἐνδυσης καί ἰατροφαρμακευτική φροντίδα.

β) Γιά τήν πραγματοποίηση φιλοanthρωπικῶν ἐκδηλώσεων - ἐπισκέψεων σέ εὐαγή ἰδρύματα, φυλακές καί νοσοκομεῖα.

γ) Γιά τήν προσφορά δεμάτων ἀγάπης κατά τίς ἐορτές Χριστουγέννων καί Πάσχα.

2. Σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία σέ μία Ἑνορία δέν ὑπάρχουν μεγάλης ἀνάγκης καί προκύπτει χρηματικό περίσσευμα, δύναται νά ἀποσταλεῖ τοῦτο στό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο.

Άρθρον 21

1. Τά Ἑνοριακά Φιλόπτωχα Ταμεῖα τηροῦν τά ἑξῆς βιβλία:

α) Βιβλίο Πρακτικῶν

β) Βιβλίο Ταμείου

γ) Πρωτόκολλο εἰσερχόμενης καί ἐξερχόμενης ἀλληλογραφίας

δ) Γραμμάτια Εἰσπράξεων

ε) Ἐντάλματα Πληρωμῶν

στ) Διπλότυπες ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν

ζ) Διατακτικές χορηγήσεως εἰδῶν

2. Ὅλα τά ἀνωτέρω μνημονεύμενα βιβλία καί ἔντυπα αὐτῶν θεωροῦνται καί σφραγίζονται μέ τή σφραγίδα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 22

Τά Ἑνοριακά Φιλόπτωχα Ταμεῖα δέν διαθέτουν δική τους σφραγίδα. Ὅπου χρειάζεται, χρησιμοποιοῦν τή σφραγίδα τῶν Ἱερῶν Ἑνοριακῶν Ναῶν.

Άρθρον 23

1. Κάθε πληρωμή γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐπί τῆ βάσει Ἐνταλμάτων πού ὑπογράφονται ἀπό τόν Πρόεδρο, τόν Ταμία καί τόν λαμβάνοντα.

2. Οἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπί τῆ βάσει Γραμματίων πού ὑπογράφονται ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμία.

3. Οἱ εἰσπράξεις ἀπό τά κυτία καταμετρῶνται ἀπό τά μέλη τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς, τά ὁποῖα καί ὑπογράφουν σχετικό Πρακτικό καταμετρήσεως.

Άρθρον 24

Τά μετρητά πού βρίσκονται στό Ταμεῖο τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου δέν δύναται νά ὑπερβαίνουν τό ποσό τῶν χιλίων ευρώ (1.000 €). Τά ἐπιπλέον κατατίθενται ἐπ' ὀνόματι τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ μέ τήν ἐνδειξη «Ἑνοριακό Φιλόπτωχο Ταμεῖο» αὐτοῦ στό πησιέστερο Ὑποκατάστημα Τράπεζας καί γιά τήν ἀνάληψη οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται Τραπεζική ἐπιταγή, τήν ὁποία ὑπογράφουν ὁ Πρόεδρος καί ὁ Ταμίας τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 25

1. Ἡ ἐξακρίβωση τῆς οικονομικῆς κατάστασης κάθε ἐνδεοῦς ἐνορίτη πρέπει νά γίνεται τό ταχύτερο δυνατόν καί μέ μεγάλη προσοχή. Κατόπιν νά ἐγγράφεται αὐτός σέ εἰδικό βιβλίο τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τό ὁποῖο τηρεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο ἀπορρήτως, μέ σημειώσεις καί χρήσιμες παρατηρήσεις. Τόν βαθμό ἀπορίας καί τό ποσό μέ τό ὁποῖο πρέπει νά ἐνισχυθεῖ, ἐγκρίνει ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή μετά ἀπό πρόταση τοῦ Προέδρου.

2. Γιά τή χορήγηση βοηθημάτων ἄνω τῶν τριακοσίων ευρώ (300 €) προαπαιτεῖται ἐγκριση τοῦ Μητροπολίτου μετά ἀπό αἰτιολογημένη ἔκθεση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

~ Άρθρο 26

Κάθε Ένοριακό Φιλοπτώχο Ταμείο καταρτίζει Προϋπολογισμό και Άπολογισμό, οι οποίοι υποβάλλονται προς έγκριση στο Διοικητικό Συμβούλιο του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

~ Άρθρον 27

Γενική Συνέλευση και λογοδοσία

Μία φορά τόν χρόνο συνέρχονται σε Γενική Συνέλευση όλα τα μέλη του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου και των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων, μετά από πρόσκληση του Μητροπολίτου, κατά την οποία γίνεται έκθεση των Πεπραγμένων και προγραμματίζεται η περαιτέρω δραστηριότητα του Ίδρύματος. Έν συνεχεία συντάσσεται σχετικό Πρακτικό, τό όποιο ύπογράφεται από τόν Πρόεδρο και τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου και τούς Προέδρους των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων.

~ Άρθρον 28

Ό « Έρανος Αγάπης»

Ό « Έρανος Αγάπης» διεξάγεται κάθε χρόνο τόν μήνα Δεκέμβριο σε όλόκληρη τήν Ίερά Μητρόπολη μέ αριθμημένα κουπόνια. Οι άκριβείς ήμερομηνίες και ό,τι άλλο άπαιτείται όρίζονται μέ άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

~ Άρθρον 29

Γιά κάθε θέμα πού δέν περιλαμβάνεται στον παρόντα Κανονισμό επιλαμβάνεται και άποφασίζει τό Διοικητικό Συμβούλιο του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

~ Άρθρον 30

Ό παρών Κανονισμός καταργείται ή τροποποιείται μέ άπόφαση τής Δ.Ι.Σ., έπειτα από άπόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου, ή όποια λαμβάνεται σε συνεδρία ύπό τήν Προεδρία του Μητροπολίτου.

~ Άρθρον 31

Ή ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχίζει από τή δημοσίευσή του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και στο έπίσημο Δελτίο τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ή κατάργηση του Ίδρύματος λαμβάνει χώρα, έφ' όσον διαπιστωθεί άδυναμία έκπληρώσεως του σκοπού του.

~ Άρθρον 32

Άπό τή δημοσίευση του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ίεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης. Κάθε μελλοντική δαπάνη θά προβλέπεται και θά έγγράφεται εις τόν οικείο Προϋπολογισμό.

Έν Άθήναις, 20 Μαρτίου 2014

† Ό Άθηνών Ίερώνυμος, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Ό Διαυλείας Γαβριήλ

**Κανονισμός περί συστάσεως και λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Καθημερινά Συσσίτια “Ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος”»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος**

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καί 68 παρ. 5α τοῦ Ν. 4235/2014

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1/31.3.2014 Πρᾶξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης καί τήν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 607/7.4.2014 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου.

4. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 43/9.4.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τήν Ἱεράν Μητροπόλιν Κίτρους καί Κατερίνης ἐκκλησιαστικόν ἴδρυμα ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Καθημερινά Συσσίτια “Ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος», ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καί λειτουργία τοῦ ὁποῖου θά διέπεται ἀπό τās διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Καθημερινά Συσσίτια “Ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἄρθρον 1

Σύστασις καί Ἐπωνυμία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος καί ὑπό τήν πνευματικὴν καί διοικητικὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικόν Ἰδρυμα, λειτουργοῦν ὡς Νομικόν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου

(Ν.Π.Ι.Δ.) μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Καθημερινά Συσσίτια “Ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος», τό ὁποῖον θά διέπεται ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Ἔδρα

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ Δημ. Κοινότης Σβορώνου τοῦ Δήμου Κατερίνης. Τό Ἰδρυμα θά στεγάζεται εἰς κτίριον ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τό ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τήν τοποθεσίαν Προσήλιον τῆς ὡς ἄνω Δημ. Κοινότητος.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ καθημερινὴ ἢ περιστασιακὴ σίτισις ἀποδεδειγμένως ἀπόρων ἀτόμων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος.

Ἄρθρον 4

Κεντρικὴ Ὄργανωσις

Διοίκησις καί Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

1. Ὁ «Ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος» διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ α) τοῦ ἐκάστοτε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλη τοῦ ἐκάστοτε νομίμου ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ. β) τριῶν κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καί γ) τριῶν λαϊκῶν. Εἷς ἐκ τῶν κληρικῶν μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου ὀρίζεται ὡς Ἀντιπρόεδρος.

2. Τά μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, διορίζονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐπὶ τριετεί θητεία. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ διορίσῃ τό αὐτό μέλος τοῦ Δ.Σ. καί διὰ πλειονίας τῆς μίας τριετίας.

3. Πᾶν μέλος ἐκλείπῃ ἢ παραιτούμενον ὡς ἐπίσης καί πᾶν μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογητῶς ἐκ τριῶν συνεχῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀναπληρωτῶν.

4. Προτάσει του Προέδρου του Δ.Σ. του Ίδρυματος και μετά από ήτιολογημένη απόφασιν του Συμβουλίου τούτου δύναται νά αντικατασταθῆ μέλος αὐτοῦ καί πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

ἄρθρον 5

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ίδρυματος συνέρχεται τή προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ τῆ ἐγγράφω αἰτήσει τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν, πρὸς συζήτησιν συγκεκριμένων θεμάτων, ρητῶς ἀναγραφομένων ἐν τῇ προσκλήσει ἢ τῇ αἰτήσει.

2. Διά τὴν ὑπαρξιν ἀπαρτίας δέον νά παρίστανται τέσσαρα ἄτομα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἐγγράφως ἐξουσιοδοτούμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Τό Δ.Σ. ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Τά Πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων τηροῦνται προσωρινῶς σέ ἀντίγραφα καί ὑπογράφονται αὐθημερόν. Κατά τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν ἀναγιώσκονται καί ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν μελῶν, μεταγεγραμμένα εἰς τό βιβλίον Πράξεων τοῦ Δ.Σ.

3. Τό Δ.Σ. κατά τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν συγκροτεῖται εἰς Σῶμα ἐκλέγον ἐκ τῶν Κληρικῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Γραμματέα καί τὸν Ταμίαν τοῦ Ίδρυματος.

ἄρθρον 6

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ἀφοθέσεως ἀφορώσης εἰς τὰ Καθημερινὰ Συσσίτια « Ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος», εἰδικώτερον:

α) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμόν καί Προϋπολογισμόν Ἐσόδων καί Ἐξόδων τοῦ Ίδρυματος, τὸν ὁποῖον θέτει πρὸς ἔλεγχον καί ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πηλαταμῶνος.

β) Μελετᾷ, ἀποφασίζει καί λαμβάνει διάφορα μέτρα ὑπὲρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως καί εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

γ) Ἀποφασίζει διὰ τὸν διορισμόν ἢ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ, διορισμένην ἢ δι' ἄοριστον χρονικὴν περίοδον ἢ δι' ἀναθέσεως ἔργου, καθορίζον καί τὰς μνηστικὰς νομίμως ἀποδοχὰς τῶν ἢ τὴν ἀποζημιώσιν τῶν.

δ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἐθελοντικῆς ἐργασίας καί ὑπηρεσιῶν ὑπὸ κληρικῶν καί λαϊκῶν.

ε) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νά παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τό Ίδρυμα καί Κληρικοί, ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

ἄρθρον 7

Τό ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ίδρυματος, ὡς καί εἰς τὰς Ὑποεπιτροπὰς, εἶναι τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεάν ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

ἄρθρον 8

Περὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ., ἥτοι ὁ Μητροπολίτης, ἐκπροσωπεῖ τό Ίδρυμα καθ' ἀπάσας τὰς ἐννόμους αὐτῶν σχέσεις καί ἔναντι πάσης Ἀρχῆς, καθορίζει τὰς ἐργασίας τοῦ Δ.Σ. καί ὑπογράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτούμενος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ίδρυματος, ἄσκῶν πάντα τὰ κατὰ τό προηγούμενον ἄρθρον δικαιώματα αὐτοῦ.

ἄρθρον 9

Περὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας καί Γραμματείας

1. Τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου τοῦ Ίδρυματος διεξάγει ὁ Ταμίος τοῦ Ίδρυματος.

2. Ὁ Ταμίος ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς, ἅτινα προσυπογράφει ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὡς ἐπίσης καί τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καί τηρεῖ τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία καί διεξάγει τὴν καθ' ἡμέραν κίνησιν τοῦ Ταμείου τοῦ Ίδρυματος, ἥτοι εἰσπράξεις, δαπάνας κ.λπ.

3. Ἐνεργεῖ πάσας τὰς εἰσπράξεις καί πληρωμὰς τοῦ Ίδρυματος καί δύναται διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν νά ἔχη εἰς χεῖρας του ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ Ταμείου, τὰ δὲ περισσεύματα δέον ὅπως κατατίθενται ἐγκαίρως εἰς ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν τῆς πόλεως Κατερίνης καί εἰς λογαριασμόν τοῦ « Ἄρτου τοῦ Ἐπιούσιου».

4. Διὰ πᾶσαν ἀνάληψιν χρημάτων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις καί ἔγκρισις τοῦ Προέδρου τοῦ Ίδρυματος.

5. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τὰ πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων αὐτοῦ, διεξάγει ἅσας τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, καταρτίζει κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον λεπτομερῆ στατιστικὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ίδρυματος ἐπιτελουμένου ἔργου τοῦ παρελθόντος ἔτους καί κρατεῖ τὴν σφραγίδα τοῦ Ίδρυματος.

ἄρθρον 10

Περὶ ἐλεγκτοῦ καί οικονομικοῦ ἐλέγχου

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ίδρυματος ὀρίζονται ἐκ τῶν τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν μελῶν αὐτοῦ Ἐλεγκταὶ καί προσδιορίζονται καί αἱ ἀνάλογοι ἀρμοδιότητες αὐτῶν.

Ὄικονομικὸς καί διαχειριστικὸς ἐλεγχος διενεργεῖται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐλεγκτῶν ὑπηρεσιῶν, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις.

ἄρθρον 11

Σφραγίς

Τὰ Καθημερινὰ Συσσίτια τῆς Ἱ. Μητροπόλεως «ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ» διαθέτουν ἰδίαν σφραγίδα, ἡ ὁποία φέρει εἰς δύο ἐπαλλήλους κύκλους τὴν ἐπωνυμίαν του: εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον τὰς λέξεις «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

“ΑΡΤΟΣ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ”» και εις τόν έσωτερικόν κύκλον τās λέξεις «ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΤΡΟΥΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ». Εις τό μέσον φέρει τήν μορφήν του Όσίου Φιλαρέτου του Έλεήμονος

Άρθρον 12 Τηρούμενα Βιβλία

Τό Ίδρυμα έχει ιδίαν διαχείρισιν, τηρεί δέ μέ τήν μέριμνα του Δ.Σ. τά λογιστικά και διαχειριστικά του βιβλία, συμφώνως πρός τό σύστημα τηρήσεως τών λογιστικών και Διαχειριστικών βιβλίων τών Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων, θεωρημένα διά πάσαν νόμιμον χρήσιν από τήν Ίερά Μητρόπολιν Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος, δηλαδή: α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου β) Βιβλίον Πρακτικών τών Συνεδριάσεων του Δ.Σ. γ) Βιβλίον Ταμείου δ) Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και ε) Έντάγματα Πληρωμών, τά όποία είναι έκτελεστή, εφ’ όσον φέρουν τήν υπογραφήν του Προέδρου ή του αναπληρουύντος αυτόν Αντιπροέδρου και του Ταμίου του Ίδρύματος στ) Βιβλίον Κτηματολογίου, εις τό όποιον καταγράφεται άπασα ή άκίνητος περιουσία του, ζ) Βιβλίον Υλικού, εις τό όποιον καταγράφεται άπασα ή κινητή περιουσία του, η) Βιβλίον Αποθήκης Τροφίμων.

Άρθρον 13

Πόροι του Ίδρύματος, Περιουσία και Διαχείρισις.

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Αι υπέρ αυτού προσφοραί της Ίερās Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος, τών Ίερών Ένοριακών και Νεκροταφιακών Ναών και Ίερών Μονών, ώς και τών Ίερών Προσκυνημάτων αυτής.

β) Δωρεαί κληρονομίαι, κληροδοτήματα και κληροδοσίαι κινητών και άκινήτων φυσικών ή νομικών προσώπων.

γ) Προαιρετικά εισφοραί, εις είδος ή εις χρήμα, φίλων του Ίδρύματος.

δ) Κρατικά έπιχορηγήσεις, Κοινοτικά έπιχορηγήσεις, από κονδύλια ειδικών Προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, έπιχορηγήσεις εκ μέρους της Νομαρχιακής ή της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Όργανισμών και άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, έπιχορηγήσεις εκ μέρους φυσικών προσώπων και πάσα νόμιμος υπέρ αυτού έπιχορήγησις.

ε) Τόκοι εκ καταθέσεων του Ίδρύματος και πρόσοδοι εκ της κινητής και άκινήτου περιουσίας του.

στ) Πάσα άλλη πρόσοδος, σύμφωνος πρός τό Όρθόδοξον χριστιανικόν πνεύμα, προερχομένη από πάσα νόμιμον πηγην και μή κατονομαζομένη ρητώς εν τῷ παρόντι.

ζ) Αι εξ έλευθέρας βουλήσεως προσφοραί του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου και λοιπών Κληρικών της Ί. Μητροπόλεως.

η) Κληρονομίαι, κληροδοσίαι και δωρεαί υπέρ του Ίδρύματος ή και άφιερώματα εκ μέρους παντός φιλαν-

θρώπου ή φιλανθρωπικών οργανώσεων, Σωματείων και Συλλόγων υπέρ αυτού (του Ίδρύματος), ώς επίσης και τά εξ αυτών νομίμως προερχόμενα έσοδα, κατόπιν έγκρίσεως του Προέδρου.

θ) Τό προϊόν εκ περιφορās δίσκου εν τοις Ίεροις Ναοις της Ίερās Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος τη άποφάσει του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Άρθρον 14 Διάθεσις τών πόρων

Οι πόροι του Συσσιτίου «Άρτος ο Έπιούσιος» διατίθενται: α) διά τήν αγοράν τροφίμων β) διά τήν αγοράν τών άπαιτουμένων οικοσκευών γ) διά τήν κάλυψιν τών μισθών του προσωπικού δ) διά τήν συντήρησιν του κτιρίου ε) γενικώς διά τήν λειτουργίαν τών σκοπών του Συσσιτίου «Άρτος ο Έπιούσιος» στ) διά πᾶν έτερον θέμα, κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ. του Ίδρύματος.

Άρθρον 15

1. Η διοικήσις και διαχείρισις της περιουσίας του Ίδρύματος ενεργείται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Η εκμίσθωσις άκινήτου του Ίδρύματος ώς και ή εκποιήσις ενεργείται κατά τās κειμένας εκάστοτε διατάξεις, «περί εκμισθώσεως και εκποιήσεως Έκκλησιαστικών άκινήτων».

3. Διά πάσαν εισφοράν εις χρήμα εκδίδεται Γραμμάτιον Εισπράξεως, υπογραφόμενον υπό του Ταμίου, διά πάσαν εισφοράν εις είδος εκδίδεται απόδειξις παραλαβής υπογραφομένη υπό του παραλαμβάνοντος και άκολουθει σχετική καταχώρησις εις τά οικεία βιβλία του Ίδρύματος.

Άρθρον 16

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται νά αναθέσῃ εις ένα εκ τών μελών του τήν έξακρίβωσιν της άληθείας τών ισχυρισμών του αιτούντος πρός στίσιςιν. Τό αυτό δύναται νά διενεργηθῃ υπό τών μελών του οικείου Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου ή υπό συνεργάτου της Ίερās Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος.

Άρθρον 17

Δωρηταί, Ευεργέται, Μεγάλοι Ευεργέται.

Τό Δ.Σ. του Ίδρύματος δύναται νά ανακηρύσῃ δωρητάς, ευεργέτας και μεγάλους ευεργέτας του Ίδρύματος, είτε εν ζωῃ εύρισκομένους είτε μετά θάνατον.

Δωρητές δύνανται νά ανακηρύσσωνται από τό Δ.Σ. και πρόσωπα τά όποια προσέφεραν εις τό Ίδρυμα και άλλας έξαιρετικάς υπηρεσίας. Τά όνόματα τών δωρητών, ευεργετών και Μεγάλων Ευεργετών δύνανται νά αναγραφούν εις μαρμαρίνην πλάκαν άνηρτημένην σε χώρο του Ίδρύματος.

Από τό Δ.Σ. του Ίδρύματος ανακηρύσσονται δωρηταί όσοι προσφέρουν ποσόν άνω τών δέκα χιλιάδων

(10.000,00) ευρώ. Ευεργέτες όσοι προσφέρουν σαράντα χιλιάδες (40.000,00) ευρώ και Μεγάλοι Ευεργέτες όσοι προσφέρουν εκατό χιλιάδες (100.000,00) Ευρώ.

Η απόφασις χαρακτηρισμού καταγράφεται εις τό βιβλίον Πρακτικών του Δ.Σ. και επιδίδεται εις τόν δικαιοῦχον εις ἔπαινον και ἀνάμνησιν. Τά ὀνόματα αὐτῶν μνημονεύονται εις τά δίπτυχα τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρυματικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Γηροκομείου Κατερίνης.

6. Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. ὀρίζεται μία ἡμέρα ἐτησίως κατά τήν ὁποίαν τελεῖται μνημόσυνον ὑπέρ τῶν εὐεργετῶν και δωρητῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 18

Προμήθειαι - Ἐκτέλεση ἔργων

1. Ἐκάστη ἐκτέλεσις ἔργου (κιριακές ἐργασίες-προμήθειαι-ὑπηρεσίες) και γενικά κάθε δαπάνη ἀποφασίζεται ἀπό τό Δ.Σ. μέ βάση τόν παρόντα Κανονισμόν και τίς κείμενες διατάξεις.

2. Οἱ μικροπρομήθειαι και ἐπείγουσαι προμήθειαι γίνονται πάντοτε μέ ἔγγραφον ἐντολήν τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου.

3. Ἡ κάθε εἶδους προμήθεια ἀναλίσσιμου και μὴ ὑλικοῦ γίνεται πάντοτε μέ ἔγγραφον δελτίον παραγγελίας τό ὁποῖον ἐκδίδεται ἀπό τήν ἐπιτροπή διαχειρίσεως ὑλικοῦ και ὑπογράφεται ὑπό τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου.

ἄρθρον 19

Ὅρίζεται ἡ 1η Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, καθ' ἣν ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν μνήμην τοῦ ἐν Ὁσίοις Πατρός ἡμῶν Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, προστάτου τοῦ «ἄρτου τοῦ Ἐπιούσιου», ὡς ἡμέρα ἐορτῆς τοῦ Ἰδρύματος

ἄρθρον 20

Περί παντός θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ και ἀφορῶντος εις τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος, ἐπιλαμβάνεται και ἀποφασίζει τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 21

Θέματα προσωπικοῦ - Ὁράριον λειτουργίας

Τό ἀπαραίτητον διά τήν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος προσωπικόν, τό ὁποῖον δύναται νά εἶναι ἄμισθον (ἐθελοντές) ἢ ἔμισθον, προσλαμβάνεται κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις.

Τό Δ.Σ. δι' Ἀποφάσεώς του, ὀρίζει τίς ὥρες και τόν τρόπον λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, καθῶς και τό ὥριον ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις και ἀναλόγως τῶν ὥρῶν ἐργασίας.

ἄρθρον 22

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπό τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ὑποβολῆς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, λαμβανομένης ὑπό τήν Προεδρίαν ἀπαραιτήτως τοῦ Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης και Πληταμῶνος.

ἄρθρον 23

Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως ἢ διαλύσεως τοῦ Συσσιτίου «ἄρτος ὁ Ἐπιούσιος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πληταμῶνος, ἅπασα ἡ κινή και ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εις τό νομικόν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους και Κατερίνης, προκειμένου νά ἐξυπηρετήσει παρεμφερῆς φιλιανθρωπικοῦ σκοποῦς.

ἄρθρον 24

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εις τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως και εις τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀπό τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καταργεῖται τό κεφάλαιον Ζ' τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους και Κατερίνης (ΦΕΚ 1383/Β'/2003).

ἄρθρον 25

Κάλυψις Δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εις βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πληταμῶνος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ μηνὸς Ἀπριλίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρών καί Οίνουσσών

Έχοντες υπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ υπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰακώβου Χίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χίῳ τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 2014

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οίνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρός

Τόν Ἱερέα

Δημήτριον Ἀδαμόπουλον,

Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Χαραλάμπους Καραμπίνου ἐνεργούντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῇ υπ' ἀριθμ. 189/22.2.2013 σεπτῇ ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας κ. Χρυσοστόμου καί δυνάμει τῶν ἄρθρων 109 καί 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», ἐν Κυπαρισσίᾳ καί ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας τῇ 22ᾳ Μαΐου 2014 ἡμέρα Πέμπτη καί ὥρα 7η μ.μ., ἵνα

ἀπολογηθῆς ἐπί ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μὴ ἀναγραφῶσιν εἰς τήν παροῦσαν κλήσιν.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 6ῃ Μαρτίου 2014

Ὁ Ἀνακριτῆς
Πρωτοπρεσβύτερος
Χαράλαμπος Καραμπίνος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρός

Τόν Ἱερέα

Κωνσταντῖνον Καλαϊτζίδην.

Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τρίκκης καί Σταγῶν.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν τῇ 30ῃ Μαΐου 2014 ἡμέρα Παρασκευή καί ὥρα 12.00 π.μ. ἐν Τρικάλοις καί συγκεκριμένως ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἀπόλλωνος 19, ἵνα δικασθῆς ἐπί ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μὴ ἀναγραφῶσιν εἰς τό παρόν κλητήριο ἐπίκριμα, ἀδικήματα σαφῶς προβλεπόμενα καί ρητῶς τιμωρούμενα ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥσ' ἄνω τε ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἑρήμην.

Ἐν Τρικάλοις τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 2014

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Τρίκκης καί Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Πρωτοπρεσβύτερος
Γεώργιος Γραδοῦλιας

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 28.4.2014

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ 8.4.2014

Συνῆλθε τὴν Τρίτη 8 Ἀπριλίου 2014, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Ἀπρίλιο ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικά μὲ τὴν σημερινή Συνεδρίαση τῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτείας - Ἐκκλησίας, ἢ ὁποία θὰ πραγματοποιηθεῖ στίς 14.30.

Τὴν Ἐκκλησία θὰ ἐκπροσωπήσουν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, Ἀντιπρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Γαβριήλ, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεώργιος ἐνημέρωσε τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρο καὶ τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴν συνάντηση τὴν ὁποία εἶχε, ἐκ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ τὸν Ὑπουργὸ Ὑγείας κ. Σπυρίδωνα - Ἀδωνι Γεωργιάδη καὶ τὸν Ὑφυπουργὸ κ. Ἀντώνη Μπέζα, σχετικά μὲ τὴν λειτουργία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν εἰσήγηση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου γιὰ τὸ θέμα τῆς διενεργηθησομένης ἀξιολογήσεως - βαθμολογήσεως τῶν κληρικῶν καὶ ἀνέθεσε στοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Παροναξίας κ. Καλλίνικο καὶ Κηφισίας κ. Κύριλλο τὴν περαιτέρω ἐπεξεργασία τοῦ θέματος.

Ἐπίσης ἐξέτασε, κατόπιν προτάσεως τῆς ἴδιας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴ δυνατότητα συνεργασίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ἀπὸ τὸ Ἱδρυμα Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν χειριζομένων δικαστικῶν ὑποθέσεων ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο Γραφεῖο Νομικῶν Ὑποθέσεων αὐτῆς.

Κατόπιν προτάσεως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων, ἢ Διαρκῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐνέκρινε τὴν διοργάνωση ἐπιστημονικῆς Ἡμερίδος, μὲ θέμα «Γυναίκα καὶ ἐργασία: δυνατότητες καὶ προοπτικὲς».

Τέλος, ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 10.4.2014

Συνῆλθε σήμερα Πέμπτη 10 Ἀπριλίου 2014, στὴν τρίτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Ἀπρίλιο ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, συζητήθηκαν μεταξύ τῶν Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰ κάτωθι θέματα:

1. Χειροτονία νέων Κληρικῶν
2. Τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν
3. Ἡ μείωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν γάμων
4. Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία
5. Οἱ συνέπειες τῆς παγκοσμιοποίησης
6. Συνοδικὸ Μέγαρο
7. Φαινόμενα ἀφελλνισμού. Ἡ χρῆση τῶν

γραμμάτων της λατινικής γλώσσας (greeklish) στά Σχολεία.

8. Η φιλανθρωπία και η κοινωνική πρόνοια

9. Τροποποίηση του Ν. 590/1977 για την διαδικασία εκλογής των Μητροπολιτών

Ο Μακαριώτατος Πρόεδρος και τα Μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου ενημερώθηκαν από τα Μέλη της Συνοδικής Επιτροπής επί των Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων, για την πορεία της πραγματοποιήσεως της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, καθώς και για άλλα θέματα της αρμοδιότητάς της. Στή συζήτηση που επακολούθησε έγινε αναφορά στην ιστορία και στον τρόπο σύγκλησης της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου και στην αναγκαιότητα να πραγματοποιηθεί τό 2016. Επίσης για την Πανορθόδοξη Ένότητα, εάν δύναται να τεθούν νέα θέματα που απασχολούν τον σημερινό άνθρωπο (οικονομική κρίση, θέματα βιοηθικής, αγώνας για την επικράτηση της ειρήνης κ.ά.), καθώς και για την επικαιροποίηση των ήδη εγκριθέντων κειμένων. Όλα αυτά τα θέματα υπάρχουν ήδη ανηρτημένα στην ιστοσελίδα της Συνοδικής Επιτροπής επί των Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων, στον επίσημο διαδικτυακό χώρο της Εκκλησίας της Ελλάδος (www.ecclesia.gr), για περαιτέρω γνώση, ενημέρωση και συνεργασία με τα υπηρεσιακά πρόσωπα της Επιτροπής αυτής.

Τέλος, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος έλαβε αποφάσεις σχετικά με τρέχοντα υπηρεσιακά ζητήματα.

Έκ της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου

Ιερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν Μ.Κ.Ο. «Ἀποστολή»

Στήριξη ἀτόμων μέ βαρειές κινητικές ἀναπηρίες

Ἐ ολοκληρωμένο πρόγραμμα, τῆς «Ἀποστολῆς», γιά τήν στήριξη τῶν παραπληγικῶν παρουσίασε, στίς 8.4.2014, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος Β΄ σέ ἐπίσκεψή του στόν Πανελλήνιο Σύλλογο Παραπληγικῶν.

Τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἰερώνυμο καί τόν Γενικό Διευθυντή τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Κωνσταντῖνο Δήμητρα, ὑποδέχθηκε στά Κάτω Πατήσια, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀθανάσιος Βίγλας καί δεκάδες παραπληγικοί οἱ ὁποῖοι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά συνομιλήσουν μαζί του καί νά τοῦ ἐκθέσουν τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν.

Ὁ Μακαριώτατος στήν ὁμιλία του ἔκανε λόγο γιά «ἐπανάσταση ἀξιοπρέπειας» τῶν ἀτόμων μέ βαριές κινητικές ἀναπηρίες καί γιά μήνυμα θάρρους καί ἐλπίδας πού στέλνουν καθημερινά μέ τή φράση «*δέν τό βάζουμε κάτω*» καί πρόσθεσε: «*δίνετε παράδειγμα καί δύναμη, σέ ὁλόκληρο τό λαό μας νά παλέψει καί ἐκεῖνος νά ξεπεραστοῦν οἱ δυσκολίες*».

Ὁ κ. Ἰερώνυμος ὑπογράμμισε, ἐπίσης, ὅτι τό ἐπίπεδο πολιτισμοῦ μίας χώρας κρίνεται ἀπό τίς δυνατότητες πού δίνει, στά ἄτομα μέ ἀναπηρία, γιά νά ἀναδείξουν τίς ἀρετές τούς, τίς δυνάμεις τους, τήν ἐπιμονή τους γιά ζωή καί δράση, νά κερδίσουν τά δικά τους ὄνειρα.